

În atenția SRI !

LECTURA

Noile noastre numere de telefon:

222.33.31 și 222.33.44 (secretariat), 222.66.28 (difuzare),
222.68.05 (publicitate), 222.66.21 (Rebus)
FAX: 222.82.89

Centrala - Casa Presei Libere:
223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40;
223.15.12; 223.15.37; 223.15.44
(interioarele noastre în pagina 2)

**Două
reviste
într-una
singură**

**Flacăra
BIS
magazin**

**În mileniul trei
bărbații vor naște
copii la fel ca femeile**

**Medicul care anunță
scesăle șombrile
se bazează pe un caz rar**

**În anul „Jude” Arnold Schwarzenegger inten-
ționează să devină doctor, specialist în domeniul
bionicii artificiale, după ce va termina studiile de
medicină la Universitatea din Viena. În luna iunie 1997, după o lungă perioadă de
studii, el va deveni medic. În același timp, el va deveni și
actor, deoarece va continua să lucreze în domeniul
cinemației. Schwarzenegger, profesor universitar la
Universitatea din Viena, este un om foarte inteligent și
ambicios. El are 47 de ani și este căsătorit cu o
femeie din Austria. Are doi copii, un băiețel și o
fată. El este un om foarte simpatic și deschis.
(Continuăm în pag. 4)**

Nr. 7 ● 14 - 20 februarie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Senzațional !

**Crimă perfectă
pe Lună ?
Al cui este
scheletul ?
Există un singur
criminal
sau mai mulți ?**

pag 4-5

MASINA DE SCRIS

iși anunță premiile:

■ martie:
**editarea gratuită
a unei cărți**

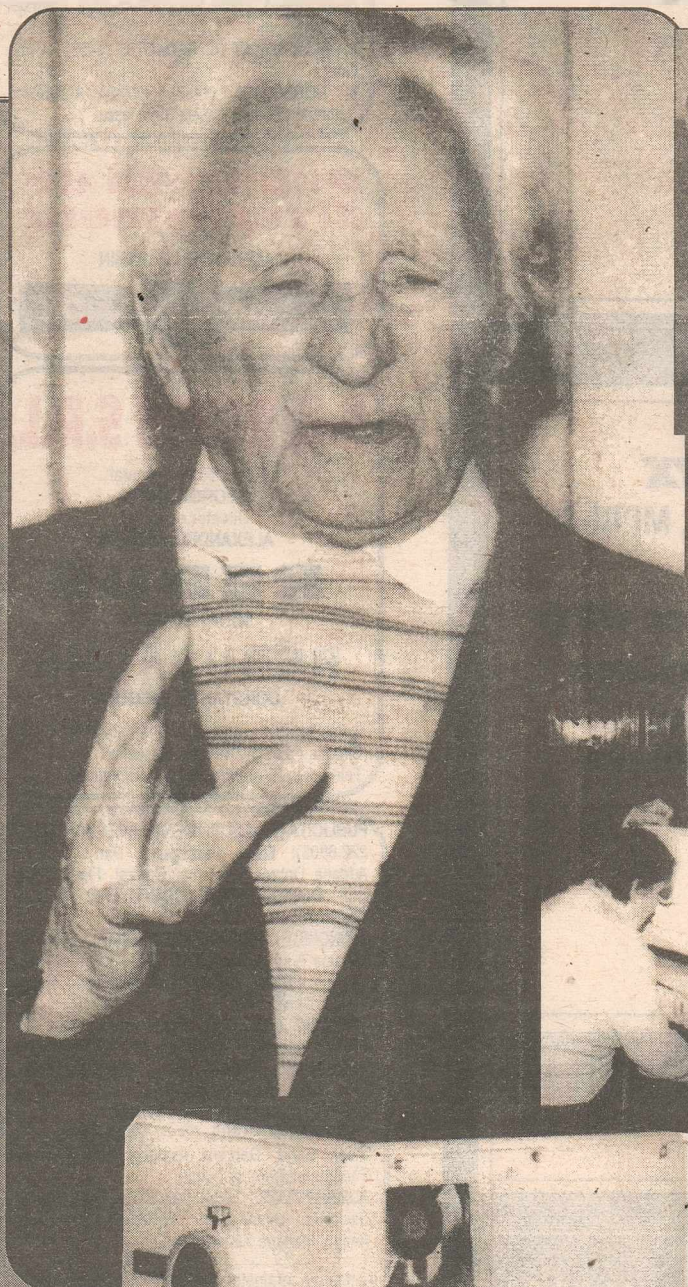
■ noiembrie:
1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

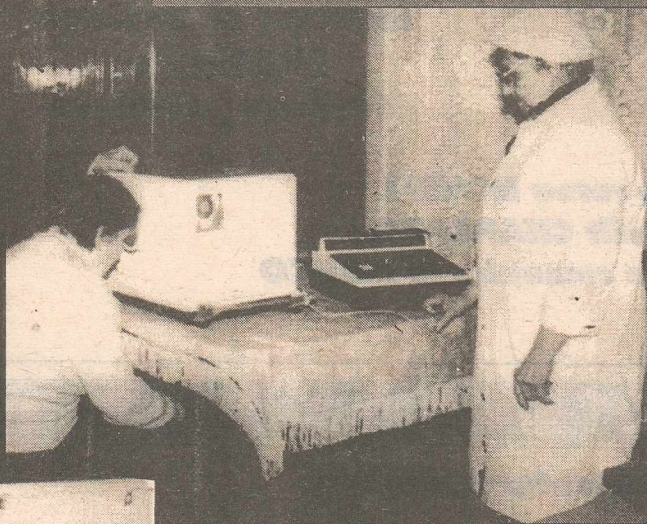
**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

pag. 14

**Serialul „HELI”
continuă**

pag 8-9

AVENTURA APARATULUI

În numărul viitor: COPIII VINDECAȚI

Your Partner for Networking
and Digital Communications

Blue Ridge International

REȚELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz

ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN, HDD 250-540 Mb detasabil, 4 - 32 Mb, FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb, Trackball, 2 sloturi PCMCIA, 16bit sound, DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced, MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps, 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69, 210.19.98, 210.18.34 Fax. 211.73.68

BECKMAN

ALINCO

hp HEWLETT
PACKARD

CTX

CHAPARRAL

American Power Conversion

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,

Mihai Sândou, Liviu Timbus

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOLU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI (222.33.31;

222.33.44; 2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30;
223.15.40, cu interioarele de mai jos

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: 2559

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan

Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,
Toma Roman Jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu,
Elena Ghera, Florin Ionijă

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion

Ceacăr, Petru Novac Dolângă

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Alexandru

Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel

Tâncăla (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina

Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu,

Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Publicații de divertisment

Director:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

maxi SKANDY

S.C. REBUS S.R.L.

Administrator general:

GEORGE ARION

Director executiv:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

REBUS

MIHAI ZGUBEA

REBUSACHE

CONSTANTIN GRIGORE

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Păsărin, Simona-Simzianu

Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600:

222.6805): Călin Mărușanu, Dan Ciuciuc,

Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina

Chijulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ (222.67.38):

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana

Glodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius

Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE (222.6628): Gabriel Bumb, Cora Cio-

ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balca,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian

Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan

Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București, România

Tehnoredactare
computerizată

TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Imensul caraghioslăc

M-am aflat vineri într-un loc de unde, vrând-nevrând, am ascultat la un radio la care nu aveam acces ca să-l închid sau să-l mut pe un alt post, aproape o oră din ședința Parlamentului consacrată împlinirii a cinci ani de la constituirea CPUN. A fost o oră de coșmar. Nu-l auzisem de multă vreme pe aleșii noștri și mi s-a confirmat, încă o dată, la ce spectacol grotesc se pretează unele din aceste personaje. S-au rostit, din nou, fraze sfiorătoare, găunoase, fără nici o legătură cu existența noastră cea de toate zilele. S-au spus, larăși, neadevăruri, în tirade care, din păcate, mai păcălesc pe unii și pe alții. S-a bătut apa în pluă despre glorioasa noastră rezistență prin secole pe aceste pământuri, fără să se sufle o vorbă despre tralul celor de azi, umiliți și obidiți de o tranziție prost concepută. Evident, s-au dat lecții de conduită vecinilor noștri, Europel, lumii întregi, cu sentimentul superiorității confortabile în care ne-am instalat și din care nu ne smulge nici măcar viziunea mizeriei cotidiene în

care trăim. Legi de o importanță vitală așteaptă să fie votate; chestiuni cu adevărat arzătoare trebuie să fie discutate spre binele națiunii. În loc să se aplece cu osârdie asupra lor, deputații și senatorii României au preferat să piardă timpul cu evocări lacrimogene, exaltându-și meritele de la începuturile lor parlamentare și au deralat în discursuri patriotarde. Totul ar fi fost un imens caraghioslăc și, la început, a fost amuzant să-l auzi cum trăncănesc pe unii din profitorii de pe urma sângelui vărsat în decembrie '89. Dar, la un moment dat, nu-ți mai venea să râzi. În definitiv, destinul nostru depinde de acești reprezentanți pe care îi avem. Hazul pe seama lor e, de fapt, un haz pe seama noastră. Este, dacă vreți, ca la vizionarea excelentului film al lui Mircea Daneliuc, *Senatorul melilor*. Spre finalul peliculei nu-ți mai vine să te amuzi oricâte neghobii ar mai rosti protagonistul, prin orice pățanie ar mai trece. Văzând cum ți se prezintă însăși realitatea în care ești scufundat fără scăpare, pur și simplu ți se face frică.

EMIL CONSTANTINESCU:

„Din păcate, în România oamenii încă se mai unesc mai degrabă ÎMPOTRIVA a ceva decât PENTRU ceva”

— **Die președinte, care este principala motivație pentru care ați deschis competiția la președinția CDR?**

— Motivația se află chiar în întrebarea dv. - concurență! Cred că nimic serios nu se poate realiza, nici în plan economic, nici în plan social, nici în cel politic, fără o concurență serioasă. Am dorit să provoc această concurență.

În ceea ce privește termenul, el nu a fost fixat de mine. Dacă puteau fi luate în discuție termenele, ele ar fi fost noiembrie '94, când se împlinesc doi ani de când am fost ales prima oară președinte, fie iunie '95, când se împlinesc doi ani de când a intrat în vigoare protocolul Convenției. Necesitatea fixării în februarie a alegerii unui președinte al CDR și unic candidat la președinție al acesteia a fost evocată de reprezentanții unor partide din Convenție, în primul rând de PL '93. Deci, am răspuns acestei provocări!

În afară de aceste activități generale, desigur sunt și motivări speciale, care sunt mai serioase. Prima dintre ele a fost evocată chiar în preambulul declarației mele

— **Dincolo de ceea ce spun sondajele de opinie, credeți că mai puteți adăuga ceva la cele 5 milioane de voturi pe care le-ați obținut?**

— **Dacă nu aș fi convins că pot adăuga, nu mi-aș fi asumat această sarcină! Este neserios și cinic un candidat prezidențial care nu crede în succesul acțiunii lui.**

și privește necesitatea terminării unor dispute sterile din CDR, care vizau, de ce să nu o spun deschis, orgolii privind tocmai președinția Convenției sau candidatura la președinția țării și care au blocat nejustificat adevărata misiune a CDR - aceea de a apăra interesele cetățenilor în fața acțiunilor Puterii, concentrarea pe obiectivele fundamentale ale vieții economice și sociale implicând o bună organizare. În al doilea rând am propus o democratizare și o transparență a acestor alegeri, care să iasă de sub suspiciunea unor jocuri de culise. Paradoxal, tocmai cei care propuneau acest lucru, ulterior s-au opus la consultarea organizațiilor locale, a membrilor parlamentului sau a altor forme de largire și democratizare a acestei opțiuni. Și, în sfârșit, dar nu în ultimul rând, o atitudine care mi se pare fundamentală pentru un progres real al vieții politice este asumarea deschisă a responsabilității. Aceasta a fost motivația, mai greu înțeleasă, a faptului că am și anunțat deschis candidatura. Românii sunt mai puțin obișnuiți cu acest gest care este fundamental în atitudinea politică a democrațiilor occidentale; gestul trebuie interpretat ca o invitație la adresa altor politicieni sau, dimpotrivă, a unor personalități de mare valoare care se află (cum mă aflu și eu acum doi ani!) în afara scenei politice, de a-și asuma deschis responsabilitățile. Sigur, această implicare și riscurile bine cunoscute; este mult mai ușor să faci o critică generală de pe margine decât să accepți o luptă deschisă, corectă, așa cum, spre onoare a lor, au făcut acum doi ani domnii Rațiu, Manolescu, Călinescu - și cu mine la acea dată - care

ne-am angajat într-o competiție în care era clar că numai unul putea să reușească.

— **Care ar fi contracandidații pe care vi l-ați dori?**

— Concurenții nu ți-i alegi, concurenții există și nici nu e bine, nu e normal să-ți alegi concurenții. Sigur, afirmația anumitor partide cum că au fost luate pe nepregătite în privința candidaturilor, că timpul ar fi prea scurt pentru a-și desemna candidații, surprinde, mai ales că ea a urmat unor critici violente la adresa mea, concomitent cu anunțul că aceste partide dispun de numeroase personalități!

— **Credeți că au fost prinse „descoperite”?**

— Problema în România nu este aceea a valorii. Mai ales în partea Opoziției, există mari valori. Problema este cea evocată la început, a asumării deschise a responsabilității și nu în ultimul moment, ci din timp. Pentru că funcția de președinte al CDR, vă pot spune

foarte clar după doi ani de zile, implică un volum de muncă extraordinar și în primul rând renunțarea la orice privește timp de odihnă sau viață personală; o uzură nervoasă extraordinară

pentru realizarea unor compromisuri politice și mai ales rezistența în fața unor atacuri concentrate din toate direcțiile. Din păcate, încă, în România oamenii se unesc mai curând împotriva a ceva decât pentru ceva. Eu, totuși aștept cu mare încredere numeroase personalități politice, dar și din afara politicii, care să intre în competiție.

Acuzat pentru indecizie, apoi acuzat pentru... decizie

— **Die președinte, din criticile pe care vi le-au adus anumiți oameni politici, parteneri din CDR, pe care vi le asumați? Dumneavoastră, personal, aveți ceva să vă reproșați?**

— Unele mi le-am însușit din mers. De pildă, mi s-a reproșat o atitudine de tergiversare în rezolvarea unor probleme și de prelungire a lor în vederea realizării unui consens, deci, implicit o lipsă de hotărâre în decizie. În momentul în care mi-am schimbat, radical, după cum s-a putut vedea, atitudinea, exact autorii acestor critici au formulat critici în sens opus. Dar încă o dată, le mulțumesc pentru prima categorie de critici!

— **Candidatul CDR la președinție trebuie să își însușească un anumit program și, implicit, un discurs-rezultant al acestui program. Cum credeți că ar trebui să arate discursul dv.?**

— Este corect ceea ce se afirmă, este o sugestie venită din partea unor partide din Convenție, pe care am adoptat-o imediat, deoarece mi se pare foarte nor-

mal, poziția pe care mi-am asumat-o nefiind de candidat independent, ci de candidat al CDR. Pentru mine este foarte clar că trebuie să reprezint nu puncte de vedere personale (chiar dacă acestea pot să aibă succes) și nici cele legate de, să spunem, câștigarea oricum a electoratului, ci ele trebuie să reprezinte opiniile fundamentale ale CDR, care apoi să fie transpuse în practică după câștigarea alegerilor, care să se regăsească apoi nu numai în atitudinea președintelui, dar în atitudinea majorității parlamentare (pe care o sperăm a Convenției), a guvernului, a administrației locale. În această idee, există inclusiv un program de guvernare. Deci nu ne aflăm pe un teren gol, există principii foarte clare cu care toți sunt de acord și există detalii care urmează să fie susținute pe parcurs. Nu acestea lipseau CDR, Convenției îi lipsea o organizare mai bună, care să-i permită să preia inițiativa și să iasă din atitudinea defensivă față de acțiunile Puterii. Ceea ce pot să asigur eu acum este că voi respecta totdeauna, cum am făcut și până acum, punctele de vedere ale CDR.

Cine se teme de referendum

— **Die președinte, cum veți rezolva problema republică/monarhie?**

— În această privință nu am de schimbat nimic, nici o literă și nici o atitudine din mesajul pe care l-am prezentat în campania electorală din 1992. Aș ruga și presa și opinia publică, cum spunea recent un prim-ministru francez, să fie luat în considerare ceea ce spun eu și nu ceea ce spun alții că aș spune eu sau că aș gândi eu. Din moment ce am candidat și sper că voi candida în continuare la funcția de președinte al României, această misiune nu poate fi asumată decât în cadrul constituțional actual - deci respectarea fără nici o abatere a Constituției României, așa cum este ea acum, care consfințește un regim republican. După alegeri, singura atitudine este de respectare tot a acestei Constituții, care prevede posibilitatea unei amendări prin referendum. Ceea ce vreau eu să arăt este că nu președintele poate (nici dacă ar vrea, nici dacă ar fi necinstit) să influențeze în vreun fel, în maniera vulgară care circula și prin presă și prin opinia publică - „îl aduce pe Rege”. Ceea ce poate să facă el este să permită venirea în țară a Regelui (ca un cetățean al României care respectă legile statului român) și să nu se opună unei consultări populare. Cine se teme ca poporul român, singurul capabil să ia o hotărâre în acest sens, să fie consultat?!

MARIAN GHÎȚEANU ■

Fotografie de FLORIN IONITĂ ■

Rația de libertate

„Jigodiile de la blocuri”

La redacția noastră a sosit o scrisoare pe care, contrar exigențelor pe care le impune exercițiul profesiei de ziarist, o las în discuție plecând de la prezumția de... vinovăție a persoanelor incriminate (personaje mărunte, necunoscute publicului larg, iar mie nici atât). În definitiv, am prostul obicei de a vibra la - și a privi cu compasiune - scrisorile bleșilor oameni risipiți prin colțuri de țară, pe unde își duc zilele înmormântați în nevoi și acoperți, ca de o les-pede, de fundul mare și nesimțit al dumnezilor locali. Iar al doilea motiv pentru care deschid în public scrisoarea primită este faptul că nici nu contează cine sunt acești Nimeni, atotputernici în pătrățica lor murdară, plină de învârteli și matrapazlăcuri; contează doar faptul că ei reprezintă modelul minuscul al „marilor” administratori ai tragediei naționale, cei ce-l împing pe bietul român la acte disperate.

Așadar, citesc din scrisoare: „Subsemnatul Enache Nicolae, din orașul Întorsura Buzăului (urmează adresa, la bloc - n.n.), vă aduc la cunoștință următoarele: 1. În aproximativ două luni n-am avut apă caldă decât de două sau de trei ori. 2. Deși la noi sezonul rece este în toi, localitatea noastră fiind unul dintre poliți frigidului în România, nu mi s-a dat căldură și probabil nu vom avea în întregul sezon rece, deși printre noi se află mulți copii și bătrâni suferinzi.” Urmează tabloul obișnuit, dar amar, al „eternității locale”: cu șeful de la R.A.G.C.L.T. Întorsura Buzăului, Ing. Burulană, cu „unul Nițu, cumnatul său, care este și șeful transportului local”, cu centrala termică, asociația de locatari, un magazinier etc. etc.

Dar, atenției Urmează primarul: „M-am adresat dvs. - scrie dl Enache - în numele și interesul sutelor de neajutorați, deoarece dl primar ne-a spus să ne facem case dacă nu ne convine. Unul din cei care nu-și pot face casă sunt și eu (...) mama mea rămânând văduvă cu patru copii (...) iar noi am ajuns „Jigodiile de la blocuri”. Așa îl numește primarul Tatăl dl Enache, ofițer al armatei române, a căzut pe frontul de Răsărit, erou al luptei împotriva bolșevismului. „Tatăl dl primar a scris odo clanului Ceaușescu și și-a trimis odorul la Ștefan Gheorghiu, și așa, ca mic nomenclaturist (...) a reușit să-și facă și casă”.

„Jigodiile”, iubii cititori, n-au reușit. Ele stau în blocuri, îndură frigul, mizeria și condițiile animalice ale lipsei de apă. Îndură sărăcia cotidiană. Îndură gargara politică. Îndură festivitățile grețose și sforătoare „de pe marea scenă a țării pe micul ecran”, îndură mutrele tribunilor cu gabarit de Mercedes, îndură vânzoleala șobolanilor politici, statisticile premierului, zâmbetele președintelui...

Și iată finalul scrisorii-apel, final la care nu subscriu (pentru că nu cred în asemenea gesturi), dar pe care îl privesc cu toată înțelegerea și compasiunea cuvenită: „Sătul până-n gât de această stare de lucruri și de faptul că la tot pasul te izbești de foști, azi căpătuți moral și material, fac apel prin intermediul dvs. la orice ambasadă care mă poate ajuta să mă stabilesc oriunde, căci mai ușor suportă greul alurea decât în țara ta”.

EUGEN CHIROVICI ■

Casele naționalizate

Curtea Supremă de Justiție ne „teleghidează” drept la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului !

□ Unde dai și unde crapă, na-ți-o frântă că ți-am dres-o !

Revista noastră a consacrat problemei caselor naționalizate un serial întreg. Când am întrerupt șirul acestei sinistre istorii ne-am gândit că este mai bine să așteptăm deciziile celei mai înalte instanțe juridice, Curtea Supremă de Justiție, care urma să se pronunțe în această chestiune, în momentul în care se constatau limitările de nepermis ale președinției (halal separație a puterilor în stat) și în momentul în care procurorul general al României, Vasile Manea Drăgușin, declanșase o serie de recursuri în anulare ce urmăreau revocarea unor hotărâri judecătorești de recunoaștere a calității de proprietar pentru o serie de persoane depozitate abuziv de regimul comunist.

Iată că CSJ s-a pronunțat. S-a pronunțat conform opiniilor președintelui Iliescu, exprimate în binecunoscuta sa intervenție de la Satu Mare. Pe scurt, CSJ se pronunță în sensul că instanțele judecătorești nu au atribuția de a cenzura și dispune restituirea imobilelor naționalizate prin Decretul 92/1950 și listele anexe la decret.

Se cuvin câteva precizări. Decizia Curții Supreme urmează unui lanț de hotărâri ale aceleiași instituții, prin care se declarau neconstituționale o serie de decrete-lege ce consfințeau exproprierea: 218/1960; 712/1966; 223/1974.

Mai mult decât atât, în 1993 judecătoria sectorului 1 declarase nule de drept anexele Decretului 92/1950 pe motiv că sunt nesemnate, deci nelegale, și hotărârile a rămas definitivă, nefiind atacată în termenele prevăzute de lege!

Să mai semnalăm prezența în completul CSJ a binecunoscutului judecător militar Adrian Nițoiu, locatar al vilei din str. Louis Pasteur nr. 10, casă pentru care proprietarii de drept au obținut prin hotărâre judecătorească definitivă recunoașterea calității lor de posesori ai imobilului. Deci, de la început, asupra

instanței plana suspiciunea că nu va putea judeca obiectiv din moment ce o serie de judecători au interese în această chestiune. În atari condiții, legea spune că pentru cei asupra cărora planează suspiciunea se poate solicita revocarea. Acest lucru nu s-a putut face întrucât ședința cu pricina a fost... secretă! Oricând se va putea spune că judecata s-a făcut după principiul „eu centrez, eu dau cu capul”. Cinste judecătorilor Sorin Moisescu, Ovidiu Zărnescu, Maria Coca Cozma care, deși aflați în situația colegului lor Adrian Nițoiu, au votat împotriva acestei hotărâri.

● „Dacă legislația dv. contravine cu prevederile C.E., orice cetățean român este îndreptățit să sesizeze Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. Dar chiar și înainte opinia publică europeană va reacționa ferm la legislația care se abate explicit de la standardele CE.”

● „Dacă vor exista cazuri în care chiriașii care și-au utilizat abuziv puterea vor fi privilegiați de legislație, vă imaginați care va fi reacția internațională.”

Aceste declarații aparțin raportorilor König și Jansson, care au monitorizat felul în care România își îndeplinește angajamentele asumate prin aderarea la Consiliul European.

Acest judecător, Nițoiu Adrian pe numele său, locuiește într-o casă naționalizată. Cum era și normal din punctul său de vedere, el face parte dintre cei care au votat în favoarea hotărârii recent pronunțate de CSJ. Unde mai pui că nu este singurul într-o astfel de postură. Cât preț se mai poate pune pe justiția de la noi în aceste condiții?

Și totuși, CSJ i-a defavorizat pe chiriași

Recenta decizie a CSJ în ceea ce privește problema caselor naționalizate, coroborată și cu aberantul proiect de lege intitulat „pentru reglementarea situației juridice a unor imobile trecute în proprietatea statului, prin naționalizare” - care de fapt permite chiriașilor să cumpere casele abuziv confiscate de către statul comunist, nu va limpezi nicidecum apele în mult disputatul meci proprietari - chiriași. Va încurca izele în ultimul hal. Iată de ce.

Codul Civil Român precizează cât se poate de clar că „dreptul de proprietate este imprescriptibil” și că „proprietarul depozitat abuziv poate urmări bunul oricând și în mâinile oricui s-ar afla acesta”.

Prin urmare chiar și în mâinile unui chiriaș care, prin bunăvoința unui proiect strâmb de lege, cumpără ceea ce nu-i aparține.

Tot Codul Civil Român precizează: „Nimeni nu poate transmite altuia ceea ce el însuși nu are”. Dacă totuși justiția va judeca strâmb, se va ajunge mai mult ca sigur la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, de pe lângă Consiliul European, ale cărei hotărâri sunt obligatorii pentru statele membre. Deci, și pentru România.

Iată ce prevede primul protocol al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Iar nu dorm unii de grija noastră!

Dialogul româno-maghiar de la Atlanta

□ Să fie clar: este un seminar, nu un arbitraj, iar Jimmy Carter e moderator, nu arbitru!

Proiectatul seminar de la Atlanta (SUA), care va aborda, la 15 februarie, problema raporturilor etnice româno-maghiare, a trezit suspiciuni în cercurile naționaliste din România. Primul motiv de suspiciune l-a iscat chiar faptul că el este patronat de fostul președinte Jimmy Carter, apreciat în ultimul an pentru rolul de mediator în zone fierbinți de pe glob: Haiti, Coreea, Bosnia. Or, în acest caz calitățile au fost privite ca un handicap. În realitate, Jimmy Carter va avea doar un rol de moderator la o discuție cât mai de-crispată și mai principială despre minorități.

Delegația română are în componență reprezentanți ai Președinției și ai Guvernului, dar și ai partidelor politice sau ai unor organizații neguvernamentale, nu însă și ai partidelor naționaliste. O „artilerie grea” a deplasat UDMR, în frunte cu László Tőkés. De aici, ideea că întrunirea ar fi inspirată de lobby-ul maghiar din SUA, că ar vrea să internaționalizeze problema relațiilor etnice din Transilvania, ba chiar că s-ar pregăti... „Dictatul de la Washington”! E de presupus că la Atlanta spiritele nu se vor inflama și va rezulta un dialog matur și civilizat. Până când vom ști ce-a fost, n-au rost procesele de intenție.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Fotografii de FLORIN IONȚĂ

Doi lideri aflați pentru prima oară în dezacord

S-au încheiat discuțiile dintre specialiști ai Alianței Civic Libérale (PAC, PNL, PL '93, PNLC) și reprezentanți ai executivului Văcăroiu pe tema mult trâmbițatei Legi privind accelerarea privatizării, propusă de guvern și trecută deja prin Senat.

Surse liberale opinează că declarația celor ce reprezintă Puterea este mult prea optimistă. Mai precis, discuțiile s-au derulat în felul următor: Timp de aproape o oră, Nicolae Văcăroiu a povestit pe larg proiectul de lege emanat de guvern. De parcă acesta nu era cunoscut! Premierul a respins din start oferta liberală. A urmat o a doua fază, în care miniștrii Mircea Coșea și Florin Georgescu s-au consultat timp de aproape o oră cu Nicolae Văcăroiu, după care au revenit la masa tratativelor, solicitând acordul liberalilor în ceea ce privește principiile pe care se bazează proiectul așa-zisei Legi de accelerare a privatizării. Evident, ACL a respins „oferta”. Liberalii s-au arătat foarte interesați nu atât de cele 30 de procente din patrimoniul societăților comerciale ce urmează a se privatiza, cât mai ales de cele 70% ce nu sunt încă destinate privatizării. S-a propus o nouă emisiune de certificate de

Întâlnirea ACL - Guvern

PRIVATIZAREA? S-A REZOLVAT: NU SE POATE!

□ Horia Rusu e supărat foc pe colegii ademeniți la... „flit”!

proprietate, cu care să se înceapă cu adevărat marea privatizare a acestor părți din patrimoniu.

Domnii Coșea și Georgescu au cerut timp de gândire pentru a încerca „o evaluare a ofertei ACL”. Discuțiile s-au reluat, partea guvernamentală admitând că trebuie privatizate și restul de 70%, dar în acest sens se va elabora o altă... lege. Care, după ritmul binecunoscut de care dă dovadă actuala Putere, s-ar putea să vină la... calendele grecești.

Întâlnirea ACL - guvern a generat însă mari tensiuni în PL '93. Dacă Dinu Patriciu, de pildă, arăta, cât se poate de clar că formațiunea politică pe care o reprezintă a acceptat împreună cu colegii din Alianță întâlnirea cu executivul în scopul de a se încerca o îmbunătățire a legii guvernamentale, acest lucru neînsemnând nicidecum că liberalii sunt optimiști în ceea ce privește un final pozitiv, Horia Rusu a criticat dur demersul cu pricina, anunțând măsuri drastice asupra membrilor PL'93 care s-au dus la întâlnire, adică asupra deputaților Călin Anastasiu și Sorin Pantiș. Semn că în acest partid apele sunt pe cale să spargă digul.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Centura lui Funar

În meciul cu PUNR, PDSR a fost numărat până la opt

□ Funar rămâne campionul „directelor” iresponsabile care ținesc imaginea României

La ultima Delegație Permanentă a PDSR, Adrian Năstase a declarat: „Dacă Gheorghe Funar nu va fi schimbat din funcția de președinte al PUNR, vom face o altă majoritate parlamentară. Eventual cu partidele din Convenția Democratică”. PUNR nici că s-a sinchisit de părerea PDSR.

Biroul Permanent a decis să-l păstreze pe Funar în funcție deoarece „extremismul său corespunde cerințelor unei anumite părți a electoratului”. Așa se face că PDSR a fost pus în situația

mai mult decât umilitoare de a renunța la pretenția sa. Cu atât mai mult umilitoare cu cât nu numai PDSR fusese atacat de Funar, dar și Ion Iliescu. Care a beneficiat și de o scrisoare deosebit de violentă, în care-i se puneau pe un ton imperativ întrebări despre evenimentele din decembrie și se făcea aluzie la o eventuală destituire a sa din funcția de președinte al țării. PDSR a trebuit să treacă peste toate, să plece capul și să solicite o întrevvedere PUNR-ului „pentru clarificarea situației”.

După o ședință tensionată s-a hotărât ca „declarațiile și luările

de cuvânt ale celor patru partide politice în chestiuni fundamentale ale politicii interne și externe să fie convenite unanim și transmise numai în acest fel opiniei publice”. Asta da transparență!

Gheorghe Funar a explicat și modul în care s-a ajuns aici: „Se recurge la lovitură sub centură și chiar la șantaj atunci când apar situații în care punctele de vedere ale PDSR și PUNR nu coincid”. După cum se vede, „centura” lui Funar s-a dovedit mai lată decât au crezut bibicii; de vreo opt ori mai lată!

ROXANA STANCU ■

politică nu renunță la revendicări precum autonomia regională pe bază etnică ■ respectarea protocolului CDR, în special a articolului 12.

Vrăbiescu și-a dat demisia din PNȚCD

Nicolae Vrăbiescu, demis de Guvern din funcția de primar al sectorului 6, și-a dat demisia din PNȚCD. Vrăbiescu și-a motivat gestul prin faptul că PNȚCD nu l-a sprijinit să facă „ceea ce era în stare”.

Trageri de urechi, la colț, pe coji de nucă

La ultima ședință a Biroului de Coordonare, Conducere și Control al PNȚCD nu s-au luat în discuție (așa cum unii ar fi tentați să creadă) problemele grave cu care se confruntă CDR sau țara, ci „comportamentul dlui Sergiu Popescu”, secretar executiv al PNȚCD, care a făcut publică o convorbire particulară cu senatorul Sergiu

Nicolaescu. Pe când o sancționare a lui Răzvan Dobrescu, care a votat tot „public” numirea în funcție a lui Petre Ninosu ca ministru al justiției?

De asemenea, BCCC al PNȚCD „condamnă cu hotărâre declarațiile calomnioase date publicității de unii membri ai partidului nostru vizând persoanele dlor Mircea Ciomara, Șerban Săndulescu și alți fruntași ai partidului”. Și pentru ca totul să fie democratic, BCCC a hotărât ca în următoarea ședință să fie audiați „cei aflați în culpă”, pentru „a da explicații asupra atitudinii lor”. Nu li s-a cerut să vină, vorba aia, cu părinții tunși!

Partidul lui Brahaș

Deputatul PUNR Cornel Brahaș a hotărât să înființeze un nou partid care „se va adresa clasei mijlocii”. Partidul lui Brahaș va avea o orientare neo-liberală. Ca să vezi!

ANTOANETA CARP ■

Din nou despre biografia lui Ion Iliescu

Sub titlul **Biografia lui Ion Iliescu**, am reprodus în nr. 5 al revistei noastre, după **Noua Gazetă de Vest**, un text care s-a mai plimbat, într-adevăr, de la o publicație la alta, după cum ne atrage atenția, cu părințească ironie, Președinția României. De asemenea, mai trebuie spus din capul locului că - aflăm acum - textul pe care l-am preluat nu îl reproduce corect pe cel aflat în arhivele **Institutului Münzinger**, citate de N.G.V. ca sursă; concret: în arhivele respective nu există afirmațiile că tatăl președintelui „a militat pentru cedarea Basarabiei și Bucovinei către URSS, fiind nevoit să fugă în URSS”, că mama sa Maria Cioabă este renegată de fiu și trăiește într-o mahala din București, că în 1991 președintele a semnat tratatul cu URSS și că a declarat: „Numai românii extremiști contestă Pactul Ribbentrop - Molotov și vor Unirea”; nu există nici afirmația că împreună cu Bărlădeanu, Brucan ș.a. a adus țara în dezastru și mai ales nu există nici o mențiune referitoare la SPP și cheltuielile aferente, de 1,632 miliarde de lei la nivelul anului 1991. Referitor la studiile în URSS (1950-1953) ale președintelui, arhivele germane indică Institutul pentru Energetică din Moscova (unde, cităm, „a conlucrat strâns cu Mihail Gorbaciov”) și nu Universitatea V.I.Lenin din Moscova; facem și această rectificare, în speranța că, dacă la Univ. Lenin se învâță carte comunistă, este posibil în schimb ca la Inst. de Energetică să se fi învățat carte ca la Harvard...

Președinția ne cere să facem „cele necesare” pentru restabilirea adevărului privind „versiunea Münzinger” (ceea ce am făcut mai sus) și ne sugerează să publicăm „versiunea reală a biografiei domnului Președinte”, elaborată la Cotroceni, ceea ce nu ne putem permite, din lipsă de spațiu (și de hârtie!!).

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. Am pentru dl Traian Chebeleu, care mi-a scris, sentimente civilizate; ba mai mult, Excelența Sa dl ambasador chiar mi-a stărnit o nobilă și duioasă emoție confraternă atunci când grosolănia, mârșăria fără seamăn a lui Vadim la adresa unei distinse ziariste (povestea cu boscheții din Uzbekistan) a ținut să-l acopere cu lături și pe dl ambasador (și recunosc chiar și că, nedus prea mult pe la biserică, am simțit mici efluvii de simpatie pentru distinsul interlocutor!). Observ însă că Excelența Sa mă îndeamnă să meditez la „tehnicele de propagare” a unor „manifestări artistice din gură-n gură”. Eu nu mai înțeleg nimic, Excelență! Să fie aluziile la chestia asta cu gura un obicei pe la casele mari? În rest, vă rog să primiți asigurarea considerației mele.

PAC dă bice

Partidul Alianței Civice a pus la punct o listă de propuneri de restructurare a Convenției Democratice. Acestea sunt: ■ recunoașterea României ca stat național, suveran, unitar și indivizibil ■ adoptarea, deciziilor politice strict de către partidele din CDR ■ deschiderea către toate formațiunile democratice din Opoziție, în primul rând PD(FSN) ■ delimitarea de UDMR, dacă această formațiune

Turnul Babel

Un conflict „cronic”

De la Rio de Janeiro negocierile s-au mutat puțin mai departe, la Brasília. Conflictul peruanu-ecuadorian, care părea să dureze un weekend, s-a extins, a ambalat ambele părți într-o vânată din ce în ce mai aprinsă și tulbură apele integrării regionale. Nimeni nu avea nevoie de o asemenea pârăială într-o perioadă când America Latină este abordată de marea vecin din nord ca un continent al păcii, în care dezvoltarea economică ar trebui să fie și singura chestiune la ordinea zilei. Origine, demersurile diplomaților din zonă s-au lăsat de complexitatea contenciosului peruanu-ecuadorian, de îndelungata sa „tradiție” și de ambiția peruanilor de a da lecții ecuadorienilor și invers...

Martiri în serie

Exasperat de proporțiile tensiunii din Algeria și de implicațiile pe care islamismul cu mâna armată le poate avea și dincolo de perimetrul acestor țări, președintele Mitterrand a lansat inițiativa unei conferințe care să asaneze nebunia. Gestul său a stârnit controverse și a fost apreciat în taberele active ale islamismului drept o insolență. Chiar dacă un asemenea laborator de dezbateri nu se va organiza, devine din ce în ce mai clar că războiul mut din Algeria devine o problemă regională sau, chiar mai largă. Ferocitatea loviturilor și a atentatelor a început să pună pe gânduri Europa, care produce martiri în serie de luni și luni de zile. Rămâne de văzut cum se va tranșa acest gen de confruntare care pare insolubilă.

Pè butuci...

Rusia a fost scoasă din anticamera Europei după șocul provocat la Strasbourg de dezbaterile pe tema intervenției în Cecenia. După acumulări lente și nuanțări echivoce, europenii s-au decis să spună lucrurilor pe nume. În locul integrării, anul acesta, a Rusiei în mecanismele europene, parlamentarii de la Strasbourg s-au orientat spre... Moldova, Albania și Macedonia. Prioritățile s-au schimbat, discursul european s-a schimbat, situația Moscovei s-a schimbat. Împotmolită în propria sa intervenție în Cecenia, Rusia plătește acum un preț care e surprinzător și nu tocmai. Graciov se pare că intră în dizgrația președintelui Elțin, așa cum acesta a intrat în dizgrația tuturor taberelor pentru că și-a permis un asemenea risc. Între timp, marea armată a minerilor ruși riscă să provoace o adevărată buculădă, chiar mai mare decât a conturat-o armata de intervenție în Cecenia. Greva minerilor, aplicată la actualul context, ar putea pune pe butuci scena politică rusăscă.

Reactivare

Scandalurile care au subminat autoritatea CIA au produs, până la urmă, o semnificativă reorganizare la vârful acestei falmoase instituții. Președintele Clinton s-a hotărât să-l debarce pe patronul CIA, James Woolsey, sugerându-i, la sfârșitul anului trecut, să demisioneze. Acesta a demisionat. În vidul creat, Clinton dorește să-l așeze pe generalul în retragere Michael Carne, combatant în Vietnam, în vârstă de 57 de ani, complet în afara „mediilor de informare”. Acum, Senatul rămâne să fie de acord cu această ciudată alegere.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Cernobâlul de la Ialta

Între 5 și 11 februarie 1945 s-a desfășurat falmoasa reuniune secretă de la Ialta a lui Stalin, Roosevelt și Churchill, ceea ce înseamnă că săptămâna trecută s-a împlinit de la acest eveniment exact o jumătate de veac. Ne-am fi așteptat cu toții ca jubileul să fie marcat cu toată forța, în primul rând în țările protagoniste. Dar nici pomeneală de așa-ceva. Pentru conducătorii de azi ai statelor respective, ca și al altor state implicate în evenimentele de acum 50 de ani, aniversarea nici n-a existat. Oamenii de știință occidentali care urmau să participe la un simpozion la Ialta s-au retras, iar mass-media a tăcut. Cu toții au lăsat impresia că se jonează să readucă în lumina reflectoarelor un târg veros, cu nimic deosebit de cel realizat în 1939 prin pactul Ribbentrop-Molotov. În aceste condiții, aniversarea a fost luată în antrepriză de gazdă, președintele Crimell, care a adaptat-o trebuințelor sale, întorcând problema pe dos și trăgând spuza pe turta rușilor.

Pe noi însă, cei din fostul lagăr sovietic, și mai ales pe noi, românii, Ialta ne interesează foarte tare, ea ne-a durat 50 de ani și continuă să ne doară. Fiindcă acolo, în baza falmoasei departajări procentuale realizate încă din octombrie 1944, învingătorii și-au împărțit prada iar țările est-europene au fost lăsate la discreția Kremlinului. Marele sacrificat a fost România, care, pe lângă sovietizare, a suportat amputări teritoriale, a fost jefuită prin despăgubiri de război aberante și căreia nu i s-a recunoscut contribuția la războiul antihitlerist. Și este necesar ca acum, la acest cu totul neplăcut jubileu, să ne propunem realizarea a două obiective de importanță capitală: înlăturarea urmărilor Ialtei și măsuri eficiente pentru ca ea să nu se mai repete. Aceasta cu atât mai mult cu cât Occidentul este în momentul de față preocupat de elaborarea unei strategii față de fostele țări socialiste est-europene - a căror soartă a depins timp de 45 de ani de cele stabilite la Ialta -, pe de o parte, și față de Rusia, principalul beneficiar de pe urma aranjamentelor de acum o jumătate de secol din Crimeea, pe de altă parte.

Revolta în contra Ialtei a fost în 1989, când țările est-

europene au aruncat peste bord regimurile comuniste. A fost momentul în care Occidentul își putea spăla păcatele, putea repara ce stricase, putea plăti vechi și uitate datorii, putea redresa printr-un nou plan Marshall european țările sacrificate în 1945. Dar Apusul n-a răspuns pe măsură, țărilor bogate - profitoare de pe urma Ialtei - le-a tremurat mâna, ele n-au vrut să-și dezlege punga, i-au lăsat pe est-europenii proaspăt leșiți din totalitarism în banii lor (la propriu și la figurat), să se descurce cum or putea, atât din punct de vedere economic, cât și politic și al securității. Și așa locuitorii fostelor țări socialiste au intrat dintr-o suferință în alta, din comunism în tranziția săracă și sălbatică, în care se zbat de 5 ani. Dar SUA și Europa occidentală se pot izbăvi de păcatul Ialtei și de acum înainte. Calea este cuprinderea țărilor din centrul și estul Europei fără discriminare și fără ierarhizări în NATO și Uniunea Europeană (stămește mirare și îngrijorare absența din proiectul legii de revitalizare a securității naționale a Statelor Unite, la capitolul cu noi țări ce urmează să intre în NATO, a României, în timp ce pe listă se află „țările de la Vâșegrad”, statele baltice și Ucraina, iar pe lista de așteptare Bulgaria și Albania).

În ceea ce privește strategia față de Rusia, Occidentul ar trebui să renunțe la sprijinirea necondiționată a lui Boris Elțin, bazată pe ideea (greșită) că numai actualul stăpân al Kremlinului ar putea să țină Rusia pe linia de plutire, că după Elțin ar putea veni doar potopul. După cum zicea un personaj al lui Caragiale, s-or mai găsi și alții.

Așadar, s-ar putea spune că Ialta 1945 a fost pentru Europa de răsărit un Cernobâl politic. În 1989 țările est-europene au izbutit să pună deasupra lui un sarcofag de beton. Dar betonul este subțire și de sub el ajung încă la noi radiații ucigătoare. Occidentul are datoria de conștiință de a pune deasupra Cernobâlului de la Ialta - prin înfăptuirea a ceea ce am arătat mai sus - un sarcofag de beton pentru veșnicie.

ION D. GOIA ■

EUROPA

de la Vest la Est

NATO - o umbrelă prea mică pentru atâția pretendenți

Responsabilii NATO au propus, la recenta reuniune de la München, strângerea relațiilor cu Kremlinul, în pofida crizei cecene, care a arătat încă o dată că Moscova „nu acceptă compromisul”, după cum declara Serghei Kovallov, lider pentru apărarea drepturilor omului. Ministrul apărării și al afacerilor externe au cerut totodată restructurarea Alianței Atlantice, inclusiv prin lărgirea ei, pentru a răspunde instabilității și sfidărilor din Mediterana și din Europa. Dar în legătură cu extinderea NATO, ministrul american al apărării, William Perry, a declarat ulterior la Washington că anumite țări nu vor fi

nicio dată membre ale Alianței. El nu a dat nici un nume, dar se pare că e vorba de țări precum Gruzia, Armenia și alte state foste sovietice, pe care umbrela NATO nu le poate cuprinde.

NATO - România ține să fie elev silitor

La sediul din Bruxelles al NATO, oficialități române au prezentat Programul individual din cadrul Parteneriatului pentru pace (PPP), care este sensibil îmbunătățit față de proiectul inițial, ținând seama de sugestiile făcute. Schimbările sunt menite să ducă la o creștere a gradului de interoperativitate în viitoarea cooperare cu NATO și la o aliniere la standardele atlantice. În baza angajamentului asumat, România își arată disponibilitatea de a participa la programe ale PPP, cum ar fi operațiuni de menținere a păcii sau umanitare în zone de conflict. Acest zel al României ține de evaluarea poziției sale geostrategice în condițiile în care hegemonismul rusesc dă vizibil și supărător din coate (dar nu numai).

Copenhaga, capitală a culturii europene în 1996

După cum se știe, în fiecare an un oraș din țările membre ale Uniunii Europene este declarat „capitală” a culturii continentale, devenind un fel de placă turnantă a manifestărilor culturale menite să le illustreze vocația și posibilitățile în domeniu. Pentru organizarea manifestărilor din acest an, Copenhaga va aloca un buget de 65 de milioane ECU, din care 35 de milioane sunt donații de la instituții europene și sponsori. Capitala

daneză dispune de o importantă zestre în dotări culturale: 50 de muzee și tot atâtea teatre, peste 100 cluburi muzicale, săli de concerte, câteva zeci de biblioteci și peste 200 de librării. Toate încadrate de o „arhitectură botanică”, pentru că orașul este plin de parcuri și verdeăță.

Consiliul Europei și „strunga” pentru noile candidate

În pofida presiunilor politice de la Moscova, Consiliul Europei a refuzat primirea Rusiei în acest organism. Totuși, după cum declara Miguel Angel Martinez, președintele Adunării Parlamentare a Consiliului, „nu trebuie ca șocul provocat de criza cecenă să aibă repercusiuni asupra adeziunii celorlalte state”. Pe lista aspiranților, pe primele locuri se află Moldova și Albania. Urmează Croația și fosta republică iugoslavă Macedonia, dar în cazul lor se cer „analize suplimentare”.

În mai, când rozele-nfloresc...

În mai, când va avea loc reuniunea Consiliului Nord-Atlantic, va fi prezentat un prim raport cu privire la criteriile de primire a noi membri. Rezultatul final al deliberărilor și analizelor care se fac de către un organism special creat va fi cunoscut în luna decembrie. Abia atunci se va ști dacă unii vor putea trece ștacheta propusă, iar alții nu.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Nemulțumit de încetinirea reformei

Lech Walesa luptă tot împotriva comuniștilor

Lech Walesa, electricianul din Gdansk, devenit lider al „Solidarității” și laureat al Premiului Nobel pentru pace datorită perseverenței sale lupte împotriva comunismului, are acum ca adversari politici, în calitate de președinte al țării, pe foștii comuniști.

Între președinte și șeful guvernului de stânga **Waldemar Pawlak** (reprezentant al Partidului Țărănesc Polonez) tensiunea durează de mai multă vreme. Președintele îi reproșează premierului că a încetinit reforma și că nu s-a manifestat prea disponibil pentru integrarea țării în structurile euro-atlantice. Dar disputa din ultimul timp a avut un motiv precis: faptul că premierul nu reușise să numească două personalități politice acceptabile care să ocupe funcțiile de miniștri: de externe și al apărării. Până la urmă, aceste persoane au fost găsite, dar președintele a spus că va dizolva Parlamentul dacă actuala

coalitie la guvernare nu se va debarasa de premier. Cu toate că în Parlament s-a votat o moțiune care afirmă că acțiunea președintelui ar fi anticonstituțională, șeful statului nu a cedat. Pentru el este foarte important să câștige această bătălie, care îi va da atuurile necesare pentru viitoarea campanie a alegerilor prezidențiale din toamnă. În fața intransigenței lui Walesa - care ar dori de altfel un sistem prezidențial de tip american sau francez în Polonia - Pawlak a cedat. Partidul Țărănesc a sugerat și numele înlocuitorului, care ar fi **Josef Olesky**, fost comunist, președinte al Camerei Inferioare a Parlamentului. Dar

președintele l-a criticat sever pe Olesky în ultima vreme, afirmând că pune în pericol democrația din Polonia. De fapt, Walesa îl dorește ca premier pe **Alexander Kwasniewski**, potențialul său rival în alegerile prezidențiale, pentru ca imaginea acestuia să se erodeze în ochii alegătorilor în lunile pe care le va petrece în fruntea guvernului. Kwasniewski (Alianța Democrată, comunistă reformatoare) a evitat însă până acum jocul abil al lui Walesa, anunțând că partidul său va cere investirea lui Olesky. Așadar, lui Walesa îi este dat să nu scape prea ușor de niște adversari care parcă îi sunt predestinați.

Scepticism la Budapesta

Gyula Horn „pune tălpi” reformei

Laszlo Bekesi, ministrul maghiar de finanțe, considerat unul dintre arhitecții programului de privatizare al Partidului Socialist, și-a dat demisia, ca urmare a „pierderii luptei cu strategiile guvernamentale referitoare la controlul privatizării”, după cum scria ziarul britanic **Financial Times**. Cu două săptămâni înainte demisionase un alt personaj-cheie al reformei din Ungaria,

Ferenc Bartha, care conducea programul de privatizare. De asemenea, continuau tergiversările în desemnarea unui nou guvernator al Băncii Centrale. Observatorii consideră că aceste măsuri au trezit îngrijorare în rândul potențialilor investitori străini în Ungaria. Deși Budapesta este avansată față de alte țări foste socialiste în aplicarea

programului de reformă, în ultimul timp s-au consemnat câteva simptome care au alimentat scepticismul unora cu privire la intențiile noului guvern condus de **Gyula Horn**. Este vorba, pe de o parte, de faptul că nu au fost identificate modalități de reducere a datoriei externe (Ungaria este țara central-europeană cu cea mai mare datorie externă pe locuitor); pe

de altă parte, este citat faptul că guvernul a sistat negocierile privind vinderea unui mare hotel în capitala țării, după ce termenii preliminari fuseseră acceptați în discuțiile cu o firmă americană. S-ar putea să aibă dreptate Bekesi, care declarase că guvernul și-ar fi schimbat strategia și că „privatizarea nu înaintază în direcția dorită”.

Mileniul trei fără un sfert

O axă rentabilă: Washington - Bonn

Bill I se adresează direct: Helmut. Și Helmut I se adresează direct: Bill. Președintele Statelor Unite nu face un secret din faptul că este un amic personal al cancelarului Germaniei, așa cum Kohl recunoaște deschis că este bun prieten cu Clinton. Această relație simpatice între doi bărbați zdraveni, investiți cu înalte responsabilități, simplifică mult circuitele între cei doi mastodonți așezați de o parte și de alta a Atlanticului. Chiar dacă din punct de vedere politic între SUA și Germania există puternice diferențe specifice, chiar dacă istoria ultimelor decenii a înregistrat etape ambigue, chiar dacă istoria mai îndepărtată le-a așezat în poziții de ireconciliabilă adversitate, prezentul economic al celor două țări le obligă la abordări solidare. Germania a devenit prima putere industrială, comercială și financiară a Europei și, după cum a nuanțat în repetate rânduri Washingtonul, alături de nr. 1 a Americii în strategia integrării răsăritene. De altfel, cu prilejul ultimei sale vizite oficiale în Germania, în iulie 1994, președintele Clinton a precizat inechivoc în legătură cu integrarea țărilor răsăritene în structurile vest-europene: „Leadershipul Germaniei este crucial pentru cristalizarea unei Europe unite. SUA și Germania au un interes imediat și tangibil în această direcție”.

Ceea ce părea o imposibilitate la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, a devenit o realitate dinamică: SUA consideră Germania motorul încheierii europene, locomotiva care va antrena pe o linie coerentă actuala dispersie de forțe, generată de izbucnirea unei tranziții nu numai stihnice, dar și insolente. Având experiența dramatică, dar fericită, a unificării, având la îndemână o metodologie adecvată de a grefa la propriul organism social-economic o porțiune a fostului gulag, Germania are forța, voința și interesul de a defrișa căile simplificării europene într-un moment când Moscova se adâncește în marasmul unor eșecuri multilaterale. Bonnul, ca și Washingtonul, a înțeles că alunecarea Rusiei într-o subtranzitie îndelungată riscă să fortifice radicalismul și nostalgiiile bolșevice, sărăcia și violența din spațiul rusesc putându-se constitui într-un balast mondial cu incalculabile efecte nocive. De aici identificarea unor poziții comune în abordarea problemei cecene, a susținerii lui Elțin, a acordării de credite și a altor dosare, inclusiv riposta americano-germană privind inadmisibilitatea dreptului de veto al Moscovei în problema extinderii NATO. Nu este deloc întâmplător că Germania, după 1989, a furnizat Rusiei aproape 50 de miliarde de dolari, ceea ce înseamnă două treimi din totalul ajutorului occidental orientat în această direcție. Desigur, Germania are interese uriașe în perspectiva stabilizării pieței rusești și a gășirii unor formule... „rentabile” de acapărare a influenței sale în Europa Centrală. SUA acceptă această variantă pe termen lung, preferând să așeze un scut politic și diplomatic german pe un teritoriu complex și alunecos.

Pentru noi, balcanicii, fără a cădea într-o naivitate tradițională, această axă Washington-Bonn este benefică. Benefică din toate punctele de vedere.

RADU-BUDEANU ■

Austria - o punte între Est și Vest

Prin poziția ei geografică, Austria se afla în perioada războiului rece „la mijloc de rău și bun”, între Occident și imperiul sovietic și al aliaților săi. După 1989, guvernării de la Viena au înțeles că șansa de viitor a țării este de a se integra în structurile existente ale Occidentului, continuând să rămână o interfață între spațiul UE și aspiranțele spre integrare din Europa răsăriteană. Motivația integrării în structurile continentale ține de condiția ei fundamentală de țară integral europeană prin structură, istorie, aspirații.

Într-o Europă frământată la Est de valul transformărilor care au plasat pe alte orbite destinele statelor din zonă, iar la Vest de preocuparea creșterii economice cu cât mai puține crize sociale, Austria are rolul unei plăci turnante între cele două mari „felii” ale continentului. E un fel de insulă situată „la nord de sudul continentului” și până de curând cea mai vestică a Europei apusene. „Austria felix” știe să folosească în beneficiul propriu această poziție. După 1989 are una dintre dezvoltările cele mai dinamice între țările dezvoltate ale continentului. Băncile, afa-

cerile, tranziția și tranzacțiile, băniile. Cultura valsului, nu înseamnă o somnolență romantică pe malurile Dunării, pentru oamenii de afaceri austrieci. Dimpotrivă. Un turism dinamic, o industrie de vârf și competitivă, o neutralitate activă în plan politic și mai ales o disponibilitate de integrare în Europa au fost caracteristicile apreciate ca pozitive pentru admiterea țării în UE. De altfel, între cele patru candidate care pășesc acum în UE, Austria a fost prima care a votat favorabil în cadrul unui referendum.

Așadar, care au fost motivațiile care au stat la baza

acestei opțiuni ce a trezit, firesc, multe discuții la nivelul clasei politice și al opiniei publice din această țară? Prima ar fi că s-a înțeles că mai ales după schimbările din 1989, când chiar fostele state socialiste vor să ajungă în UE, Austria nu-și mai putea permite să rămână în izolare, la periferia Europei, așa cum se proiectează continentul pentru mileniul următor. În al doilea rând, vecinătatea cu Germania a contat mult în balanță. Este o țară germanică ea însăși, legată prin mii de fire de Germania unită de acum, dar și de cea istorică. Și nu este

vorba numai de legături lingvistico-culturale, ci mai cu seamă de cele economice. Germania este primul investitor, primul furnizor de valută, ba chiar și țara care aduce cel mai mare număr de turiști în Austria. Deși există temerea, atât în Austria cât și în afară, că se va forma astfel un mare bloc german în centrul Europei, pentru Austria inconvenientele sunt mai mici decât avantajele alăturării la UE.

Și în primul rând, Austria vrea să-și pună în valoare rolul ei de punte între Est și Vest. Fiind deja sediul unor organisme internaționale, Austria

găzduiește peste șapte sute de firme străine care au aici capătul de pod pentru penetrarea spre Est. Dintre acestea peste 150 sunt americane și aproximativ 100 japoneze. Dar și din Est au apărut bănci sau reprezentanțe ale unor firme din Budapesta, Praga sau Moscova. De altfel, deși poate părea incredibil, Austria a devenit, în pofida dimensiunilor sale, al doilea partener comercial al fostelor țări socialiste, după Germania.

Așadar, țara valsului, fidelă unei „realpolitik”, este bine pregătită pentru Uniunea Europeană.

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993:
HIV = pozitiv

19 Ianuarie 1994:
HIV = negativ

20/5/1993 / G. G. / 15 V 1992
Buletin de Analize Medicale de
ELECTROLITI IN SER
Nume: Raluca
Prenume: Raluca
Data: 20/5/1993
Locul: Bucuresti
Rezultat: HIV = pozitiv
C. G. Nr. 249/983

30/1/1994 / G. G. / 15 V 1992
Buletin de Analize Medicale de
ELECTROLITI IN SER
Nume: Raluca
Prenume: Raluca
Data: 30/1/1994
Locul: Bucuresti
Rezultat: HIV = negativ
C. G. Nr. 249/983

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Contrar zvonurilor ce tulbură opinia publică în ultima vreme, conform cărora în România nu ar fi posibilă o diagnosticare corectă a seropozitivității HIV, dl dr. ADRIAN STREINU, specialist în SIDA, afirmă: „Zvonurile sunt false. Cele patru teste care se fac la ora actuală în instituțiile abilitate sunt omologate, sunt cele ce se utilizează peste tot în lume. Nu există nici un dubiu în stabilirea infecției HIV. Aplicarea testului de confirmare Western Blot dă verdictul decisiv. Nu există posibilitatea de a greși”.

Managerul George Gavril se laudă că, fiind fost securist, va face toate aranjamentele necesare cu dl Virgil Măgureanu

Ce s-a întâmplat, ne va relata chiar dl Przybilla: „Incredibil cât de repede s-au derulat evenimentele. Primul articol despre succesele noastre a apărut în cotidianul Adevărul, din data de 24.01.1991, semnat de dl Nicolae Militaru. În data de 1 februarie, am depus cererea de brevet la OSIM, cunoscând-o cu această ocazie pe dna Ing. Niculina Gavril. Aceasta, când a dat peste o asemenea invenție, ce s-a gândit? Lasă, că facem noi o afacere! Ni-l trimite pe cap pe bărbatul său și-l recomandă ca fiind avocat. Aș, ce avocat? Era securist. Oricum, ne-a... vrăjit și l-am numit manager”.

Întrebăm: A recunoscut el că a fost securist? Ne răspunde dna Lucia Przybilla: „Da, a recunoscut. El a fost, de fapt, cel ce ne-a făcut toate aranjamentele cu dl

Bomba a explodat, dar nimeni n-a auzit-o ! Sau

HELIOSPRO

□ „Luat în antrepriză” de o soartă ciudată. Vom risipi și

Timp de circa 20 de ani, Ceaușescu s-a prefăcut ca acesta să-și desfășoare, în tihnă, sub discreta sale experimentări cu Heliosproboscopul. Nu părea călătorea în străinătate și nici nu lua legătura cu părea a avea de gând să-și „vândă țara”, înstrăin interesat pe Ceaușescu măcar potențiala valoare a specialiștii așteptau să se întâmple ceva...

De întâmplat nu s-a întâmplat chiar nimic (bineînțeles nu s-a depus la OSIM vreo cerere de brevet. Că 1991. De aici, soarta acestui aparat ia o întorsătură

Virgil Măgureanu. El s-a dus acolo unde trebuia, el a aranjat totul, el s-a zbatut să ne dea casa aceea. Să vedeți, în data de 12.02.1991 eram deja mutați în str. Teodosie Rudeanu nr. 3, et.1. La noi, aici, nu mai era chip să locuiești. Cozi mari, aglomerație, nu ne mai puteam odihni. Până seara la 10-11, suna soneria și țărâia telefonul. Atunci, ce-a zis Gavril? A zis: Am vorbit cu dl Măgureanu. Domnia sa a fost de acord să ne dea locuința, să lucrăm liniștiți, pentru că eram și în pericol mare. Bun, ne-a luat de aici și ne-a dat un apartament, acolo unde v-am spus, compus din două camere, bucatărie și baie. Acolo am stat mai mult de un an. Acum că eram aranjați din punct de vedere locativ, dl Gavril și-a continuat demersurile, deh, ca un adevărat manager. S-a dus și l-a convins pe dl Măgureanu că mai trebuie construite câteva aparate. Au mers împreună cu soțul meu, cu toate schițele, cu toate planurile. Unde? Tocmai la Institutul de Tehnologie Avansată, acolo unde este director dl Hristea.

- Deci, s-a construit în mare secret!
- Nu mai e secret, căci dacă l-au construit, este logic ca pentru ei să nu mai reprezinte un secret. Adică, eu fac o rochie și habar n-am cum am făcut-o? Să fim serioși! În fine, ei s-au convins că nu sunt false!
- Și atunci?

- Atunci, au decis să mergem experimentăm într-un spital. Am ajuns Spitalul Colentina în data de 2 aprilie. Am luat legătura cu dl dr. Adrian Streinu

„Acum telefonul nostru este sub supraveghere

- Cum au reacționat oamenii dlui Virgil Măgureanu?
- Nesperat de bine. Nu ne-a amenințat nimeni, n-a răzărit. Singurul inconvenient este că ne este telefonul... defectează foarte des și că orice călătorie se întrerupe brusc! O singură dată, prin luna mai a venit dl Ing. Bănuț, de la Tehnologie Avansată, să ne ceară aparatul sau să-l i-am dat, dar nici nu l-am mai folosit de atunci.

pe atunci directorul spitalului. Să priceze, eram însoțiți și de către managerul nostru, dl Gavril. Să știți că doctorii sunt extrem de sceptici și nu sunt deloc interesați. Dar să fie clar, acest aparat trebuie manevrat de către doctor sau de către asistentă, căci trebuie să cunoască perfect anatomie. Eu m-am documentat îndelung până am devenit capabilă să manevrez așa cum trebuie. Dl dr. Streinu ne-a „repartizat” o bolnavă de SIDA, două de hepatită. Domnia sa a fost adevărat amabil încât mi-a desenat un schiț și a poziționat toate glandele. Mi-a fost de mare ajutor. Totuși, orice rezultat bucur pe care-l obțineam era de natură să mă infurie pe medici. Cei mai mari dușmani

Ministerul scapă turma

Bulversat de campania de presă stărnită de drama micuței Ioana Iasmina Calincluc din Iași, Ministerul Sănătății își lese din amorțeala dulce de până acum și pune la dispoziția noastră, a „nepricepuților”, a „rău intenționaților” zlarști de toate cuoriile, un material documentar foarte... foarte... Bun, ce aflăm din datele statistice ale ministerului, valabile până la 31 decembrie 1994?

În România, există 1965 de cazuri în viață (93 la sută copii, adică 1818), din care 1927 în evidență (93 la sută copii, adică 1791, și 37 de cazuri despre a căror soartă nu se cunoaște nimic (din care 26 copii). Un lucru în bucurător ar fi acela că a scăzut vertiginos numărul de cazuri noi la copii. Astfel, după anul nașterii, cei mai mulți dintre copiii depistați, 1151, erau născuți în 1988, iar cei mai puțini, 3, în 1994. Ceea ce ar trebui să ne îngrijoreze este însă creșterea explozivă a cazurilor noi la adulți: de la 5 în 1985 la 59 în 1994!

Ei, dar ce face Ministerul Sănătății în afara centralizării și oficializării datelor? Calculează: costul social mediu/ copil/ an, în perioada '92 - '93, cu infecție HIV - 2 milioane de lei, iar cu boală SIDA - 4,5 milioane; costul social mediu/ adult/ an, cu infecție HIV - 1,6 milioane, iar cu boală SIDA - 5,4 milioane de lei. Ba chiar și Guvernul, cutremurat de spaimă, va adăuga un ajutor financiar de 10 miliarde de lei pentru anul 1995, pentru combaterea acestei maladii.

Într-o atmosferă devenită brusc... sărbătorească, dl dr. Dan Georgescu, secretar de stat

în respectul minister, acum, ca și pe vremea odiosului, declară: „Nu am avut niciodată nimic de ascuns. Cu mâna pe inimă, afirm că am raportat la OMS toate cazurile de SIDA, în intervalul '85 - '89”. Așa o fi fost, dar tare ne mai mirăm de curajul dlui doctor... Vă amintiți, Ceaușescu nu voia să recunoască existența, în România, nici măcar a handicapaților, dar mite a bolnavilor de SIDA...

Ce mai aflăm? Că ministerul a făcut și a dres și că, mai mult, își propune să mai facă... Cum să-i credem, stimați cititori și potențiali pacienți, că se sancționează, conform Legii nr. 98/1994, orice contravenție la normele de igienă? Ați auzit de vreun caz? Nici noi... Că se „sancționează drastic” persoanele vinovate de transmiterea bolii? Credem că este o... glumă! Până în prezent nu a fost identificat nici un vinovat care să fi contribuit la transmiterea HIV pe orizontală, adică prin transfuzii și prin tratamente parenterale. Nici măcar unul, măcar că 2612 cazuri noi la copii s-au transmis exact prin aceste modalități! Nimeni, absolut nimeni nu este vinovat! Nimeni nu trebuie să plătească! Ministerul scapă turma, luându-și angajamente...

SIDA
Cine est totu vinov

s-o audă...

DISCOPUL (3)

luitorul aparat are astăzi
atâtea alte ratări,
ată șansă ?

voră invenția dlui Ing. Carol Przybilla, lăsând
ghere a „ochilor albaștri”, senzaționalele
nja pe nimeni, nu făcea rău nimănui, nu
străini suspecti. Ce mai, dl Przybilla nu
dolari grei, invenția vieții sale. Să nu-l fi
tivei invenții? Greu de crezut. Poate că

afara vindecărilor spectaculoase). Nici măcar
at această situație? Până la începutul anului
ată.

lui meu și ai aparatului sunt

, dacă SRI „Juase în antrepriză”
Invenție, nu era oare firesc să
ceară organizarea unei comisii
de specialiști care să studieze
problema, să cerceteze, să
găsească concluzii?

- Vedeți, nu e chiar așa.
Securitatea avea medicii ei
preferați, cum a fost, de exem-
plu, dna dr. Teodorescu, de la
Spitalul Scântela, despre care
se zice că ar fi soția celebru-
lui Filip Teodorescu. Această
doctoriță ne aducea pacienți și
ea lua onorariul. Toți îi erau
veri de diferite grade... Avea
obiceiul să ne trimită pacienți
pentru care, practic, nu se mai
face nimic. Doamnă doctor, îi
eu, etapa experiențelor s-a
pentru noi. Suntem aici să vin-
cât mai mulți bolnavi...

și, chiar și în aceste condiții (sta-
al al bolii - n.n.), am obținut rezul-
portante, ca în cazul dlui Combin
din Moeciu. Timp de circa două
n cauza unui cancer, acest om nu
ai putut hrăni. Ficatul, pancreasul
fidiseră. Ce-am putut face? L-am
bietul om a început să mănânce
r a avut scaun. Căpătase putere,
t. Din păcate, a venit prea târziu,

pitalul Scântela am stat și după ce
gata noul aparat.

„De omologare nu poate fi vorba... Ce-ar fi să-l donați statului?”

- Am înțeles că ați fost plimbați din spi-
tal în spital... S-a constituit vreo comisie
formată din specialiști care să vă
urmărească activitatea?

- Nu. Și știți de ce? Vă spun eu, clar;
nu presupun, sunt sigură. Virgil Măgurea-

nu are deja
aparatul nos-
tru. Și ce
face? Aș-
teaptă să
moară dl
Przybilla ca
să se bucure
ei de roadele
muncii altuia?
Că i-a spus
și Hristea: ar
fi mai bine
să-l doneze
gratis statului,
că, vezi
Doamne, ei
nu au bani;
nu au milioane

să ne pună la dispoziție, că investiția pen-
tru realizarea aparatului a fost prea mare
și că, nu e așa, ar cam fi cazul să sacri-
ficăm ceva economii și, de ce nu, să ne
plătim... „o parte din datorie”!

Dna ing. Niculina Gavril,
de la OSIM, cea care îi
„servește” afacerea soțului
său, George Gavril.

La intervenția dlui Măgureanu, Hristea restituie aparatul după circa un an de... sechestr

- Ce doctori au mai fost implicați?

- Ehe, istoria e ceva mai complicată.
Din data de 23 august 1991 am plecat de
la Spitalul Scântela. Aparatul se defectase

- Cum era atmosfera
în Teodosie Rudeanu?

- Casa era împânzită
de microfoane.

Tot ce vorbeam se
știa, nu le scăpa nici
un amănunt.

Eram bine păziți.

Aveam, cred, vreo
patru bodyguardi și
mașină la dispoziție să
ne transporte la spi-
tal și înapoi.

- ne ruga, personal, să o tratăm pe Anda
Călugăreanu. I-am comunicat că nu mai
suntem în posesia aparatului. Chiar în
aceeași zi ni l-au adus pe tavă! Din
păcate, pentru biata artistă era prea târziu.

O șansă pentru micuța Ioana Iasmina Calinciuc

Deși în acest episod nu ne-am mai ocupat de cazulistică, rezul-
tatele obținute în tratarea copiilor bolnavi de SIDA nu pot fi con-
testate. Cert este că, în prezent, soții Przybilla nu mai utilizează
aparatul pentru efectuarea de tratamente. Până la declanșarea
oficială a procesului de omologare, orice experimentări au
încetat. Totuși, vor face o excepție. Este cazul micuței Ioana
Iasmina Calinciuc, a cărei dramă a zguduit opinia publică
românească. Dacă părinții micuței victime inocente se hotărăsc,
îi așteptăm să dea un semn de viață la redacție. Promitem să le
punem la dispoziție mult mai multe informații.

Totuși, durerile încetaseră, putea mânca,
putea dormi... Revenind, de la data de 29
decembrie 1992 ne-am mutat din nou la
noi acasă.

În anul 1993, în luna iunie, cotidianul
Evenimentul zilei ne-a aranjat să lucrăm
la vila Minovici. Din 14 iulie și până în
25 august 1993 am lucrat la Spitalul Dr.
Panait Sărbu, chiar și în biroul dlui dr.
Bogdan Marinescu, fostul ministru al
sănătății în guvernul Roman. Domnia sa
este tot neîncercător, deși știe foarte bine
cum s-a vindecat, de exemplu, fosta sa
pacientă Negru Florentina (vezi nr. trecut
al revistei - n.n.), cum a evitat operația
mutilantă și întreaga ei istorie... În sfârșit,
și de la acest spital am plecat cu apar-
atul defectat, cu lentilele sparte și fără
omologare.

- Cum a reacționat Președinția
României?

- Eu nu am ajuns la dl președinte Ion
Iliescu. Dar am tratat câteva persoane
din anturajul domniei sale. Astfel, dl
Ghirluc ni l-a recomandat pe cumnatul
său, Zotea Marian, ce suferea de un can-
cer la stomac. L-am vindecat. Am ținut
legătura prin dl consilier Marius Guran.
Încă de pe vremea când eram la Spitalul
Scântela, domniei sale îi spuneam cam
tot ce ne durea. Dar, la ce ne-a folosit?
La nimic!

- va urma -

Pagini realizate de

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Dr. Dragoș Nicolescu:

Ministrul Mincu este vinovat! Să-și dea demisia!

Care este
adevărul
despre
SIDA? Ne
lămurește dl
dr. Dragoș
Nicolescu,
președintele
Camerei
Federative a
Medicilor din
România:

Încercările făcute de gazetari, în timpul conferinței de
presă de la Ministerul Sănătății, din data de 1 februarie,
de a afla vreo urmă de responsabilitate, s-au lovit de fes-
tivismul ultraoptimist al prezentării, după care totul
decurge bine, fără ascunzișuri. Cum însă există bolnavi
actuali și potențiali, cineva are totuși o responsabilitate.

Corpul medical crede că problema responsabilității în
SIDA are trei aspecte: cel medical-profesional, cel admini-
strativ sau, după caz, juridic, și cel moral. Dacă nu
este posibilă, obiectiv vorbind, stabilirea responsabilității în
cadrul primelor două puncte, iată, propunem o modalitate
de a stabili răspunderea morală: Constituția garantează,
prin articolul 23, dreptul la viață și la integritatea fizică,
iar prin articolul 33, garantează: „1. dreptul la ocrotirea
sănătății; 2. statul este obligat să ia măsuri pentru asi-
gurarea igienei și sănătății publice; 3. controlul exercitării
profesiilor medicale se face potrivit legii”. Legea la care
se face referire este HGR nr. 460/1994 unde se spune:
art. 2, alin. 1: „Ministerul Sănătății asigură și răspunde de
organizarea asistenței medicale preventive și curative(...)”
alin. 5: „Ministerul Sănătății coordonează, îndrumă și con-

trolează activitatea unităților de ocrotire și asistență medi-
cală a mamei și copilului”, iar la art. 3, alin. 4:
„Conducerea Ministerului Sănătății este asigurată de către
ministru”. Corolarul nescris al rolului de monoconducător
ce i s-a oferit ministrului este că tot el deține și respon-
sabilitatea acțiunilor întreprinse sau lipsa acestor acțiuni.
De mai bine de doi ani, ministrul sănătății, Iulian Mincu,
deține răspunderea acțiunilor pe care le-a întreprins sau
pe care ar fi trebuit să le întreprindă, dar nu a făcut-o.
Întreaga răspundere morală îi revine și va trebui să tragă
consecințele. Se mai face vinovat și de distorsionarea
datelor privind morbiditatea: numai tuberculoza îi pune
probleme! Prin decembrie trecut a mai recunoscut și
coronaropatiile... În decembrie 1994, SIDA nu-i pune
încă probleme dlui ministru Mincu!

Coroborând aceste fapte cu oboseala tot mai evidentă
din ultimul timp a acestuia, oboseală ce îi scade, uneori
jenant de mult, capacitatea de concentrare, Camera
Federativă a Medicilor din România îi cere dlui ministru
să demisioneze înainte să mai izbucnească vreun nou
scandal în presă!

Centralism sălbatic în cultură

Marin Sorescu
„vămuiește” cultura cu 30%

Ministrul culturii, academicianul prozator Marin Sorescu, a cerut și a obținut de la Parlament ca un procent de 30% din suma ce va fi alocată de la bugetul statului pe 1995 pentru cultură să rămână la dispoziția ministerului. Acest amendament la proiectul legii se adaugă pretenției guvernului de a-și

adjudeca, și el, 20% din total. Adoptarea modificării pentru cultură a proiectului de lege a bugetului de stat a fost posibilă atât din cauza majorității coaliției guvernamentale din comisia de cultură, cât și „grație” rutinatei mașini de vot din parlament. Iar raportul fiind deja definitiv de către comisiile pentru

buget și finanțe, fără consultarea comisiei de specialitate, șansele ca suma ce va fi alocată în final culturii să fie mărită sunt nule.

Nici austeritatea impusă de tranziție, nici diversivitatea prin care se încearcă abaterea atenției spre alte probleme - și, din păcate, acestea nu sunt puține - nu justi-

fică această măsură restrictivă, ce va exacerba centralismul în cultură și va lăsa banii la îndemâna unor culturici. Instituțiile de cultură din țara asta vor trebui să facă frumos pentru a primi sumele necesare funcționării. Chiar salariile, recompensă firească pentru orice muncă, vor deveni un fel de cerșetorie la

ușa ministerului.

Cu această inițiativă a ministrului ne-am convins că în Ministerul Culturii există consilieri cu imaginație extrem de bogată, diabolică am putea zice, cărora numai de cultură românească nu le pasă...

ADA NICOARĂ ■

Uniunea Scriitorilor și ASPRO
„au divorțat” până la urmă

Așa cum anticipam într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor nu a făcut decât să acutizeze tensiunile din interiorul acestei instituții. Conflictul a izbucnit față o dată cu votarea articolului 4 din noul Statut, care prevede că membrii USR nu pot face parte și din alte organizații similare. Membrii Asociației Scriitorilor Profesioniști din România au părăsit sala, simțindu-se direct vizați, iar domnul Laurențiu Ulici a spus despré ei că s-au autoexclus din USR.

Din cercetările noastre a rezultat că adoptarea articolului 4 în actuala formă a fost făcută la sugestia directă a domnilor Laurențiu Ulici și Marius Tupan, care au acționat sub imperiul unei iritații de moment, provocată de discursurile liderilor ASPRO, Mircea Nedelciu și Alexandru Mușina. Astfel, au fost încălcate înțelegerile anterioare dintre conducerea ASPRO și USR. Înaintea Adunării Generale se ajunsese la un compromis, iar articolul 4 ar fi trebuit doar să indice faptul că un scriitor care optează să

cedeze taxa de timbru literar altei asociații decât Uniunea Scriitorilor își poate pierde calitatea de membru al acesteia.

Cei din ASPRO au reacționat prompt. Au hotărât, după cum ni s-a spus, să dea în judecată USR, considerând articolul 4 din Statutul acesteia ca neconstituțional și termenul de autoexcludere mult prea vag, motiv pentru care așteaptă să primească individual o decizie de excludere. Nu se știe dacă actuala conducere a USR îi va exclude oficial pe cei aproxi-

mativ 100 de membri ai ASPRO, pentru că se numără printre ei vârfuri ale generației '80, precum Mircea Nedelciu, Sorin Preda, I.B. Lefter, Traian T. Coșovei.

Dacă alegerea lui Laurențiu Ulici în funcția de președinte al Uniunii era previzibilă, desemnarea vicepreședintelui Florin Iaru a fost o semi-surpriză. Misiunea acestuia va fi destul de grea, fiindcă va fi principalul negociator în cazul unor noi tratative cu ASPRO.

TOMA ROMAN Jr. ■

La buticu' din pădure (3)
(sau privatizarea limbii române)

□ Închirieri nunți botezuri

* Exprimarea eliptică, în limbajul comercial, este impusă ca necesitate, nu numai de timp, ci și de spațiu; de timp, fiindcă (înseamnă bani, nu-i așa?) nu-i stă la îndemână comerciantului să alcătuiască enunțuri după toate regulile gramaticale; de spațiu, deoarece (înseamnă tot bani!) duce, de cele mai multe ori, lipsă de mijloacele adecvate: hârtie, creion, gumă.

Cu puțină bunăvoință și un oarecare respect pentru limba română, toate acestea ar putea fi rezolvate și atunci, însemnările de față nu mai aveau nici un... chichirez.

Nu mai că noi trebuie să zâmbim... gramatical.

Zâmbind - vor spune unii - ne vedem mai înalți și mai frumoși, mai apăsați în creștetul capului, de palma lui Dumnezeu și chiar mai bucuroși de capra moartă a vecinului.

Oare, așa să fie? Vom vedea.

Una este greșeala școlarului care „mănâncă” litere, alta - a liceanului încurcat între virgule, a studentului rătăcit în anacolut, a specialistului în divorț (evident, profesional) cu dactilografa, și cu totul, absolut cu totul, este „glumița” involuntară a ... comerciantului.

Ajuns de câteva clipe și scriitor (el scrie anunțul, nu-i așa?), deci creator,

și cu „opera” publicată (și-o etalează în văzul... publicului), deci publicist, comerciantul face adeseori -, dar totdeauna involuntar și pentru motive nedezevăluite aici - un adevărat festival al umorului.

Exemplele pe care le vom comenta, sunt strict autentice. Sunt bucureștene, dar vorba ceea cu capra din altă ogradă: ce-o fi prin Craiova, Iași, Cluj, dar prin Băbeni, Rădăuți, Beclean?, ca să nu mai vorbim de Fișcălia, Ciorogârla și Gheboiaia...

Și, dacă ele ating uneori sublimul obscen, nu ne cerem scuze, pentru că nu-i vina noastră.

Sintagma din titlu, des văzută, suferă de o ... elipsă. Lipsesc doar câteva cuvinte banale, precum „materiale pentru” sau „obiecte pentru”, ori „accesorii pentru” etc.; din acest motiv, aproape că se ajunge la ideea unor nunți pentru închiriat, botezuri de-mprumutat cu bani (nu se poate altfel!) pentru un anumit timp.

Având în vedere că o nuntă presupune obligatoriu câteva componente (1. ginere și mireasă; 2. nașă și naș; 3. lăutarul și feminina sa, cântăreața; 4. nuntășe și nuntași etc.), nu ne dăm prea bine seama - din textul cu pricina - cine are prioritate la ... închiriere.

În alt loc, pe lângă Depoul

„Colentina”, anunțul apare mai clar, mai personalizat în superbia sa (lat. **superbus** = trufaș, orgolios, mândru; nobil, gloriu, măreț): **Închiriez nunți, botezuri**, ceea ce - trebuie s-o recunoaștem! - depășește echivocul; trecătorul știe cu precizie obiectul serelistei de activitate.

Alt comerciant - mai dincolo, spre Ferentari -, în suferință de virgilită cronică și de topică acută, zice cu niște becuțe-n litere: **Închiriem rochiile pentru mirese cu broderia spartă...**

Și, pentru ca tot tacâmul nupțial să se regăsească în publicitatea ocazională, cităm din altă parte: **Vindem vin de vărsat pentru acasă.**

În limbajul meseriașilor, nu prea se face economie de cuvinte, enunțul - fie el propoziție sau frază - este cursiv, logic și argumentat, apropiat de marea expresivitate a textelor de muzică ușoară:

Unitatea noastră confecționează șepci pentru ceferiști cu fundul roșu sau La această unitate de croitorie fustele se ridică între orele 15-17...

Șt. M. ILINCA ■

În nr. următor: De la „FAR EST” din Pantelimon, la discoteca TV „HERMES”.

* Robert James WALLER: **PODURILE din MADISON COUNTY** (Edit. RAO, 1994, 204 p., lei 3.200)

Declarat best-seller-ul anului 1993 în plan editorial american, acest mic roman de dragoste are de partea sa un aer de basm trăit în limpezime și gingășie. Că poveste care nu ar ajunge în spațiul gazetăresc din pricina de așa-zisă banalitate. Dar care se încarcă de toate ingredientele trăirii autentice pentru ca, la suprafața plană a narațiunii, și de la acest nivel spre obligațiile elementare ale unui narator ce se respectă, să fim conectați la povestea Francescă Johnson și a lui Robert Kincaid, protagoniștii prinsi într-o idilă frumoasă, ferită de clișee, ireductibilă - cum se întâmplă nu de puține ori - la dulcigării, la acele neavenite sentimentalisme datorită cărora miracolul iubirii devine istorie contrăfăcută.

* John FOWLES: **DANIEL MARTIN** (Edit. UNIVERS, 1994, 650 p., lei 5.500)

Construit pe tramă biografică, romanul adună, ca la anglo-saxoni, istorismul subtil cu procesul evoluției celor ce gravitează în jurul lui Daniel Martin. Descendent al unei familii ce asigură vitorul odraslei, Daniel e profund marcat de formația universitară, de contactele pe care Oxfordul i le prilejulește înainte să intre în activitatea de spionaj, un soi de muncă lipsită de scrupule, glacială, sarcastic descrisă în enigmaticele ei organizatorice și, deosebit, tipologice. Daniel Martin este stăpânul cărții și, la rândul lui, stăpânit de mecanismul ei bine uns, greu de pus în discuție ale destinelor închise într-un conflict ce ia în serios sinceritatea și responsabilitatea mărturisirii. A mărturiilor instalate în tabuuri, prejudecăți, uniformizarea acomodărilor.

* Norman MAILER: **STRIGOIUL LUI HARLOT** (Edit. NEMIRA, 1994, vol. I 602 p., vol. II 461 p., lei 10.000)

Nu am citit de mult, cu o intensitate asemănătoare, o carte mai fascinantă. Mă risc a zice - o carte-eveniment. E cazul să observ, marcat de două reacții, absolut contradictorii. Prima, iscată de evidența uriașului talent al romancierului; a doua, de ambiguitatea spre care ne poartă Norman Mailer în lumea de fapte neștiute, ascunse, șterse din memorie până la deformare ori de câte ori vine vorba de libertatea de a explora teritoriile ingrate sau, dimpotrivă, generoase cu imaginația. Dincolo de orice delimitări de mediu sau tip de experiențe salut ca un instrument prețios la ingerarea acestei istorii despre CIA și demonii care o bântuie într-o Americă a trecutului apropiat, a crizelor prin care s-a descoperit pe sine, versiunea românească perfect participativă la „rețeta” prozatorului, convingătoare, clară, binevenită. Traducerea e, prin ea însăși, o mare izbândă; aparține Aureliei Batall.

* Tudor ARGHEZI: **TESTAMENT, PSALMI** (Edit. MINERVA, 1994, 141 p., lei 1.600)

Îngrijitorul ediției, C. Mohanu, a operat o riguroasă selecție din opera lui Arghezi, de astădată pus la îndemână școlarilor pentru ca numărul lui de admiratori să crească în cunoștință de cauză. În vitalismul său, universul poetic arghezian rămâne inconfundabil.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Luxemburg - Capitala europeană a culturii în 1995

Opera Națională Română - succes extraordinar

Participarea Companiei de balet a Operei Naționale Române, ca ambasador al spiritualității românești la deschiderea **Anului Mondial al Culturii**, festivitate desfășurată la sfârșitul lunii trecute, a însemnat o nouă recunoaștere a valorii baletului nostru. Găzduite de Teatrul municipal din Luxemburg (oraș numit „Capitala europeană a culturii în anul 1995”), galele s-au desfășurat pe parcursul a două seri, reunind ansambluri artistice din toată Europa. La spectacol au participat somități ale vieții politice și financiare europene (precum președintele Curții Europene de Justiție, președintele Curții de Conturi, președintele Băncii Europene de Investiții și alte personalități de prim rang). Dintre țările din est, numai România a putut participa la aceste festivități, grație intervenției producătorului artistic Constantin Duțu (care este și autorul superturneului Operei Naționale în Anglia, din vara trecută).

Baletul românesc a putut să-și demonstreze valoarea

în fața unui asemenea public de elită, îmbunătățind astfel imaginea pe care Europa o are despre țara noastră. Eforturile maestrului Constantin Duțu (fost balerin de mare carieră), corelate cu cele ale ambasadorului român la Luxemburg, Tudorel Postolache, la care se

adaugă sponsorizarea unei bănci din Napoli (sponsorizare facilitată tot de Constantin Duțu) au făcut ca faima artiștilor noștri să fie deja cunoscută atunci când au sosit la Luxemburg.

Manifestarea entuziastă și sinceră a aprecierilor publicului a trecut granițele impuse de blazon, balerinii noștri fiind aplaudați și bisaiți minute în șir, fiind chiar primiți spre a li se adresa felicitări de mari personalități luxemburghize și europene. După spectacol, Alțeta Sa Regală, Marea Ducesă Moștenitoare a

Luxemburgului, Maria Tereza, și-a exprimat emoția pe care i-a trezit-o evoluția artiștilor noștri în **Lacul lebedelor**, mai ales că Alțeta Sa a studiat vreme de 17 ani dansul clasic, deci a privit spectacolul cu ochii unui inițiat în această artă. Însuși Jacques Santère, care

tocmai fusese numit președinte al Comitetului European, a găsit răgazul de a sta de vorbă cu domnul Constantin Duțu, producătorul turneului, cu doamna Eugenia Moldoveanu, celebra artistă lirică, actualmente directoarea Operei Naționale Române, și cu doamna Ileana Iliescu, conducătoarea Companiei de balet a Operei. Domnul Jacques Santère a avut numai cuvinte de apreciere la adresa României, menționând că are o simpatie deosebită pentru poporul român, deoarece primele migrări pe care le-au făcut luxemburghizii au fost spre Transilvania. Maestrul Constantin Duțu și-a exprimat regretul că artiștii români nu au fost însoțiți de nici un reprezentant al Ministerului Culturii, sau de vreun consilier cultural prezidențial. În orice caz se pare că baletul Operei Naționale a făcut pentru România mai mult decât ar fi făcut zece ambasadori la un loc. Doamna Eugenia Moldoveanu ne-a declarat, foarte încântată de efectul produs de evoluția balerinilor noștri: „Deși noi am apărut în Luxemburg în momentul când această capitală trăia o foarte complicată viață politică, toate aceste personalități europene au avut timp să ne primească și să stea de vorbă cu noi, iar asta nu e puțin lucru”. Doamna Ileana Iliescu s-a declarat satisfăcută că astăzi balerinii români re trăiesc gloria pe care a trăit-o și generația sa acum două decenii, când Oleg Danovschi conducea destinele acestei companii.

CARINA PAULESCU ■

Ca de obicei, birourile secțiilor Uniunii Compozitorilor au desemnat, prin vot, premianții anului 1994, criteriile de selecție fiind, pe de o parte, calitatea profesională, iar pe de altă parte, amplitudinea activității depuse.

Marele Premiu a revenit, pentru întreaga sa activitate, compozitorului **Ștefan Niculescu**, binecunoscută personalitate și pe plan internațional, laureat al Premiului Herder, invitat în mari festivaluri internaționale, președinte de onoare al Festivalului muzicii noi de la București.

Premiul pentru muzică simfonică a revenit compozitoarei **Dolna Rotaru** pentru lucrarea **Lumini dintr-un curcubeu**, adăugându-se premiului I obținut, la mijlocul lunii ianuarie, la Mannheim, pentru **Simfonia a II-a**, prezentată în concert alături de opusuri de Mendelssohn-Bartholdy și Stravinski.

Conducător al ansamblului Archaeus și director al

Festivalului muzicii noi care, anul acesta, va marca ediția a IV-a, compozitorul **Liviu Dăncăeanu** a primit **Premiul pentru muzică de cameră** cu lucrarea intitulată, simplu, **Opus 61**.

Secția corală a desemnat doi premianți: **Pascal Bentoiu** pentru miniatura **Te slăvesc pe tine, Părinte**, relevant noi valențe ale harului său compozitoric de mare forță și **Christian Al. Petrescu** pentru **Messa per coro a cappella** - un muzician plurivalent, prezent în programele stagiunii în ipostaza de compozitor, dar și de dirijor sau solist vocal.

Muzica ușoară a primit premiul Uniunii Compozitorilor prin **Nidia** lui **Horla Moculescu**, iar jazz-ul a fost recunoscut, încă o dată, prin

Ritualul lui **Dan Ștefănică**. În aceeași sferă muzicală ar putea fi plasat spectacolul muzical Academia Savoy, pentru care au fost premiați semnatarii **Vasile Veselovski** și **Mihail Maximilian**.

O altă componentă a uniunii este **muzicologia**, incluzând cercetarea de orice factură, dovadă premiile acordate în domeniu - **Anatol Vieru**, de această dată, în ipostaza de muzicolog, în două lucrări intitulate **The book of modes** și **Cuvinte despre sunete**, distinse cu premiul pentru lucrări teoretice și **Pavel Dellon**, etnomuzicolog ieșean, autor al lucrărilor despre Folclorul muzical din zona Vincicău Cernăuți, Folclor muzical din județul Bacău, Folclor muzical

din zona Cozmești-Iași, Folclor muzical din Moldova.

Am avut bucuria să primesc **Premiul pentru critică muzicală**, cea mai prestigioasă distincție pe care o vizează orice cronicar din breaslă (poate și pentru articolele semnate în Flacăra...).

Festivitatea de premiere va avea loc în Aula Uniunii Compozitorilor, în 17 februarie, ora 12, personalitățile ce vor primi trofeul, înmănat de președintele Uniunii Compozitorilor, Adrian Iorgulescu, reîntâlnindu-se, apoi, într-un „dialog al generațiilor”, la cocktail-ul stropit cu șampanie în eleganta sufragerie a Palatului Cantacuzino.

ANCA FLOREA ■

Filarmonica din Craiova a împlinit 90 de ani

Filarmonica „Oltenia” din Craiova s-a aflat în decembrie la an aniversar - s-au împlinit 9 decenii de când în orașul Băniei a luat ființă Societatea Filarmonică.

Evitând avalanșa unor seri muzicale care, poate, ar fi depășit capacitatea de participare a publicului în număr mare, organizatorii acestui minifestival - directorul și pianistul Mihai Ungureanu și directorul adjunct Gheorghe Fabian - au programat doar patru concerte, fiecare având un profil distinct. Astfel, Simfonia a IX-a de Beethoven a inaugurat seria aniversară, sub bagheta lui Teodor Costin, cel care în 1956 dirija prima audiție craioveană a acestui Opus. De această dată, cvartetul solistic a fost alcătuit din personalități ale cântului

românesc - Georgeta Stăleriu, Ionel Voineag, Pompei Hărășteanu, alături de care a evoluat tânăra Oana Andra Ulieru, aplaudați, asemeni corului și orchestrei, de un public extrem de numeros și entuziast. Dirijorul Alexandru Racu a condus, apoi, concertul coral în care au fost prezentate piese din creația compozitorilor craioveni, în majoritate inspirate din melosul popular. În continuare, întâlnirea cu dirijorul Ovidiu Bălan și pianistul francez Michel Bourdoncle, oaspete, mult apreciat și la București cu doar câteva zile mai devreme, un program cu lucrări spectaculoase, dovedind posibilitățile multiple ale orchestrei filarmonice. Nu întâmplător concertul de închidere a programat Requiem-ul de Verdi, un pios

și discret „Lacrimosa” în amintirea celor căzuți, cu cinci ani în urmă, al căror monument se ridică la doar câțiva pași de Filarmonică. Corul și orchestra au depus toate eforturile pentru ca această monumentală lucrare să fie prezentată la un înalt nivel calitativ, susținând astfel tentativa curajoasă a Angelei Gehann Dernbach de a aborda un asemenea colos. Cvartetul solistic a fost alcătuit din oaspeți din patru țări - Cyndee Szymkowicz (SUA), Alicia Martinez Borges (Argentina), Peter Schuler (Germania) și Gabriel Năstase (România); și ei, ca și dirijoarea, au debutat, cu această ocazie, în interpretarea Requiem-ului verdian.

ANCA FLOREA ■

Film

Vești cam rele

■ Filmul **O vară de neuitat**, în regia lui **Lucian Pintilie**, a avut premiera la Budapesta pe data de 26 ianuarie, ocazie cu care regizorul român a acordat și un interviu la Radio Budapesta, criticând vehement lipsa de preocupare pentru cinematografie și tendința spre centralism ale responsabililor din România. Din câte se aude, premiera românească a acestui film românesc, selecționat anul trecut la prestigiosul festival de la Cannes, va avea loc în luna mai a acestui an.

■ Săptămâna trecută, la Casa Cineaștilor (cinematograful Studio) a avut loc vizionarea într-un cadru restrâns a filmului documentar **A Man of Moldavia (Un om din Moldova)**, realizat de cineastul Marian Stoica, anul trecut, într-un sat din nord-estul Moldovei, la granița cu Ucraina. Marian Stoica trăiește în Germania și a absolvit cursurile Academiei Britanice de film și televiziune. Filmul său, cu o durată de 40 de minute, este sensibil și documentat, fără acea tentă patetică abordată de fiecare dată când e vorba despre Moldova și moldoveni. Tânărul regizor a realizat filmul cu sprijinul televiziunii naționale de la Chișinău.

De ce nu s-a bucurat de o vizionare mai consistentă, rămâne un mister!

■ **Paradisul în direct**, lansat cu o campanie publicitară care a costat cât jumătate din întregul buget al filmului, a fost retras de pe ecrane, după ce curba încasărilor a scăzut în mod catastrofal. După șase săptămâni, la nivelul întregii țări au fost înregistrați aproape 400.000 de spectatori, ceea ce este nemulțumitor pentru investitorii în această afacere. Producătorii intenționează să relanseze filmul pe piață la vară, sezonul estival fiind considerat tocmai potrivit pentru o comedie.

■ Aceiași producători au renunțat la continuarea filmului **A doua cădere a Constantinopolului**, afirmând că realizatorii privați nu au nici o șansă de izbândă, mai ales din cauza cotelor din încasări (72%) pe care le percepe Româniafilm.

ADA NICOARĂ ■

Texte sub lupă

nioară/ Admiră-n fiecare seară/ Cireșii care fulguiesc/ A lor comoară."

● **MONICA ANDREI, Oltenița, IACOB DOBRESU, Iași, MARIN COȘARU, București, MARILENA DRAGOMIRESCU, Caransebeș, VASILE NIȚULESCU, Alba Iulia, COSTIN MUNTEANU, Cralova.** Textele pe care mi le-ați trimis nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveți anumite aptitudini pentru scris. Merită să faceți noi încercări.

POEMUL SĂPTĂMÂNII

În țara lui Dănilă Prepeleac

„Zări de funingine se întind ca o pecingine.
Lupul paznic la stâna oilor
Căruța înaintea boilor.

Na-ți boii, dă-mi gânsacul!
Nu fi hapsân!
Mă duc să-ți aduc și acul
Din carul cu fân.

Lăcomia nu-și mai poate ține
Haitele în lanțuri,
Prea târziu se vede că drumul
e mărginit de șanțuri.

În burta muntelui de vorbe
care ne soarbe
Fogăiesc lighioane libidinoase
și oarbe.

Prin lanurile așteptării toropitoare
Trec combinele nepăsării.
Eternă lentoare.

Nu se lenevește, nu se fură,
nu se minte,
S-au șubrezit doar punțile din-
tre cuvinte.

În țara lui Dănilă Prepeleac
Nici o boală n-are leac.

Mihail MERTICARU
Platra Neamț

imi reproșează că nu dispun de spațiul necesar pentru a face loc unor povestiri mai întinse decât o pagină de revistă sau chiar unor... romane, sub formă de serial.

Vă mulțumesc pentru cuvintele elogioase la adresa mea (în această privință nu mai există și alte puncte de vedere!).

● **SORIN ANDRONACHE, Hăteș.** Aveți vocație, dar nu și experiență de ziarist. Din cauza lipsei de experiență, relații fapte scandaloase din auzite, fără să le puteți dovedi. Nu ne putem permite să aducem prejudicii demnității unor oameni numai pe baza unor zvonuri.

● **ALEXANDRA-CONSTANȚA MIHAI, Pitești.** N-am nimic împotriva să public la **Mașina de scris** versuri de inspirație religioasă. Trebuie să știți însă că multe dintre poemele dv. sunt declarative, lipsite de fior liric:

„Sus e Soare și Divinitate,
Dar distanța e atât de mare,
Încât mă apasă grea singurătate,
Mă subjugă dorul de Sfânta Dreptate/ Și recurg la grava, vechea disperare.” etc. (în ultimul vers mai și forțați limba română).

Singurele texte cu adevărat emoționante sunt acelea în care (vorba dv.) „recurgeți” la repetiții ritualice, obsedante:

„Bucură-Te, Cel adevărat,
Mielul Îngereștilor hotare,
Focul de virtuți incendiare/
Soare între nori și Împărat,
Bucurie, în veci, biruitoare.”
Bucură-Te, Cel ce strălucești/
Stând la dreapta Sfântului Părinte,
În altar de dragoste fierbinte/ Și cu ochii de lumină privești/
Spre a Terrei, verde-îmbrăcămintele.
Bucură-Te, Nestemat arzând,
Cel fără-nceput și fără de sfârșit,
Bucură-Te, Suflet infinit,
Bucură-Te, Viață izvorând/
În izvorul niciodat-oprit.”

● **TANIA FORST, Iași.** Am citit cu atenție versurile scrise de nepoata dv., Delia Forst, în vârstă de 13 ani, și am constatat că în cuprinsul lor apar idei surprinzătoare de îndrăznețe. Multe formulări sunt copilărește-explicative sau nesigure, dovedind o lipsă de abilitate lingvistică și de tact în relația cu cititorul (nu știu, încă, dacă este vorba de o inaptitudine pentru literatură sau doar de imaturitate). În schimb, **Inteligenta** Deliei Forst mi se pare remarcabilă:

„Oamenii în fiecare zi sunt

actori sau marionete/
Marionetele sunt legate cu sfori./ Dar cine le ține pe toate? Alți oameni,
Care și ei la rândul lor sunt stăpâniți de alții.../
Care se joacă cu marionetele și apoi le aruncă.”

„Am murit.../ Îmi vine să râd de această idee./ Am murit, dar totuși mai trăiesc./ Merg, merg continuu, fără să știu unde.../
Deodată ridic privirea și mă văd,/ Mă văd pe mine însumi trecând pe lângă mine/ Cu un șir de prieteni.” (Închei citatul aici pentru că versurile care urmează nu se mai ridică la același nivel.)

Vă rog să mă țineți la curent cu evoluția nepoatei dv. Chiar dacă nu va deveni o poetă, sunt șanse să se afirme cândva în eseu, filosofie sau altceva de acest gen.

● **IOAN IUGA, Dumbrava, Maramureș.** Unele imagini din versurile dv. sunt de o stranie originalitate și se țin minte. Iată un singur exemplu:

„Îmi culcam tâmpla-n rouă/
Cu inima întoarsă spre asfințit/ Simțeam secunda prelungindu-și/ mesajul tăios/ ca o lamă de cuțit”

În general, însă, poemele nu se leagă sau se termină înainte de a impune o stare de spirit.

● **CONSTANTIN DASCĂLU, Sprâncenata, Olț.** „Nu mai sunt tânăr, am trecut de cinci decenii și singura mea consolare este să răstoiesc din când în când cele peste șase sute de poezii ale mele nepublicate. Mă gândesc să vin la București, să vă contactez personal și să vă las manuscritele (cinci caiete cu versuri scrise de-a lungul anilor) ca să le citiți și să le marcați printr-un semn pe cele bune. Am încredere în dv. și nu mă deranjează dacă le țineți câteva luni.”

Sunteți foarte generos. (În orice caz, am să aplic și eu metoda dv. De exemplu, când o să mi se strice mașina am s-o duc la un prieten și am să-l asigur că nu mă deranjează dacă mi-o pune la punct.) Din nefericire, însă, poemele pe care mi le-ați trimis ca eșantion demonstrează că n-aveți nici o legătură cu poezia:

„Din nou la noi e primăvară/ Și-n pomi atâtea flori zâmbesc/ spre chipul tău copilăresc/ Ce azi ca și odi-

Important pentru toți corespondenții

■ Se apropie 1 martie și încă n-am primit un manuscris care să poată fi publicat sub forma de cartel. Se pierde o ocazie unică. Vă aduc aminte, stimați corespondenți, că publicarea unei cărți reprezintă premiul oferit de Editura Universal Dalsi din București. Această editură m-a împuternicit pe mine să-l aleg pe câștigător, dintre dv., cel care îmi scrie la rubrica **Mașina de scris**.

■ Nu este obligatoriu să-mi trimiteți textul integral al romanului, culegerii de proză scurtă, ciclului de versuri, studiului critic etc. cu care participați la acest concurs. Sunt de acord - și chiar prefer - să-mi puneți la dis-

poziție doar un eșantion, de cinci-șase pagini, ca să-mi fac o primă impresie, și abia apoi, la solicitarea mea, să-mi trimiteți și restul.

■ Indiferent dacă participați sau nu la concurs, textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise ilizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscritele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Folosiți următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presel Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

MAȘINA DE SCRIS

● **ADALBERT GYURIS, Bocșa II, Caraș.** Scrisoarea dv. voioasă, exemplarul din revista școlară **Amprente**, de realizarea căreia vă ocupați ca profesor, fotografia înfățișând un bărbat încă tânăr, cu o privire binevoitoare - totul vă prezintă ca pe un personaj luminos. Mi-aș dori să am un asemenea prieten. Versurile, însă, nu pot să le public. Sunt mult prea... ușoare, aproape neserioase:

„Nimic, apoi fel de fel./ Bucurii și mai ales necazuri,
Griji, școală, vise/ Lumină, întuneric, amintiri.../
Dragostea nu așteaptă./ Asta e tot.../ Viața noastră.../ Ca un fulg...”

Dacă ar fi atât de simplu de compus versuri, aș compune și eu și mi le-aș publica singur - o pagină de revistă pe săptămână!

● **IOAN CHIRĂȘ, Petroșani.** Versurile pe care mi le-ați trimis nu depășesc nivelul unor compuneri școlare:

„Și-au coborât spre vaduri ortacii mei, minerii,
Purtând în nări mireasma din foile uscate./ Sub aspră fluturare, prin păcla albă-a serii,
Să tune în explozii cascade de carate.” etc.

● **V. G. CLOPOT, București.** După ce v-am anunțat că poemul dv. despre Cecenia nu va apărea în revistă, pentru că este plin de stângăcii și chiar de greșeli de gramatică, m-ați acuzat că rămân insensibil la tragedia trăită de ceceni. Nu-i adevărat, nu rămân insensibil. Dar vreau să-i... menajez. După nenorocirea care s-a abătut asupra lor, numai de un poem prost ca al dv. nu mai au nevoie.

● **GEORGETA LAZĂR, Oradea.** Mulțumesc pentru urări.

● **MIRA ANDREESCU, Brașov.** O să rămâneți, probabil, surprinsă, dar tocmai scrisoarea, redactată cu o „lipsă de chef” pentru care vă cereți scuze, este mai interesantă decât versurile. Și știți de ce? Pentru că în scrisoare sunteți autentică, în timp ce în versuri respectați o anumită convenție a atitudinii poetice.

● **MIHAIL PĂUNESCU, Brașov.** Teoria dv. despre viabilitatea estetică a unui hibrid între poezie și cronica ritmată este puerilă și... compromițătoare. Ea dovedește că nu aveți o elementară cultură literară. (O dovadă în plus, în această privință, este și respectul cu care citați o opinie despre poezie, apărută într-un ziar.) Trebuie să studiați cărți serioase de teorie literară dacă vreți să dobândiți competență în materie.

Cât privește textul literar propriu-zis trimis ca ilustrare a teoriei - nu are nici o valoare. Este simplist, naiv (chiar dacă întâmplarea relatată în versuri iese din comun):

„Ursul sare ars de moarte,
flăcările-l năpădesc,
fuge ca turbat departe/
de ranchiunul omenesc.”

Ca să nu mai vorbesc de faptul că se spune „ranchiună”, nu „ranchiun”. Trebuie să fiți mai atent când folosiți limbajul român.

● **ANA-MARIA LUCHIAN, București.** Ținând seama de faptul că aveți numai opt ani, meritați felicitări pentru unele intuiții din versurile dv. Mă refer la modul original în care definiți toamna:

„Ești a tristeții mamă/ Și-a tot ce-i dureros.”

Și mai am în vedere o caracterizare abstractă a primăverii:

„Simbol al începutului/ Și moarte a trecutului.”

● **MARIN F. DIȚOIU, Frâșinet, Călărași.** Încrederea surâzătoare cu care versificați cugetări și sfaturi este de un comic involuntar:

„Burlac ai fost, burlac rămâi,
Dar ai o limită, să știi!”

● **LENA LASCU, București.** Observațiile dv. pătrunzătoare și nemiloase în legătură cu actuala formulă a rubricii **Mașina de scris** au logica lor. Voi ține seama de unele din ele. Să știți, însă, că există și alte puncte de vedere. De exemplu, unii corespondenți, departe de a crede, ca dv., că ar trebui să public doar scurte fragmente de proză,

Cel ce gândește singur

contaminând și heterosexualii (în general pe cei care se droghează), paria sunt din nou integrați în societate.

Deși în unele medii o anumită clandestinitate este încă în vigoare, trebuie să remarcăm că au luat sfârșit secretele, represiunea și rușinea. Cel puțin provizoriu. Căci orice minoritate se teme de o întoarcere a situației în caz de criză, indiferent dacă ea este morală, economică ori ideologică.

Și, așa cum spunea Chamfort, e mai convenabil să-ți afișezi defectele pentru a-ți ascunde mai bine viciile. De exemplu în cazul lui Michel Foucault (care nu-și ascunseseră homosexualitatea) biografiile sunt foarte discreți în privința practicilor sado-masochiste ale acestuia, care n-ar fi trebuit să-i lase indiferenți, fiind vorba de autorul **Istoriei sexualității**.

Femeile rămân foarte discrete, multe scriitoare temându-se să nu fie considerate exclusiv lesbiene, când ele sunt de fapt bisexuale. De exemplu Simone de Beauvoir era îngrozită să citească sau să audă subînțelesuri privitoare la relațiile cu fiica ei adoptivă, ea refuzând întotdeauna partea homosexuală din ea.

Marguerite Yourcenar nu-și disimula homosexualitatea. Dar, dorind să-și controleze interpretarea trecutului, ea și-a sigilat până în anul 2037 corespondența cu traducătoarea Grace Friar, cu care și-a împărțit viața până la sfârșit. Și-atunci cum se explică contrastul dintre înclinațiile ei lesbiene și universul romanesc în mod esențial masculin homosexual, de la Alexis la Hadrian? Deoarece marea ei dragoste de tinerețe n-a fost alta decât André Fraigneau, un pederast, s-a spus că Yourcenar voia să-și concilieze homosexualitatea cu dorința profundă de a fi bărbat... Până la absurd, ea iubea un pederast pentru că se considera un bărbat homosexual. Însă Josyane Savigneau încearcă să înlăture aceste comentarii: „Dacă homosexualitatea bărbaților o fascina pe Marguerite Yourcenar până într-atât încât să devină un subiect aproape întotdeauna prezent în cărțile ei, aceasta nu era, cum i s-a reproșat din greșeală, pentru a-și disimula dragostea față de femei, ci pentru că homosexualitatea bărbaților a fost întotdeauna «în urzeala» vieții ei...”

De la grecii din epoca clasică la Proust și de la Sade, care spunea: „Nu felul meu de a gândi m-a făcut nefericit, ci al altora”, la generațiile de după 1968, care nu se mai autocenzurează decât pentru a evita fulgerele unei justiții pământești, da oare această „formă de a te afla în infern” un plus operelor acestor scriitori? Oricum, indiferent de bănuiele noastre și de unele interpretări psihanalitice, trebuie să recunoaștem că ne-spusul are o altă valoare în opera unui mare scriitor. Poate că, într-adevăr, uneori mărturisirile pot fi vătămătoare... Și apoi „cărțile nu conțin viața, ele conțin doar cenușa ei” (Alexis).

CECILIA CARAGEA
Timișoara

Nu cred, totuși, în moartea literaturii

Revin la eseul publicat la rubrica **Mașina de scris**, eseu aparținând profesorului american Alvin Kernan și intitulat **Moartea literaturii**.

Moartea literaturii?! O idee șocantă, de un pesimism condamnabil, m-am gândit. Oare chiar așa, literatura să ne părăsească fără nici un avertisment, fără vreun diagnostic fără speranțe pus anterior?

Fundamentul teoriei literaturii americane era observația sa în legătură cu presupusa lipsă de imaginație a literaturii actuale. Dând importanța unei coloane vertebrale imaginației în literatură, conclusea domnia sa că literatura ne-a părăsit. Fără să neg importanța acestei capacități a minții umane, îmi voi permite să suflu puțină viață peste sărmanul cadavru al literaturii.

Ce se petrece cu scriitorii adevărați ai zilelor noastre? Să fi fost Hemingway ultima realitate vizibilă a valorii literare? Dar să observăm că întreaga creație a sa a avut ca temelie însăși viața scriitorului. Să fi fost vorba de un autor căruia îi lipsea imaginația?

Opinia mea este că imaginația în literatură are o importanță capitală, dar nu imaginația în a crea fapte, ci imaginația în a da semnificație faptelor. A trecut vremea când creatorul se plimba pe malul mării și descoperea personaje și întâmplări privind valul hoinar. Este timpul ca el să-și concentreze atenția asupra oamenilor reali, contemporani, care se mișcă și fac lucruri palpabile.

Părerea mea este că talentul scriitoricesc este limitat de avalanșa întâmplărilor, ori de excentricitatea personajelor și locurilor. Ne putem da adevărata măsură doar prezentând lucruri cât mai simple în aparență, neinteresante în realitatea lor picturală. Rolul cuvântului este de a le da o semnificație artistică, de a surprinde interesantul din ele, gesturile și vorbele căpătând astfel dimensiuni nebănuite. Dacă mi-ar cere cineva un subiect interesant pentru o povestire, i-aș recomanda imaginea unui bătrân scoțând la păscut găini în fața blocului. Câte sensuri s-ar putea scoate din tristețea celui om, ori din nepăsarea lui față de semenii, din dragostea lui pentru acele păsări! Aici s-ar manifesta adevăratul talent, prin descoperirea interesantului într-o situație aparent banală.

Tot în această direcție găsesc foarte potrivită realizarea unei piese de teatru ce ar avea drept cadru interiorul unui autobuz, cu scene desfășurându-se în intervalul dintre două stații și cu actori intrând și ieșind în mod natural la fiecare deschidere a ușilor. Totul ar avea un iz de realitate, merită a atrage atenția, vitalitatea personajelor și a scenei împrăștiind autenticitate și, deci, regăsire și interes din partea eventualei publice.

Prezentarea celor mai simple forme ale realității, iată într-o frază noua față a literaturii. În fond, merităm să fim numiți netalentați atunci când lucrările noastre plictisesc. Literatura nu este moartă. Frică îmi este însă de uciderea inconștientă a literaturii.

Să ne imaginăm o paradă militară. Ostași falnici își trâmbițează muzica plină de măreție, iar de pe margini oamenii privesc și aplaudă. După un timp, câțiva se plictisesc și lasă parada în plata Domnului. Apoi alții, și alții, până ce militarii se trezesc singuri în mijlocul străzii. Oare parada lor mai are vreun sens? Prin simpla ignorare, nepăsătorii oameni lipsesc parada de logica ei primară.

Iar literatura de astăzi este o paradă de care spectatorii au

început să se cam plictisească. Pleacă unul câte unul, căscând semnificativ, și se îndreaptă spre peisaje mai captivante. Lipsită de sensul ei primordial, acela de a fi băgată în seamă, sărmana literatură va începe să se sufoce. Nu cunosc tristețe mai mare decât aceea a unui scriitor ignorat. Literatura a început să nu mai intereseze. Literatura se simte amenințată.

Și, pentru a ne feri de soarta colegei noastre întru artă, muzica, muzica mare, cum ar spune cineva, care deja a început să agonizeze plictisind, nemaiinteresând, va trebui să ne orientăm forțele spre o ipostază cât mai vie a creației, spre realitate, cum am arătat mai sus. Va trebui să scoatem literatura din tristețea ignorării ei.

DAN BĂLĂNESCU
Pitești

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Despre rock

Rock-ul nu a fost niciodată un zâmbet pe fața tâmpă a unui uzurpator. Fie și luminat. El, rock-ul - ca fenomen în sine, spun - nu și-a tras seva din dormitorul vreunei curve de lux gemând mai mult de plăcerea unei bancnote introduse „inteligent” între fese decât de cea produsă de falusul bleg al nu știu (sau poate știu) cărui îmbuibat cu nevastă, copii și poziție socială. Și tot rock-ul nu este nici fructul muncii predicatorilor religioși - lupi moralști cu iubire de Dumnezeu așa cum sunt eu iubitor de proști. Și dacă nu a provenit din aceste locuri atât de îndepărtate ca noțiune, dar enervant de reale, este evident că nici nu a reușit să pătrundă acolo, ceea ce nu reprezintă o mare pierdere pentru nimeni, cum nu înseamnă nici un câștig.

De fapt, ce este rock-ul, de unde vine el și ce vrea, sunt chestiuni atât de cunoscute încât nu le cunoaște nimeni. Dar toți vorbesc; sunt niște exegeți. De unde reiese că omul este supus greșelii; dar ce ușor este să afirmi și ce greu e să suportți... și îți aduci aminte că, poate, ești și tu rodul unei greșeli că, poate, nu meriți sau nu ești meritat... poate, poate, poate.

Și îți aduci aminte și începi să te îndoiești, să te întrebi „chiar trebuie?”; și în organism se acumulează energii - psihologii spun despre ele că sunt negative - și simți că trebuie să fugi. Să fugi, să fugi... Dar unde? Brațele calde, primitoare sunt doar imagini de basm, iar basmele sunt de mult pierdute pentru tine. Întrebare, știi tu ce greu este să suportți lupta dintre dorința de a fugi și inutilitatea faptului? Aici nu e vorba de kilometri; fuga nu este doar o deplasare în timp și în spațiu. Ar fi prea simplu. Tu ai pe umeri o greutate mare, mare și trebuie să scapi de ea, trebuie să o ațvârli; iar ea atârână, atârână până în adâncimea sufletului tău care caută, caută, poartă, chea, eliberarea.

Și ea nu mai vine, și tu strigi, strigi - biet laringe contorsionat - îți scuturi capul, îți chinuiești brațele, ochii tăi nu plâng, ejaculează, un demon agonizează în eul tău intim, sau poate se naște, lumea ta mică devine și mai îngustă... iar sunetele - blestemate sunete! - curg, curg, te împresoară, penetrează și lovesc, lovesc, cioburi negre - negre cât viitorul tău - sar, se împrăștie în toate părțile; și sunetele continuă să curgă, chitările scrâșnesc metalic ultima modă, bass-ul pulsează ritmic într-un simulacru erotic, tobele - da, tobele - împing tot acest uragan înainte, cioburile devin tot mai consistente, greutatea parcă nu te mai apasă, și tu începi să plângi, ți-e ciudă, ți-e pur și simplu ciudă că în curând totul se va sfârși și va trebui

să răspunzi la comanda, „mamă, oprește odată casetofonul ăla și treci la masă!”; și ea care habar n-are ce se petrece cu tine, ea chiar te iubește când îți pune masa și poate te și mângâie - îi place să te vadă mâncând; dar ea este atât de naivă, pe ea nu o doare, ei nici nu-i prea pasă, s-a resemnă, s-a aliniat, monumentul platitudinii umane - mama; iar tu începi să mănânci din supă, duci lingura la gură, o afunzi iar în farfurie, iar o duci la gură, mai muști și din pâine, casetofonul este oprit, umerii tăi sunt deocamdată ușori, dar ea greutatea și el demonul te așteaptă, o știi, și duci lingura la gură, o afunzi în farfurie și mama te privește într-un fel ciudat și tu o privești la fel de ciudat, în gât ți se pune un nod, și vă priviți amândoi preț de câteva clipe, iar tu o întrebi, „mama, de ce trebuie mereu să fug?”, și ea nu știe ce să-ți răspundă, tăcerea ei te doare, demonul acela râde, râde, deja te răcăie, începi să te apleci, casetofonul, îți este din nou greu și iar trebuie să fugi, să fugi...

Rock-ul nu a fost niciodată un zâmbet pe fața tâmpă a unui uzurpator.

ȘTEFAN CARAMAN
Tulcea

Scriitori homosexuali

**Motto: „Creăm pornind de la ceea ce ne lipsește, nu de la ceea ce avem”.
John Fowles**

Homosexualitatea îi dă unui scriitor o acuitate ce i-ar lipsi unui heterosexual? Mulți spun că suferința te face mai ager, oferindu-ți experiența singurătății, a neliniștii, a pericolului și a rușinii, comună proscrisilor. De aceea situația lor ar putea fi comparată cu cea a evreilor, relativ la excludere și marginalizare.

Anul 1968 a spart zidul de tăcere. Libertatea moravurilor, atenuând interdicțiile, a părut că pune capăt statutului de paria. Perspectiva indiferenței, a integrării, chiar dacă nu a aprobării generale, amenința să distrugă secretul ce fusese fermentul operei lor. Și cum creația nu se prea naște din consens, aceste romane ce nu mai erau scrise cu febra clandestinității riscuau să fie mai puțin incitante.

A fost nevoie de șocul provocat de flagelul SIDA pentru a se manifesta din nou condiția apartenenței la o minoritate arătată cu degetul. În ciuda tragismului situației și a hecatombe înregistrate în mediile literare și artistice, trebuie să remarcăm noi producții, despre care nu știm dacă sunt literatură sau mai mult mărturisiri terapeutice. Virusul

Vă recomandăm din programul canalului KAPPA:

MARȚI 14.02.1995
ora 22,00 GORKY PARK
MIERCURI 15.02.1995
ora 22,00 FIRESTARTER
JOI 16.02.1995
ora 22,00 CONSPIRAȚIA TERORII
VINERI 17.02.1995
ora 20,30 THE FURY
SÂMBĂTĂ 18.02.1995
ora 18,00 COCOON
ora 22,30 HEAVEN CAN WAIT
DUMINICĂ 19.02.1995
ora 22,30 MERCENARUL
LUNI 20.02.1995
ora 22,00 FEMEIA VÂNATĂ
MARȚI 21.02.1995
ora 22,00 CUTIA UMBRELOR
MIERCURI 22.02.1995
ora 22,00 CRIMĂ ÎN ORAȘUL MUZICII
JOI 23.02.1995
ora 22,00 LUMINILE ORAȘULUI
VINERI 24.02.1995
ora 20,30 PEȘTII UCIGAȘI
SÂMBĂTĂ 25.02.1995
ora 19,00 O VARĂ CU SOLDATUL MEU
GER
ora 22,30 KATHERINE
DUMINICĂ 26.02.1995
ora 22,30 CASCADORII
LUNI 27.02.1995
ora 22,00 CUM SĂ SPARGI O BANCĂ
MARȚI 28.02.1995
ora 22,00 ÎNCĂ O DATĂ DE LA CAPĂT

America, America...

CATV la ea acasă (3)

□ Un neașteptat amalgam
de vechituri și tehnică
de ultimă oră

După 8 zile petrecute în Washington, ne luăm zborul spre al doilea oraș al vizitei noastre. Hotelul e chiar lângă Hilton, două blocuri mai „la vale”, cu lifturi exterioare escaladând zgărie-nori creați numai din sticlă și metal.

Ce-aș putea spune despre Atlanta? În primul rând că reclamele te anunțau la tot pasul apropiata Olimpiadă, de nu mai știai în ce an și în ce lună te găsești și ce Crăciun urmează să sărbătorești. Pentru Atlanta, parcă anul 1995 nici n-ar fi existat, peste tot era anunțat anul 1996. Marele stadion olimpic era de pe acum împodobit și prezentat la tot pasul.

Să amintesc faptul că în imediata apropiere a orașului se află ținutul Tarei, faimoasa moșie din „Pe aripile vântului”, sau să vă descriu un mic oraș aflat la circa 100 km distanță, numit Madison, care este renovat și întreținut ca istorie vie a unui tipic oraș al Sudului anilor 1800. În orice

caz, ca un fapt deosebit, pe tot tărâmul Georgiei (statul a cărui capitală este Atlanta) sâmbăta și duminica este prohibit să vinzi băuturi alcoolice, sau să le consumi în locuri publice. Probabil și acesta este un mijloc de protecție a vieții de familie.

Ceea ce nu am amintit până acum este că pe tot ținutul SUA este o teribilă campanie antifumat. Nu poți fuma în localuri, nu poți fuma la serviciu (decât în curtea instituției), nu poți fuma în hoteluri (decât în anumite camere), iar prețurile la țigări cred că erau cele mai convingătoare în a te lăsa de fumat.

Imperiul CNN

În Atlanta se găsește sediul central al CNN-ului. Acesta se află într-o superbă clădire în Down Town (centrul orașului).

Aveai acces dintr-o privire la toate echipamentele din dotare (care bineînțeles erau de „ultimă oră”) și

prezentatorii în timpul emisiei îți făceau semne prietenești de „bun venit”.

Canalul CNN aparține trustului Turner (din surse locale am aflat că domnul Turner este soțul lui Jane Fonda). S-a născut în 1980, 1 iunie, ca primul canal din lume cu 24 de ore de știri non-stop. A apărut pe o rețea de cablu cu 1,7 milioane de abonați.

■ 1984 - apare primul program exclusiv de știri internaționale THE INTERNATIONAL HOUR

■ 1985 - este primul an cu profit al CNN.

■ 1985 - începe transmisia de 24 de ore non-stop în Europa.

■ 1986 - numai CNN-ul transmite live dezastrul întâmplat cu Challenger.

■ 1981 - 31 decembrie - apare al doilea canal CNN, care se transformă în HEADLINE NEWS - cu știri transmise la moment.

■ 1989 - s-a extins în Africa și Estul Mijlociu.

■ 1992 - peste 130 de țări recepționau CNN-ul.

Ca o ultimă noutate, pe un fel de circuit limitat, CNN-ul difuzează un canal afectat numai aeroporturilor de pe cuprinsul SUA - numit **Airport Channel**.

În 1989, CNN-ul ajunsese la cifra de 100 de milioane de abonați.

Patria „cabliștilor”

Dar de la CNN să trecem la Scientific Atlanta, patria „cabliștilor”, am putea spune, una din firmele mari producătoare de echipamente de TV - cablu. Aici puteai cumpăra de la marile amplificatoare și splittere până la cele mai noi realizări din CATV bazate pe compresia digitală. Aș vrea să mă opresc doar la una din ele și anume **teleconferința**, cu aplicațiile ei. Cum vi s-ar părea să vă nască soția și să nu fie medicul dv. la spital?

Dar lucrurile se pot aranja imediat prin sistemul de video-conferință.

Un sistem miniaturizat de cameră de luat vederi este fixat asupra pacientei și prin computer este sesizat medicul acasă. Acesta urmărește și ajută la nașterea direct prin monitorul PC-ului. Prin sistemul **picture in picture** puteți într-un mic colț să urmăriți și figura medicului care vă vorbește.

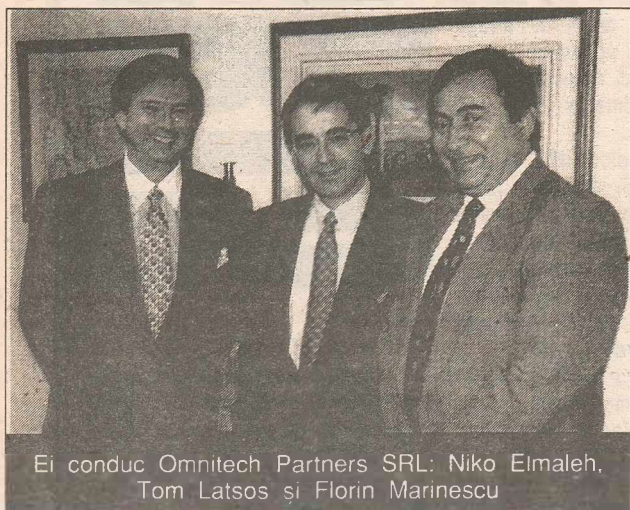
Dar mai multe în numărul viitor.

ANDA MÂNZA ■

În România se fabrică cel mai avansat tip de cazan de încălzire centrală cu gaz natural

OMNITECH STAR

□ Este complet automatizat, compact, elegant și poate fi
plasat oriunde în încăpere, chiar și pe perete

Ei conduc Omnitech Partners SRL: Niko Elmaleh, Tom Latsos și Florin Marinescu

Atât de spinoasa problemă a încălzirii locuințelor în România este acum pe cale de a-și găsi, în condiții extrem de avantajoase, una din-

tre posibilele rezolvări, atât la nivel individual cât și, pe parcursul câtorva ani, la nivel național. Oamenii își vor putea achiziționa un sistem de

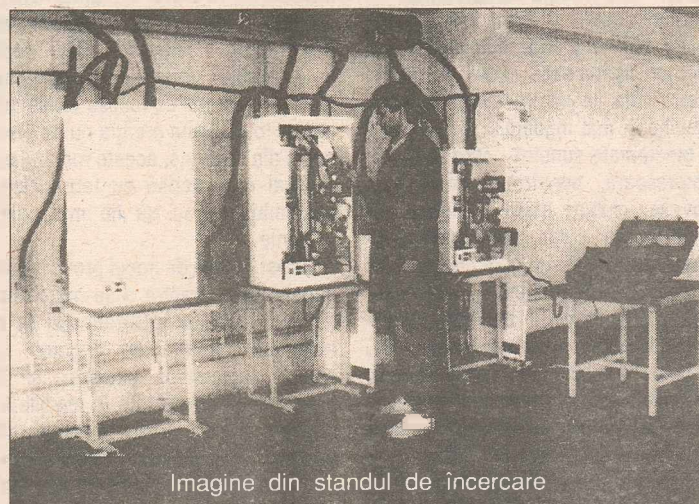
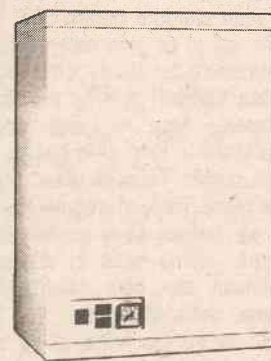
încălzire extrem de avantajos din toate punctele de vedere. Este vorba despre o minicentrală termică, folosind gazul natural (din rețea, sau din simplele butelii de aragaz, ori din tancuri de gaz lichefiat amenajate special, un fel de butelii mai mari). Acest „cazan” de încălzire arată cam ca un frigider sau o mașină de spălat, este complet încapsulat, compact, automatizat.

Vom reveni cu amănunte despre acest sistem de încălzire; deocamdată menționăm doar faptul că, în condiții de randament termic mult superioare (95% !) clasicelor cazane de încălzire de prin sub-

soluri și pivnițe, costul încălzirii unei locuințe se reduce la aproape jumătate.

Cazanul (impropriu numit „cazan”, pentru că arată ca un dulăpior metalic elegant) este produs de firma româno-americană OMNITECH PARTNERS SRL (înființată în 1993) și este expresia celei mai avansate tehnologii existente la ora actuală pe plan mondial. Deocamdată se produc câteva mii de bucăți pe an, extrem de solicitate la

export, dar se are în vedere o extindere amplă și rapidă a producției. Așa cum am promis, vom reveni cu amănunte.

Imagine din standul de încercare

Din München, pentru revista **FLACĂRA**, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă”:

Ambiții mari și în 1995

Michael Schumacher, campionul mondial Formula 1, s-a prezentat la Treviso, a a circa 300 de ziaristi, cu noul lui precum și cu actualii sponsori. Anul, câștigător și al premiului acordat celui mai bun sportiv din țara sa, impus în Circul Bolizilor atât prin țile excelente de mecanic, precum și talentul managerial, el fiind la ora lă cel mai bine plătit pilot de auto-e. În orașul Treviso, unde cunoscută societate italiană de textile **Benetton** re sediul, a avut loc un miting pen-face cunoscut amatorilor de senzații noul mariaj între producătorii de ere și cei de motoare ai concernu-**Renault**, o combinație în il căreia neamțul joacă, după cum că vă dați seama, rolul principal. ucul de muncă al lui Schumacher se ește Benetton-Renault, și este o nă de curse cu un motor de 3000 ubi și cu o putere de câteva sute P, astfel că de la bun început asul ului a anunțat că obiectivul în actu-sezon este acela de a-și apăra cu es titlul cucerit anul trecut. Tradițio-verde al „regelui puloverelor” a fost uit cu un alb-albastru închis, culori are ne vom obișnui atunci când va ura Schumacher pe cele 16 circuite

ale Campionatului Mondial. Mașina, a declarat neamțul, „beneficiază de cel mai bun motor pe care l-am cunoscut vreodată”, caroseria acoperind roțile din spate precum partea dinapoia pilotului. Un design modern, și mai aerodinamic decât Benettonul-Ford al anului 1994, cu care constructorii speră să „bată” celelalte concurente de la **Ferrari**, **Mercedes**, **Peugeot**, **Ford** sau **Williams**, britanicii avându-l în „cockpit”, ca să folosesc o expresie de specialitate, pe marele rival și învins al sezonului, **Damon Hill**, din Londra.

Pentru a înțelege și mai bine comercializarea totală a Formulei 1 sau a echipelor ce reprezintă produsele marilor concerne, trebuie să vă ofer câteva date despre eforturile uriașe ale agenților economici angrenați în competiția ce nu cunoaște nici o limită financiară sau morală, amintind că Circul Bolizilor nu se

Michael Schumacher

„supune” regulilor publicitare ale CIO. Adică este OK de a se face reclamă băuturilor alcoolice sau țigărilor. Din rândul sponsorilor lui Schumacher trebuie subliniați japonezii de la **Mild Seven**, care și-au prelungit contractul pentru suma de 40 de milioane de mărci, alături de fabrica de bere **Bitburger**, cu un buget de 15 milioane. Postul TV particular RTL, acela care a și îndrăznit să suporte aventura lui Schumacher atunci când era un debutant, va transfera alte 5 milioane, astfel că salariul campionului mondial a ajuns la imensa sumă de 22 milioane de mărci pe sezon. Recordul a fost stabilit de brazilianul **Ayrton Senna**, victima unui accident la Imola, cu circa 15 milioane, sume ce par exorbitante și totuși neimportante amintindu-vă că în joc este viața. Dar cum cei 32 de piloți se „joacă” între a fi și a nu fi, să le urăm baftă și multă sănătate într-un business din care au de câștigat doar cei de pe margine.

Calcio împotriva sportului italian

„Iată destule despre asasinatul de la a, unde, cu două săptămâni în i, a fost înjunghiat în inimă Vincenzo gnolo, un tânăr genovez „tifoso” al lui oa, de un milanez, meciul Genoa - Milan fiind întrerupt la pauză. N-ar fi, așadar, prea multe de spus. Și i, citind ziarele italiene la 10-12 zile i eveniment, câteva fluări de poziție tă amintite. Mai ales, că multe dintre tea, dacă nu toate, se potrivesc tului în general, inclusiv situației de la

Deci, măsurile, primele se păre: renunțarea la „subvenționarea grupurilor de suporter pentru deplasări și chiar bilete gratuite, când se joacă acasă, de către cluburi; obligativitatea, după așa-numitul decret Maroni (fost ministru de interne), celor cunoscuți pentru comportare huliganică de a se prezenta în ziua meciurilor și la ora acestora la sediile de poliție din orașele lor pentru a semna într-o condică specială; în perspectivă, închiderea, pur și simplu, a stadioanelor (inclusiv Marrassi al echipei Sampdoria din Genova) care nu prezintă siguranță din punct de vedere al ordinii publice. Ultras, condamnați fără alegere, deși denumirea nu acoperă pentru toți conotația cuvântului, s-au adunat, prin reprezentanți, după o săptămână, la Genova, dând publicității și un veritabil comunicat, dar și pentru a depune jerbe pe mormântul celei de-a 10-a victime a calcio-ului din ultimii 16 ani (vezi foto).

Interesantă, de asemenea, este propunerea lui

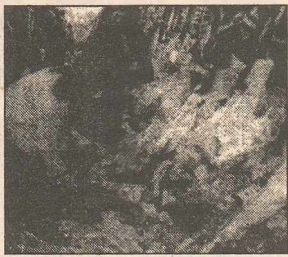

Sandro Mazzolla, celebrul interist al lui Herrera, care, într-o foarte urmărită emisiune de televiziune, a dat exemplul Angliei, care a reușit, cel puțin până acum, să-i astâmpere pe „hoolligans”, anume obligarea cluburilor de a plăti polițiștii care fac ordine. Și care, spunea același Mazzolla, de multe ori dau dovadă de exces de zel, nu puține fiind situațiile în care oamenii de ordine se reped „fără somație” și fără motiv întemeiat pe cetele de „tifosi”.

Dezbaterea este în toi și departe de a se încheia. În tot acest cor, parcă părerea cunoscutului ziarist de la „Corriere della Sera”, Giorgio Tosatti, pune chiar degetul pe rană, într-un articol intitulat „Sportul e bolnav de campionism!”, „Să nu ne scandalizăm într-atât dacă sportul a fost perceput (startul fiind dat sub fascism) ca un domeniu în care esențialul este să învingi. Cine nu-i îndeajuns de capabil trebuie îndepărtat. Asta a învățat și asasinul de la Genova. I-a inoculat cineva că este mult mai important să faci sport de amorul artei?”

TEODORA OPREA ■

Întâi, însă, câteva din măsurile a, dincolo de „duminica (trecută) fără t”, inclusiv, cum remarcă întrucâtva c editorialistul influentului ziar roman „Repubblica”, Gianni Mura, tirul. ași comentator a avut și o altă idee esantă: „Nu s-a întâmplat nimic. Nici iză de abținere (cu o ervație, barurile și aurantele au avut zări cu 50 la sută mai ecăt de obicei în a zi - n.n.). monstrație clară a faptu- că se poate supraviețui fotbal, în timp ce nu pot „trece” duminica fotbal”.

Au făcut și ei o plimbărică

Deși nu o duc tocmai rău, lată că pe fotiști noștri l-apucă prin lamă un dor de ica mai ceva decât spun sondajele de linie printre studenți. Vorba lui Farukdi, la februarie fix, am - n-am treabă, o lau este mări și țări. Obșnuința, dă. Și e așa, i o aventură, cu neprevăzut, ca la orice ofesonisti care se respectă. Universitatea ralova, de pildă, a luat-o spre Maroc pându-și oasele atât de prețioase, inclusiv prin ferry-boat(l), exact când aloe Ali intra în Rama-dan, așa că jucătorii se zben-gulesc pe plajă,

banii proprii, iar ditamal campioana, teaua, s-a dus în Italia taman când erau terzele orice competiții interne, din cauze lute. Dragii moșului, n-ar fi fost mai lefin a dați un telefon la Institutul meteorologic și a aflați că în țărișoara noastră în astă erioadă va fi cald și bine și oricum găsești dversari mai tari decât „Bucătarii reuniti”, Asociația iubitorilor de canțonete”, „Muezini ră frontiere”, „Mai bine mai rău, decât clodată” ș.a.

În meci amical,

GRECIA - ROMÂNIA 1-0

După cum se știe, ca și în iarna trecută (când s-a efectuat un turneu de pregătire și jocuri în Elveția, Coreea de Sud și Hong-Kong), selecționerul Anghel Iordănescu a recurs la aceeași formulă, de această dată în Grecia și Turcia, în perioada 2-15 februarie. Reprezentativa noastră (alcătuită în principal din jucătorii care activează în campionatul intern, cărora li s-a adăugat doar Ioan Timofte II) a întâlnit miercură trecută, la Kalamata, echipa Greciei, serios remaniată după comportarea dezastruoasă de la World Cup și virtual calificată la C.E. din Anglia. Deși aveam un palmares net superior față de jucătorii eleni (14 victorii și 8 egalități), aceștia și-au trecut în cont cea de-a treia victorie (1-0) împotriva jucătorilor noștri. Miercuri seară, la Izmir, „tricolorii” (și cu brescianul Ioan Ovidiu Sabău) vor susține un nou test, cu echipa Turciei. (P. L. Dumitrescu)

Cupa FLACĂRA la baschet

Presă de azi cu presa de mâine

Publicațiile FLACĂRA intenționează să organizeze **Cupa FLACĂRA la baschet**, în următoarea formulă: primele 4 clasate în **Cupa Presel** (care coincid cu primele 4 clasate în **Supercupa Presel** la baschet) să joace împreună cu primele 4 clasate în **Cupa Liceelor**.

În măsura în care ideea noastră va avea ecoul corespunzător, vă vom furniza și alte amănunte.

Din Stockholm, în exclusivitate pentru **FLACĂRA**, transmite **SILVIA CONSTANTINESCU**:

După ce ne-a „ars” îngrozitor

(un gol) în meciul cu Suedia, astă vară,

ROLAND NILSSON se destăinuie

- Silvia Constantinescu: **Roland Nilsson, am să te rog să te prezinti cititorilor revistei Flacăra.**

- Roland Nilsson: Am 31 de ani. Pe tatăl meu îl cheamă Kaj, iar pe mama mea Birgitta; am încă 3 frați: Aneli, Krister și Kristina; sunt căsătorit și pe soția mea o cheamă Vivian. Am doi copii: o fată, Tereze, și un băiat, Martin.

- **Ce pregătire profesională ai?**

- Sunt absolvent al liceului.

- **În afară de munca depusă pe terenul de fotbal, ai mai lucrat și în altă parte?**

- Am lucrat și lucrez la ICA (un lanț de magazine alimentare în toată Suedia).

- **Ce lucrezi acolo?**

- Fac de toate! Lucrez acolo unde este nevoie, de la birou, la cârnat și la casă.

- **Lucrezi acum 8 ore pe zi și faci antrenamente de 5 ori pe săptămână. Nu este foarte oboseitor pentru tine? Mai ai timp pentru familie?**

- Eu sunt obișnuit să lucrez mult, iar antrenamentul este necesar și-mi face plăcere. Rămâne mai puțin timp, ce-i drept, pentru familie.

- **Când ai început să joci fotbal?**

- La vârsta de 9 ani. De atunci am jucat încontinuu, paralel cu școala și cu serviciul.

- **În ce echipă joci acum?**

- Joci la echipa din Helsingborg.

- **Ce planuri sau dorințe pentru viitor ai?**

- Dorința mea cea mai mare este să fiu selecționat pentru Campionatul European din anul viitor din Anglia.

- **Al jucat în vreo echipă în afara Suediei?**

- Am jucat între 1989-94 în echipa engleză Sheffield.

- **În cadrul Campionatului Mondial, Suedia a avut cel mai palpitant meci cu România. Cum apreciezi meciul?**

- A fost într-adevăr un meci palpitant! Iar spre sfârșitul meciului a devenit de-a dreptul emoționant! Amândouă echipele au jucat cât au putut de bine.

- **Al marcat un gol Românii. Cum te-ai simțit?**

- Aș fi un ipocrit dacă n-aș recunoaște că m-am simțit foarte bine. A fost foarte plăcut! Întotdeauna când bagi un gol te simți bine. Și cine n-ar simți la fel, mai ales într-un Campionat Mondial?

- **Suedia a învins echipa României prin lovitură de departajare de la 11 m. Consideri că este modul cel mai potrivit mai ales la Campionatele Mondiale?**

- Consider că-i păcat ca victoria unei echipe să se decidă prin „lovituri de la 11m”. Însă în cadrul unor campionate europene sau mondiale este greu de găsit altă cale.

- **Cum apreciezi prestația echipei române în general și în special în meciul cu Suedia?**

- Este o echipă bună, periculoasă și asta a arătat-o la Campionatul Mondial. De altfel, eu cunosc echipa României nu numai de la campionat, ci pentru că am mai jucat împotriva echipei României înainte de Campionatul Mondial.

- **Care crezi că a fost cel mai bun jucător român la campionate?**

- Am spus că apreciez echipa României care a participat la Campionat ca pe o echipă foarte bună, deci jucătorii ei sunt toți buni. Dar dacă mă obligi ca să numesc unul, atunci trebuie să spun că Hagi este un jucător de excepție!

- **Cum te-ai fi simțit dacă România ar fi câștigat meciul?**

- Chiar dacă aș vrea să fiu polițist, tot trebuie să recunosc că aș fi fost supărat.

The FLACĂRA Helsingborg

„Pentru FLACĂRA, salutării” Roland Nilsson

Colții fiarei

Cine vrea moartea României ?

□ La Chișinău, Ștefan cel Mare a devenit un simbol al imperialismului rusesc!!

Recent, am fost la Chișinău împreună cu ziaristul sucevean Iulian Cimpoeșu, pentru a duce ajutoare în valoare de 1 milion de lei familiilor grupului Ilie Ilașcu. Inițiativa acestui gest cu valențe simbolice a aparținut domnului dr. Dumitru Georgescu, șeful filialei „Pro Basarabia și Bucovina” din Județul Suceava, un intelectual care și-ar da viața pentru ținutul românesc de dincolo de Prut.

Din discuțiile cu membrii familiilor patrioților români închiși la Tiraspol de peste doi ani și jumătate, am înțeles cât de importante au fost aceste ajutoare primite din România pentru supraviețuirea lor. Soțiile acestora nu au servicii, unele au copii mici și, în plus, trebuie să se deplaseze frecvent la închisoare (la peste 70 km de Chișinău) pentru a duce alimente, deoarece acum în Transnistria chiar și sătenii liberi mor de foame, darmită deținuții. De aceea este regretabil faptul că eroii neamului nostru au început să fie uitați, în ultimele săptămâni ajutorul primit de la Suceava fiind singurul. La ora actuală, starea sănătății lui Ilie Ilașcu este bună. Numai Andrei Ivanțoc are în continuare probleme cu ficatul.

Pe data de 26 martie a.c., în fantomatica republică moldovenească nistreană vor avea loc alegeri generale, și se pare că grupul Ilașcu va

fi eliberat, deoarece liderii separatiști vor obține autonomia atât de dorită de Moscova. Acest teritoriu românesc va fi permanent un pericol avansat al armatei și trupelor speciale rusești, care controlează acum Basarabia. Din nefericire pentru noi, există numeroase semnale clare că nu se vor opri aici. După federalizarea Basarabiei, va urma oare federalizarea României?

Aceasta nu este o întrebare retorică. La Chișinău, Ștefan cel Mare a devenit un simbol al imperialismului rus! Am asistat la premiera piesei de teatru **Io, Ștefan Voievod**, scrisă de Anatol Gândiu, cunoscut pentru activitatea sa antiromânească, piesă care exaltă Moldova Mare! Paradoxal este faptul că recentul autor dramatic este sprijinit de unele cercuri financiare din Occident, în ultimii ani el reușind să dețină monopolul informațional asupra capitalei basarabene, deoarece

este patronul televiziunii prin cablu. Ilie Ilașcu a avertizat din timp despre interesul Rusiei în federalizarea României, afirmând că cei mai numeroși agenți KGB acționează în Moldova și Transilvania. Numeroși tineri veniți la „studii” sau la lucru s-au stabilit în multe orașe din Moldova. Nu ne-ar mira să aflăm că unii extremiști maghiari și români acționează la comanda temutului KGB de la Moscova. Oare puterea actuală este interesată să descopere aceste dedesubturi? Aceasta este întrebarea...

În aceste condiții, nu este exclus ca președintele Ion Iliescu să fi spus adevărul când a afirmat că nu va mai candida la viitoarele alegeri prezidențiale. S-ar putea ca până atunci România să nu mai existe, ceea ce nu e de conceput nici în visele noastre cele mai negre!

CONSTANTIN SEVERIN ■

Ortodoxia românească și idealul Reîntregirii

Pe bună dreptate 1995 a fost caracterizat drept anul aniversar al Bisericii Ortodoxe Române. Fiindcă în urmă cu 110 ani, la 25 aprilie 1885, se consfințea recunoașterea Autocefaliei (inde-

pendenței) Bisericii Ortodoxe Române, iar acum 70 de ani, la 4 februarie 1925, Sfântul Sinod hotărârea înființarea Patriarhiei Române, ridicându-l pe Miron Cristea de la rangul de mitropolit primat al Țării Românești la acela de Patriarh. Și tot în 1925, la 1 noiembrie, a avut loc întronizarea lui Miron Cristea ca primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe a României reîntregite. Lui i-au urmat în scaun NICODIM Munteanu, care a păstorit între 1939 și 1948, IUSTINIAN Marina (1948-1977), IUSTIN Moisescu (1977-1986). În sfârșit, dar nu în ultimul rând, anul acesta, la 7 februarie, s-au împlinit 80 de ani de la nașterea Preafericitului Părinte Patriarh Teoctist, care păstorește Biserica Ortodoxă Română începând din anul 1986. Șirul de manifestări aniversative a debutat săptămâna trecută prin Marea Liturghie de la Catedrala Sfântul Spiridon Nou din București. Tot săptămâna trecută, pe 7 februarie, în sala de festivități a Cercului Militar Național, a avut loc, în organizarea Societății pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina, a Societății Culturale a Ținutului Herța și a Asociației Culturale „Pro Basarabia și Bucovina” și în prezența Preafericitului Patriarh Teoctist un Simpozion dedicat marilor aniversări ale Bisericii Ortodoxe Române.

Simpozionul a pus aniversările cărora le-a fost consacrat sub semnul Reîntregirii. A reieșit clar că ortodoxia românească, singura ortodoxie latină, a fost de la începuturile ei în permanență și suprema hrană spirituală a românilor, și principalul liant sufleteș al poporului român, și factor unificator de țară și că așa trebuie să fie și de acum înainte. În vremuri de restriște românii au rezistat prin credința lor ortodoxă, au avut în biserica ortodoxă românească latină reazemul lor de nădejde, au crezut în Dumnezeu, au luptat cu credința lor strămoșească în inimă și au biruit. În acest cadru, a fost evocată situația deosebit de grea a românilor vitregiți de istorie din teritoriile românești înstrăinate, Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herței, nevoia de faptă românească pentru ca ortodoxia latină să dăinuiească și acolo și pentru ca finalmente aceste teritorii să se întoarcă la patria mamă. Laitmotivul intervențiilor a fost: după cum nu există două popoare române, așa nu pot exista două limbi române, două biserici ortodoxe române ori două țări române. Toate sunt unice, un singur popor român, o singură limbă

română, și, ca atare, e firesc să existe și o singură biserică ortodoxă română o singură țară românească.

Dar, pentru aceasta, pe lângă osteneala duhovnicească și culturală forurilor ecumenice și laice, a tuturor românilor de inimă, este acut necesară și fapta politică. Toți cei care au lucrat la cuvântul au subliniat nevoia de unitate pentru românii din teritoriile înstrăinate, pentru ca aceștia să poată rămâne continuare români. Preafericul Teoctist a făcut un apel la toate forțele politice din România, „și la cele care sunt acum la guvern, și la cele care așteaptă la vină mâine”, să sprijine pe toate căile pe românii din Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herței, întru ortodoxia românească latină, întru viața lor de români, întru năzuințele lor de a vedea plaiurile natale reunite cu Țara.

Păstorului spiritual al tuturor românilor i s-a urât să trăiască 120 de ani, ca Moise, ori măcar încă un an după înfăptuirea Reîntregirii. Un omagiu în limba muzicii ale l-au adăugat sărbătoritul corul „Te Deum Laudamus” și studenții Institutului Teologic din București.

ION D. GOIA

„Pentru cîtitorii români din țară”
„pentru a dragoste de slujirea
„valorilor nemuritoare vestite
de Sf. Mărgărită și Trăite
de bisericii noastre pămînt
și strămoși
+ Proclamație
Patriarhul României
La aniversarea Patriarhiei
Române - 70 de ani”

Ultima oră

Românii și maghiarii - urmașii atlantiților!

Flacăra

BIS

magazin

Sharon Stone

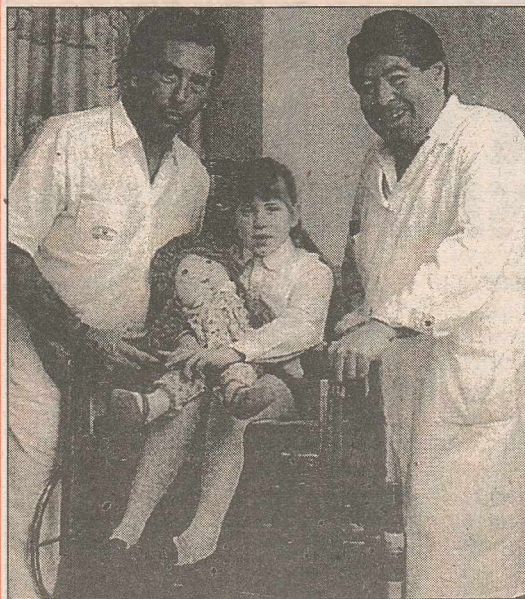
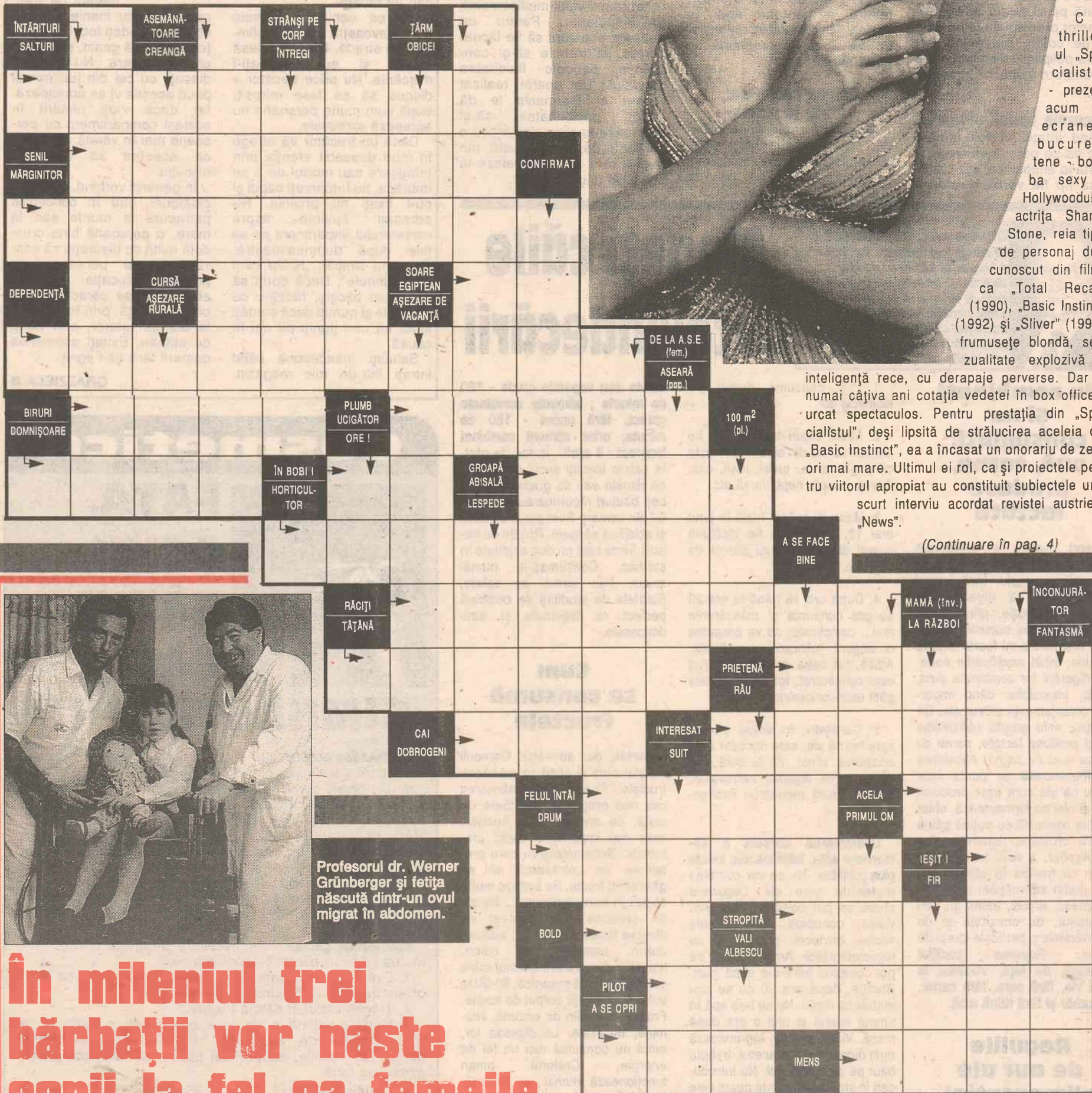
"Când fac sex pe ecran, mă găsesc într-o situație controlată"

Cu thriller-ul „Specialistul” - prezent acum pe ecranele bucureștene - bomba sexy a Hollywoodului, actrița Sharon Stone, reia tipul de personaj deja cunoscut din filme ca „Total Recall” (1990), „Basic Instinct” (1992) și „Sliver” (1993): frumusețe blondă, senzualitate explozivă și

intelligență rece, cu derapaje perverse. Dar în numai câțiva ani cotația vedetei în box office a urcat spectaculos. Pentru prestația din „Specialistul”, deși lipsită de strălucirea aceleia din „Basic Instinct”, ea a încasat un onorariu de zece ori mai mare. Ultimul ei rol, ca și proiectele pentru viitorul apropiat au constituit subiectele unui scurt interviu acordat revistei austriece „News”.

(Continuare în pag. 4)

Profesorul dr. Werner Grünberger și fetița născută dintr-un ovul migrat în abdomen.

În mileniul trei bărbații vor naște copii la fel ca femeile

Medicul care anunță această enormitate se bazează pe un caz real

În filmul „Junior”, Arnold Schwarzenegger interpretează rolul unui doctor, specialist în domeniul fecundării artificiale, decis să se lanseze într-o experiență fără precedent, folosindu-se pe sine drept cobai. Fantezie cinematografică? Un conațional al lui Schwarzenegger, profesorul universitar Werner

Grünberger, își amintește un alt fel de caz petrecut în clinica sa din Viena. Aici s-a născut printr-o operație cezariană, în ianuarie 1987, fetița Sabrina Treidl, care, măsurând 40 cm, cântărea mai puțin de 2 kg.

(Continuare în pag. 4)

Integramă de Mihai ZGUBEA

Agendă medicală

Multă vitamină E pentru vârstnici

Pentru a-și fortifica sistemul imunitar, persoanele de vârstă a treia au nevoie de vitamină E în cantități apreciabile. Ea poate fi procurată în stare naturală mai ales din uleiul de măsline și floarea-soarelui, germeii de grâu, cerealele nedecorticate.

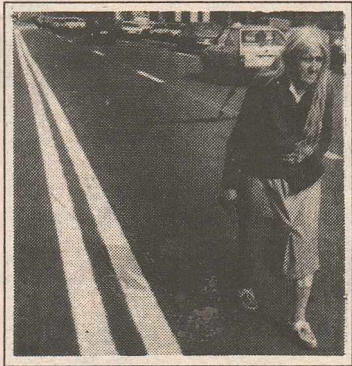
Aspirină contra cancerului

Medicina descoperă noi virtuți tradiționalei aspirine. Acțiunea ei de protecție împotriva accidentelor cerebrale și infarctului miocardic este de mult cunoscută, dar în afară de aceasta se pare că o tabletă pe zi poate ajuta persoanelor predispuse la un cancer de colon, prevenind formarea polipilor intestinali, care se transformă ulterior în tumori maligne.

Micozele vezicii urinare

Când iritația vezicii urinare tinde să se permanentizeze și rezistă la antibiotice, este posibil să nu fie vorba despre o

infecție microbiană, ci de prezența supărătoare a unor ciuperci. Boala provine adesea dintr-o micoză vaginală manifestată anterior, deoarece spori

parcurs cu ușurință uretrele, pentru a cantona apoi în vezică. Un tratament antimicrobic va rezolva problema în două săptămâni.

Starea creierului, citită în pupile

Maladia Alzheimer se poate depista examinând ochii pacientului, susțin cercetătorii americani, care au pus la

punct un test în acest scop. Concluziile rezultă din reacția pupilei la administrarea unor picături speciale.

Odihna activă împiedică hemoragiile gastrice

Bătrânii care desfășoară o activitate fizică susținută sunt cu mult mai rar amenințați de hemoragii gastro-intestinale grave, de natură să le pună viața în primejdie, afirmă autorii unui studiu medical italian. S-a constatat că la cei care fac dese plimbări, își îngrijesc grădina sau practică un sport, riscul apariției unei asemenea sângerări este considerabil redus.

Analize pentru cardiaci

În urma unei intervenții chirurgicale asupra valvelor inimii, pacienții sunt obligați să ia tot restul vieții medicamente anticoagulante. Pentru ca dozarea acestora să fie făcută corect, ei trebuie să-și controleze periodic fluiditatea sângelui. Un aparat realizat recent în Germania le dă acum posibilitatea să-și efectueze analiza singuri, cu o picătură de sânge luată din deget, fără să mai apeleze la serviciile unui laborator.

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce dorec? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Alegeți căile autovindecării

Nu combinați și nu consumați: ouă, carne, produse lactate

Uneori, natura a amestecat albuminele cu proteinele, ca în fasole, de exemplu. Însă corpul este capabil să digere bine această combinație, prin modificarea compoziției sucurilor digestive. Proteinele sunt foarte diferite între ele, încât modificările necesare digerării lor combinate sunt, practic, imposibile, dând importante deranjamente stomacale. De exemplu, este greșită combinația ouă și produse lactate, carne cu ou sau nuci cu carne. Asocierea de albuminoase se poate face pentru că ele sunt ușor descompuse și nici nu fermentază, chiar dacă se consumă cu puțină pâine sau cu crutoane rumenite, fără ulei. Așadar, a sosit timpul să o rupem cu tradiția în alimentație, dacă dorim să scăpăm de bolile de stomac, rinichi, inimă și, mai cu seamă, de obezitate și de nenumăratele și peridele forme de cancer. **Ruperea tradiției înseamnă, de fapt, trecerea la hrană vie, fără sare, fără carne, fără zahăr și fără făină albă.**

Regulile de aur ale alimentației naturiste

Trebuie urmate, în alimentație, niște reguli extrem de importante:

1. Se consumă numai pe stomacul gol.
2. Micul dejun trebuie să fie alcătuit numai din sucuri din fructe ori vegetale ca: ardei, roșii, castraveți, ceapă, napi, varză etc.
3. Masa de prânz, luată în jurul orei 12, trebuie să fie alcătuită numai din salate sau sucuri de vegetale.
4. După ora 16 până la ora 20 se pot consuma și mâncărurile mai... complicate; se va consuma o singură mâncare concentrată. Adică, tot ceea ce nu este crud este concentrat, tot ceea ce este gătit este concentrat.
5. Cantitativ, în timpul trecerii spre hrana vie, este necesar a se consuma, zilnic, 70 la sută crudități: fructe, legume, zarzavaturi, și 30 la sută mâncăruri concentrate.

Combinarea corectă a alimentelor este, întotdeauna, salate plus proteine. Nu se vor combina proteinele între ele. Legumele crude se pot combina între ele: varză, conopidă, gulii, fasole veche, dovlecei, precum și cu legumele gătit. Amidonoasele se pot combina între ele după gust. Atenție, după ora 20 nu se mai mănâncă nimic. Nu se bea apă în timpul mesei și nici o oră după masă. Vinul, se știe, îngreunează mult digestia și, de aceea, trebuie băut pe stomacul gol. Nu introduceți în stomac alimente peste cele ce se află, deja, în procesul digestiei. **Timpul de digestie sunt: fructe crude sau sucuri naturale - 20...30 de minute ; banane, curmale, smochine sau fructe uscate la soare - 60 de minute ;**

salate sau vegetale crude - 120 de minute ; alimente combinate corect, fără carne - 180 de minute; orice aliment combinat incorect - 8 ore!!!. În loc de oțet, în salate folosiți suc de cătină, de lămâie sau de grape-fruit. Nu beți băuturi răcoritoare de nici un fel din comerț. Sunt pur... chimice și acidifică sângele. Roșiile nu trebuie fierte căci produc aciditate în stomac. Consumați-le numai crude, sub formă de salate. Salatele de crudități se combină perfect cu legumele și amidonoasele.

Cum se consumă fructele

Curios, dar adevărat! Oamenii nu știu cum și când să mănânce fructele. Fructul este mâncarea cea mai prețioasă, dătătoare de viață, de energie. Ele, fructele, sunt mai importante decât proteinele. Substanțele cu care proteinele ne „otrăvesc” nu se găsesc în fructe. Se cunosc multe cazuri în care consumul... abuziv de proteine este vinovat de diverse forme de cancer: mamar, uterin, stomacal, de colon, leucemii. Fructul are cel mai mare conținut de apă organică, 80-90 la sută. Apa curăță corpul de toxine. Fructul este plin de enzime, vitamine, minerale. La digestia lor, omul nu consumă nici un fel de energie. Creierul uman funcționează numai cu glucoză, fructul însemnând glucoză în corpul omului. Fructele trebuie mâncate numai pe stomacul gol. În aceste condiții, chiar și citricele odată ajunse în stomac devin alcaline.

Codul bunelor maniere

Doamnei din fața dumneavoastră i-a căzut pe trotuar batista. Politețea vă obligă să-i atrageți atenția, dar nicidecum să vă aplecați pentru a o ridica. La fel la restaurant, unde buna creștere vă recomandă din nou să atenționați vecina de la masa alăturată, când acesteia i-a căzut la podea geanta sau un tacâm.

POLITEȚEA ÎN LOCURI PUBLICE

Fiți cu ochii pe câinele dumneavoastră când îl plimbați pe stradă. Folosiți o leșă scurtă și supravegheați-i mișcările. Nu orice trecător e dispus să se lase mirosit, după cum multe persoane nu agreează animalele.

Dacă un trecător vă atrage în mod deosebit atenția prin înfățișare sau modul de a se îmbrăca, nu întoarceți capul și nu-l fixați cu privirile. Nu adresați cuvinte aspre cerșetorului impertinent ce se ține după dumneavoastră. Spuneți-i simplu: „N-am ce-ți da, domnule”. Dacă doriți să oferiți un bacșiș, faceți-o cu discreție și numai dacă sunteți sigur că nu-l jigniți pe cel în cauză.

Salutați întotdeauna când intrați într-un mic magazin.

codul bunelor maniere nu vă obligă să cedați locul mai bun (cel de lângă geam, eventual) unei pasagere. Nu angajați discuții cu cei din jur, numai dacă aceștia vi se adresează. Iar dacă v-ați nimerit în același compartiment cu persoane mai în vârstă, așteptați ca acestea să deschidă discuția.

În general vorbind, în timpul călătoriei, sau în concediile petrecute la munte sau la mare, o persoană bine crescută evită cu discreție să converseze cu persoane de proastă educație. Acestea abundă și se caracterizează prin insolență, prin tonul critic la adresa tuturor, prin aerul de stăpân. Evitați asemenea oameni fără să-i jigniți.

GRAZZIELA ■

Cosmetică

FATA, OCHII, GÂTUL FAC

GINNASTICĂ (II)

Ginnastica ochilor este foarte importantă pentru mușchii lor și pentru activarea circulației sanguine.

1. Cu capul nemișcat, așezat la circa 1 m de peretele camerei, fixați-vă privirea în colțul drept de sus, o coborâți în jos, apoi de-a lungul podelei și o ridicați până în colțul stâng de sus al peretelui. Executați apoi aceeași mișcare pornind din colțul din stânga, ca să ajungeți în cel din dreapta.

2. Ridicați privirea în tavan, apoi coborâți-o brusc.

3. Uitați-vă în colțul stâng de 10 ori, apoi în colțul drept. După ce executați aceste mișcări, vă veți simți ochii mult mai odihniți.

Ginnastica gâtului este necesară pentru a preveni formarea ridurilor, pentru elasticitatea pielii.

1. Executați o mișcare de rotire de 90 de grade, de cinci ori pe dreapta și de cinci ori pe stânga.

2. Trageți capul și bărbia înainte.

3. Muiati o batistă în apă rece, o stoarceți, o împăturiți în trei, ținând-o de extremități. Printr-o mișcare bruscă îndepărtați mâinile, astfel încât batista să lovească pielea gâtului cu forță.

4. Puneți o carte în echilibru pe cap și ocoliți masa de mai multe ori. Repetați exercițiul de două ori, apoi cu două cărți, apoi cu trei.

Nu uitați că gâtul este primul care vă trădează vârsta!

MARIA ANTONESCU ■

1950

Moda se schimbă, stilul nu

1995

Revista Burda și-a sărbătorit de curând jubileul celor 45 de ani de existență. Anne Burda, patroana

și sufletul concernului editorial, este de mult un nume intrat în legendă. Cu acest prilej a avut loc și o reconsiderare sentimentală a drumului parcurs. Dar cu acest prilej s-a putut constata din nou cum moda se schimbă, dar stilul rămâne. Iată un exemplu: sus, un talor prezentat de Burda în 1950. Și un altul, apărut în aceeași revistă, dar în ianuarie 1995. Mai puțin strâns pe talie ca cel de acum 45 de ani, dar respectându-și în linii esențiale crolala comodă.

Măinile și caracterul

□ Psihologul chinez Yung a confirmat faptul că aspectul mâinii indică felul de comportament al unui om

Măinile lungi și palide trădează nesiguranță, timiditate, iar cele mai pătrate indică forță și multă căldură sufletească. Dacă are și degete scurte ea dezvăluie un caracter practic. Când degetele nu sunt prea flexibile, iar pielea este groasă arată un om ce iubește familia și căminul, pe care se poate pune multă bază. Degetele lungi și fine dezvăluie pasiune pentru detaliu, meticulozitate, iar cele scurte interesul pentru amănunte și tendință de impulsivitate. Când arătătorul și inelarul sunt egale, individul este echilibrat și știe să-și trăiască viața atât în societate dar și cea intimă în mediul familial. Dacă apucăm degetele unui individ, între degetul mare și arătător, și le încovoim spre spate, în cazul în care ele se îndoaie ușor, fără efort, înseamnă că aparțin unui ins cu reflexe bune, ce știe să se adapteze ușor împrejurărilor și să înfrunte orice situație. Dacă degetele sunt aproape țepene înseamnă că individul este încăpățânat și nu acceptă directive ori sfaturi. Palma îngustă și lungă cu degete scurte aparține semnelui „Focului”, din care fac parte zodiile Berbec, Leu și Săgetător. Mâna pătrată cu degete scurte ține de semnul „Pământ”, în el fiind cuprinse zodiile Taur, Fecioara și Capricorn. Mâna cu palma și degetele lungi ține de semnul „Apei” în care găsim zodiile Rac, Scorpion și Pești. În fine, mâna lungă și îngustă cu palma pătrată ține de semnul „Aer” în care sunt cuprinse zodiile Gemeni, Balanță și Vărsător. Mâna de tip „Aer” dezvăluie o personalitate intuitivă, înclinată spre comunicare, deci poate ocupa o funcție de relații cu publicul, o fire curioasă, răbdătoare, însă greu adaptabilă la situații în care se simte prizonier. Mâna de tip „Foc” aparține oamenilor energici, veșnic în mișcare, emotivi, și care au nevoie mereu de îmbărbătări. Mâna de tip „Apă” aparține unor indivizi sensibili, instabili, foarte emotivi, visători, romantici, dar și imprevizibili în acțiuni. Mâna de tip „Pământ” denotă un individ puternic, practic, pe care se poate pune bază.

AUREL DIANU ■

CONSUMATORII AU DREPTURI!

□ Puțini le cunosc și puțini agenți economici le respectă!

Principalele drepturi ale consumatorilor sunt:

1. De a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea, ori să le afecteze drepturile și interesele legitime.
2. De a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori.
3. De a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate.
4. De a fi despăgubiți pentru prejudiciile generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și a serviciilor, folosind, în acest scop,

mijloacele prevăzute de lege.

Este bine de știut și cui trebuie să se adreseze consumatorul în cazul în care drepturile sale i-au fost încălcate de către agenții economici:

1. Agentului economic de la care a dobândit produsul sau serviciul, solicitându-i remedierea, înlocuirea sau restituirea contravalorii acestuia și, după caz, despăgubiri pentru daunele pricinuite ca urmare a utilizării respectivului produs sau serviciu.
2. În cazul în care agentul economic refuză să vă pună în drepturi, puteți apela la

serviciile următoarelor organisme:

- a. **Oficiile teritoriale pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București**, pentru toate genurile de produse de larg consum: alimentare și nealimentare, servicii, inclusiv cele publice;
- b. **Asociațiile pentru protecția consumatorilor** (organizații neguvernamentale ale consumatorilor) de pe raza comunei, orașului sau județului unde locuiți în cazul în care, evident, s-au constituit astfel de organizații.

Modalitățile de adresare sunt:

1. **Sesizarea verbală sau scrisă.** Prin aceasta nu se revindică drepturi materiale, ea constituind doar semnalarea comercializării de produse și servicii necorespunzătoare calitativ.
2. **Reclamația.** Trebuie formulată numai în scris, prin ea pretinzându-se despăgubiri materiale.

Ambele forme de adresare

trebuie să conțină, în mod obligatoriu, următoarele elemente: numele, prenumele, adresa și telefonul persoanei ce reclamă; denumirea și adresa agentului economic incriminat; produsul sau serviciul reclamat (elemente de identificare și caracterizare amănunțite); data achiziționării; detalii privitoare la deficiență; pretențiile reclamantului, documente probatorii (bon, chitanță, certificat de garanție etc); menționarea faptului că produsul incriminat a fost sau nu predat organelor de cercetare ale Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Acest material ne-a fost pus la dispoziție de către Oficiul pentru Protecția Consumatorilor.

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

În numărul următor vom prezenta obligațiile agenților economici.

HOROSCOPI

14-20 februarie 1995

CAPRICORN

Soarele va fi deasupra dumneavoastră în această săptămână. Sănătatea și bugetul nu vă vor face probleme, însă dragostea o să vă dea multă bătaie de cap.

VĂRSĂTOR

Dragostea vă va oferi multe clipe fericite, dar bugetul nu va fi așa cum ați dori. Nu trebuie să vă faceți probleme din pricina sănătății fiindcă nu o să fie nimic de durată.

PEȘTI

Dacă la serviciu vor fi unele probleme la sfârșitul săptămânii, liniștea casei și buzunarul aproape plin vor liniști spiritele.

BERBEC

Încercați să vă păstrați calmul fiindcă nimic nu va merge bine în această săptămână. Banii și dragostea vă vor da bătaie de cap, însă cu sănătatea nu veți avea probleme.

TAUR

Fericiți, sănătate și multă răbdare sunt cuvintele ce vă vor defini în această săptămână. Banii nu vor fi chiar lângă dumneavoastră, dar nici prea departe.

GEMENI

Totul este bine când se termină cu bine, veți afirma la sfârșitul săptămânii, fiindcă toate vor fi de-andoasele decât vă așteptați.

RAC

Dacă la începutul săptămânii veți fi fericiți fiindcă toate vor merge așa cum vă doriți, spre sfârșitul ei apele vor deveni din ce în ce mai tulburi. Păstrați-vă deci calmul.

LEU

Încercați să nu cheltuiți prea mulți bani pe înnoirea garderobei. Veți avea nevoie de ei pentru alte lucruri. Sănătatea și dragostea vă vor ajuta să treceți peste unele mici probleme de la sfârșitul săptămânii.

FECIOARA

Persoana iubită nu va binevoi să fie alături de dumneavoastră în aceste zile și trebuie să nu vă pierdeți cu firea cheltuiind banii din buzunar, fiindcă sunt cam mulți. Cu sănătatea nu veți avea probleme, deci noroc.

BALANȚA

Fericiți, sănătate, bucurie, dragoste, bani, liniște și tot ce este bun și bine vor fi caracteristice pentru dv. în aceste zile.

SCORPION

Dacă nu o să fiți atent(ă) la felul cum vă distrați și cheltuiți banii, veți avea de suferit și cu sănătatea și cu bugetul. Dragostea nu o să vă facă probleme, dar fiți totuși atenți(ă).

SĂGETĂTOR

Liniștea de la serviciu va fi prea apăsătoare pentru dv., dar veți trece cu bine peste ea, fiindcă acasă o să fie destulă gălăgie. Dragostea, sănătatea, banii nu vor fi o problemă în această săptămână.

Femeia anului

Claudia Schiffer a fost declarată femeia anului (1994) și expresia desăvârșită a frumuseții feminine.

Celebrul creator de modă Karl Lagerfeld (Chanel) a fotografiat-o în timp ce lansa noile modele pentru primăvara și vara anului 1995. Alături o vedem prezentând o fantezie vestimentară, alcătuită din fâșii negre și o fustă transparentă. Acest fel de îmbrăcăminte se poartă fără pantofi și cu o brățară din ștrasuri la gleznă. Amatoarele pot cumpăra modelul la preț de 5000 de dolari.

Sharon Stone:

„Când fac sex pe ecran, mă găsesc într-o situație controlată”

(Urmare din pag. 1)

- Cum ați ajuns să jucați în „Specialistul”, alături de Sylvester Stallone?

- Ne cunoaștem de foarte multă vreme și aveam un chef nebun să filmăm împreună. Amândoi am fost de părere că „Specialistul” are un story bun.

- Nu vi se pare penibil să faceți sex cu un bărbat străin, în fața unui public care se numără cu milioanele?

- Nu. La filmări am de-a face cu o situație controlată. Îmi e mai ușor decât dacă, să zicem, m-aș afla acasă la mine, singură cu un iubit adevărat.

- Ce s-a schimbat în viața dv. de la succesul cu „Basic Instinct”?

- Am mai multă libertate. Nu mai sunt obligată să accept orice rol care îmi iese în cale. În afară de asta, îmi pot permite să iau o săptămână de concediu sau chiar un an întreg. Esențialul este

însă că astăzi pot să-mi realizez ideile și proiectele, fiindcă am înființat o firmă de producție proprie.

- Cu ce se va ocupa firma dv.?

- Pentru început vom produce filme în care joc eu. Apoi ne vom extinde și vom invita și alte actrițe.

- Cum e să fi propriul tău producător?

- Un iad. Mai ales pregătirile. Oamenii cu care lucrezi sunt tot timpul convingiți că vrei să-i ții sub teroare. Totuși, în cele din urmă, își dau seama că de fapt dorești ca filmul să iasă bine și că nu ești chiar o scorpie.

- Se spune că aveți de gând să colaborați cu Roman Polanski?

- Da - și

iau foarte în serios acest proiect. Va fi un remake după „Belle de jour”. Însă intenția noastră este să plasăm acțiunea nu în anii '60, ci '30. Așa cum o vedem noi, „Belle de jour” va fi o sărbătoare a fanteziei feminine.

- Se pare că veți părăsi Beverly Hills?

- Cred că într-adevăr am să mă pun în mișcare. Aș vrea să-mi cumpăr o locuință gigantică, unde să pot picta și sculpta în voie. Dar voi păstra și micul meu bungalow din Los Angeles, deși acolo sunt spionată de o grămadă de indivizi care au legătură cu filmul. E prețul celebrității.

(Urmare din pag. 1)

Mama, în vârstă de 27 de ani

la data respectivă, avu-se neșansa ca printr-un capriciu al naturii ovulul fecundat să nu se fixeze în uter, ci să migreze în cavitatea abdominală, unde s-a alimentat din fericire timp de nouă luni cu sânge oxigenat, dezvoltându-se normal, chiar dacă la dimensiuni mai modeste. În prezent, la opt ani, Sabrina beneficiază de o sănătate perfectă și nu se deosebește cu nimic de colegii ei din școala primară. Deoarece, în împrejurările

date, sexul mamei nu a avut practic nici o importanță, remarcă profesorul Grünberger, este evident că fenomenul s-ar putea oricând repe-

ta, având ca subiect un bărbat. De altfel, doritori există. Ginecologul a refuzat deja solicitarea

unei perechi de homosexuali, precizând că numai două categorii de persoane pot conta pe sprijinul său profesional. Este vorba în primul rând de femeile lipsite din naștere de uter (în Austria se înregistrează, potrivit statisticilor, în jur de nouă asemenea cazuri anual). În al doilea rând, ar fi dispus să se ocupe de transsexuali, care, deși bărbați din punct de vedere fizic, sunt înzestrați cu un psihic feminin. Acestora din urmă li s-ar putea plasa un ovul fecundat în stratul de țesut adipos ce căptușește abdomenul - un loc unde șansele de supraviețuire pentru viitorul făt ar fi deosebit de bune.

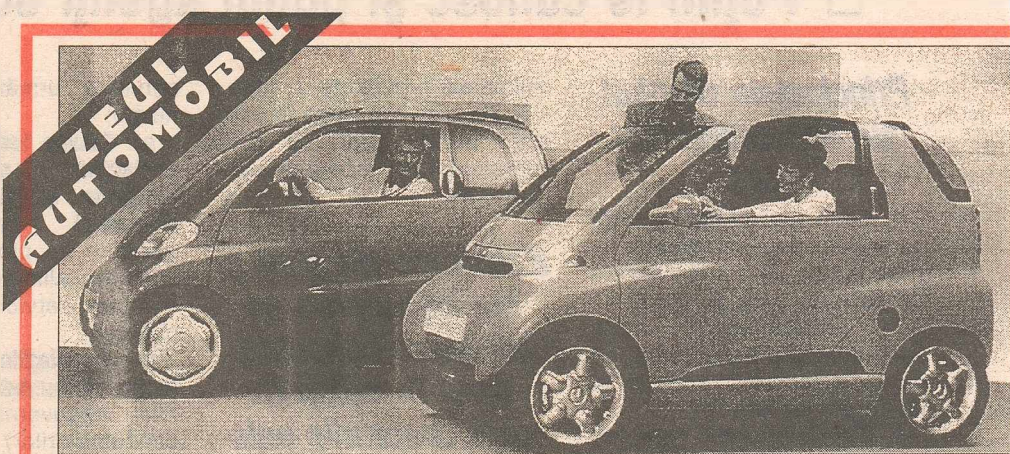
Perspectiva nu este privită cu același optimism de întregul corp medical, iar unele personalități i s-au opus public. Dr. doc. Christian Egarter de la clinica universitară vieneză avertizează: „În literatura medicală nu se citează nici măcar un singur caz de sarcină abdominală purtată cu bine până la sfârșit. Uterul reprezintă un înveliș de protecție indispensabil pentru

**În mileniul trei
bărbații
vor naște copii
la fel ca femeile**

copil”. Mai drastic, profesorul Wil. Braendle de la Universitatea din Hamb prevede o dezmeticire amară din acea euforie, căci, opinează el, embrionul c ar muri în trupul purtătorului s-ar transforma într-o tumoare malignă. Ca pentru da dreptate, prima tentativă de a ajuta bărbat să devină „mamă”, întreprinsă Franța, s-a soldat cu un eșec, embrion izbutind să trăiască doar 18 săptămâni după care a trebuit îndepărtat chirurgical din abdomenul pacientului.

Cu toate acestea, profesorul Grünberger continuă să creadă că, în viitorul apropiat, o încercare de acest fel va reuși. Un rol însemnat în convingerile și în argumentația sa îl joacă precedentul lui Sabrina. Deși mama fetiței relatează astăzi că graviditatea ei specială l-a produs și de suferință și de spalmă, pe care n-a consimțit cu nici un preț să le îndure din nou. În consecință, pentru ea și soțul ei, un al doilea copil n-a mai intrat în discuție. Aviz amatorilor...

Armă secretă

Mercedes, variantă filiputană

Faimoasa firmă germană constructoare de limuzine pregătește introducerea în fabricație a unui miniautomobil relativ ieftin, al cărui habitat cu va asigura spațiu doar pentru doi călători și ceva bagaj. Ideea aparține elvețianului Nicolas Hayek, inventatorul ceasurilor Swatch și devenit, grație lor, miliardar. El este ferm convins că peste zece ani 20% din producția mondială de autoturisme, deci șapte milioane de vehicule, vor trebui să fie de mic litraj și accesibile ca preț.

Noul Baby-Benz are următoarele caracteristici: 2 locuri în față și unul în spate; portbagaj circa două canistre; lățimea 1,40 m; lungimea 2,50 m; înălțimea 1,50; în preț intră și Airbags (pernă pneumatică de protecție frontală); benzina - 1,6 l - 70 CP - 4 l/100 km sau Diesel - 1,2 l - 60 CP - 3,5 l/100 km; electromotor 10-15 kw; viteză maximă 140 km/h; demaraj 0-100 km/h în 14 secunde; preț estimativ 18.000 DM în 1997, când vor fi fabricate 200.000 autovehicule.

UNA PĂSTREAZĂ TAINA UNEI CRIME PERFECTE? CUI ESTE SCHELETUL? EXISTĂ UN SINGUR SAU MAI MULȚI CRIMINALI?

Desen de AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

Aceste întrebări senzaționale fost puse de unul dintre cei mai cunocuți trofizicleni chinezi - dr. KANG MAO-KANG, care în iarna anului 1990, în cadrul unei conferințe de presă organizate la Beijing, a prezentat ziaristilor fotografiile dintre care una prezenta un schelet uman! Iată ce a declarat atunci dr. Kang Mao-Kang: „...Americanii s-au pomenit implicați în ascunderea unei taine cu caracter global și - tot ce e posibil - criminal. Pe parcursul a 20 de ani ei au ascuns opiniei publice fotografiile cu urme ale unui picior uman pe Lună, iar fotografia unui schelet de om - o perloadă mult mai îndelungată. Ceea ce s-a descoperit pe Lună este uluitor, dar se pare că americanii sunt de părere că nimeni în lume nu are dreptul să dețină astfel de informații”...

Declarația dr. Kang a uimit arții serviciilor cosmice și de mații ale SUA. Unul dintre tția pur și simplu a dispărut ce o serie de reporteri „asediat” într-un aurant din Washington. Alte e de informare SUA au zat și ele să enteze acest vărât eveni- it-șoc chiar atunci când fost anunțati omul de ță chinez în posesia a 1.000 de afii provenite a NASA pe care vād urmele unui or gol și un schelet in pe suprafața Lunii. trebările firești care înconjoară st caz-șoc nu se opresc aici: il al căru schelet apare în grafie se pare că a purtat blugi. ea atentă a fotografiei atestă noartea a fost violentă... După e probabilitățile scheletul a fost

transportat pe Lună mult mai târziu, după decesul survenit, deoarece descompunerea țesu- turilor și a oaselor ar fi fost imposi- bilă într-un mediu lunar, lipsit de aer. Toate documentele citate de dr. KANG au un caracter „strict secret” și sunt datate 3 august 1969, ceea ce în- seamnă că au fost emise la două săptămâni după ce astronautii americani NEIL A. ARMSTRONG și EDWIN E. ALDRIN jr. au făcut primii pași pe suprafața Lunii, la 20 iulie 1969...

Dar documentele sunt incom- plete, deoarece multe din copii sunt rupte. Și totuși din texte reiese că experții americani au ajuns la concluzia că civilizațiile extraterestre au legătură cu urma lăsată de piciorul gol și schelet.

Numeroasele încercări de a afla un răspuns de la guvernul SUA, la toate nivelele, au rămas fără nici un rezultat. Doar un reprezentant guverna- mental, citat de *New York Times* din 17.10.1989, care a ținut să-și păstreze anonimul, a declarat: „Nimeni nu va spune nimic până când președintele Bush nu o va per- mite. Aceasta reprezintă nu numai o simplă tălmăcire a informațiilor. Scandalul *Watergate* a fost un pick-nick duminical în com- parație cu acest caz, care este în cale afară de serios”.

ALECU MARCIUC

“Nu ne-am adunat aici pentru a demonstra existența obiectelor zburătoare neldentificate, acest fenomen fiind indiscutabil. Suntem aici pentru a stabili un contact cu reprezentanții civilizației extraterestre”... Aceste cuvinte rostite de Virgil Armstrong, un american fost agent C.I.A. - cum singur s-a prezentat - au fost acoperite de aplauze prelun- gite. “Acest contact îl vom stabili cu ajutorul vibrațiilor, zburând prin spațiu și timp”.

OARE ANUL VIITOR VA ÎNCEPE EVACUAREA TERREI?

Manifestarea a avut loc în luna octombrie 1989 la **Con- gres Halle**, în sala **Melodia** din Frankfurt pe Maine. Au participat experți din domeniul OZN-urilor, martori oculari ai fenomenului, persoane care afirmă că au fost contac- tate de “ozenauți”, simpatizanți și curioși - în total a- proximativ 2.000 de persoane. Și aceasta cu toate că un bilet de intrare a costat între 300 și 450 de dolari!!! Prin- tre participanți au fost, pentru prima oară, și cei care au prezentat asistenței celebrul caz de la Voronej (Rusia).

Au trecut peste 45 de ani din ziua în care lumea a aflat de existența “farfuriilor zburătoare” - cum le-a denu- mit omul de afaceri american **Kenneth Arnold**, care, zburând cu avionul personal deasupra statului Washington, la 4.400 m înălțime, a văzut nu mai puțin de 9 asemenea obiecte zburând în formație! După care asemenea obiecte au început să fie semnalate în toată lumea.

Dar să revenim la întâlnirea de la Frankfurt. Ea s-a desfășurat având ca temă “Dialogul cu viața extratere- stră”. Cum au afirmat participanții, acesta a avut deja loc! Într-una din zile s-a primit chiar și un mesaj important: Foamea, SIDA, poluarea mediului înconjurător. Viitoarele războaie nucleare vor nimici, fără îndoială, omenirea, iar locuitorii unei lumi îndepărtate se gândesc de pe acum, cum putem fi salvați. Astfel, se pregătește evacuarea pe alte planete, în 1996 și 1999. Și vor pleca numai aceia care cred în existența acelei lumi și a locuitorilor aceleia”...

Sunt mulți cei care cred în existența unor lumi supe- rior organizate? Ei sunt puțini. Lunar în Germania - după cum a anunțat organizatorul forumului - **Michael Hessemann** - peste 6.000 de oameni devin membri unei Uniuni generale.

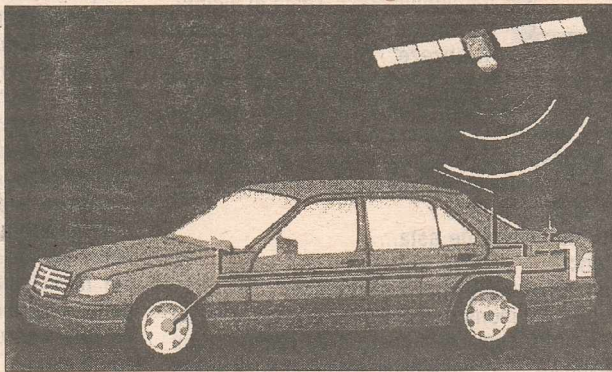
Ernst Bentz - istoric în domeniul religiilor - o numește “Frăția cosmică, reprezentând o nouă religie”. În cartea sa “Frăția cosmică - pluralitatea lucrurilor”, acesta explică credința lor ca rezultat al “șocului produs de Copernic, care a descoperit că Pământul se învârtă în jurul Soarelui”, nefiind “centrul Cosmosului creat de Dumnezeu, ci numai un fir de praf în Universul nemărginit”. De aici și credința oamenilor în viața extraterestră - este de părere dl. Bentz.

Alte amănunte despre reuniunea de la Frankfurt pe Maine nu am putut afla. Cert este că ea a avut loc; cât despre “evacuarea” care începe nu mai avem chiar așa mult timp de așteptat...

ALECU MARCIUC

Un consilier invizibil ne va spune pe unde să mergem

Un diferență de preț de 6900 mărci, urătorii autoturismelor BMW au de i luni posibilitatea să și le doteze supli- r cu un pilot vorbitor, denumit Carin nformation and Navigation). Sistemul, tat de Philips, se compune dintr-un or, amplasat în partea din spate a ulului, cu funcția de a primi și a trans- omputerului de bord semnale indicând i automobilului, o busolă și senzori la din față pentru a informa asupra ei schimbări de direcție, și dintr-un or aflat la îndemâna șoferului, e el poate afișa după dorință, emă sumară a traseului sau electronice în culori, chiar și de oraș dimensionate la preferată, pe toate acestea a proprie putând fi văzută ca punct negru în mișcare. amdată sunt cuprinse în memo- lectronică principalele orașe, ca țile rutiere ale Germaniei, dar mătorii ani informațiile vor fi e la nivelul întregii Europe. În să nu uităm vocea pilotului

nevăzut, care ghidează permanent șoferul. Reacționând la provocarea concurenței, firma Mercedes va lansa și ea, în primăvara ce vine, varianta sa de pilot, propusă de Bosch, care va suprima însă jocul cu hărți multicol- ore, nu numai pentru a reduce prețul cu aproape 50%, ci și din rațiuni de securitate. Căci experții în accidente rutiere s-au arătat sceptici, considerând că ecranul tinde să capteze în mod periculos atenția omului de la volan, care ar deveni astfel „orb la tot ce se întâmplă în jur”.

Boala Alzheimer va fi învinsă

Americanii anunță realizarea unui medicament capabil de a stopa degradarea memoriei

Cercetătorul american Garry Lynch

30 de firme din diverse țări lucrează în momentul de față la elaborarea unui preparat farmaceutic, menit să consolideze și să extindă potențialul de înmagazinare de infor- mații al creierului uman. În labora- toarele lumii sunt experimentate peste 180 de formule, iar cercetătorii de la universitatea din Irvine, California, susțin că au reușit să dubleze performanțele șoarecilor prin administrarea unor substanțe, din

care ulterior s-a realizat un medica- ment de sinteză. Deocamdată expe- riențele echipei californiene sunt puse sub semnul întrebării de colegi, care cred că nu memoria șoarecilor a fost îmbunătățită, ci atenția. Dacă rezultatele declarate se vor confirma totuși, cei dintâi beneficiari ai medicamentului ar fi vârstnicii sufer- inzi de cumplita maladie Alzheimer (demența senilă).

Crimele din Barintown

George Arion

Ultima jertfă

Uleri i-au răpit pe copiii ei. Ieșiseră de la teatru cu bona și doi bodyguarzi care n-au apucat să-și smulgă pistoalele de la centură și-au dat în primire. Bona a luat-o la sănătoasa tipând ca din gură de șarpe. Șoferul Rolls-Royce-ului care-i aștepta citind ziarul nici n-a știut când i-a apărut o aerisire la creier. Băiatul cel mic, de vreo patru ani, a pornit să urle și să dea apă la soareci. Fratele lui mai mare l-a luat pe după umeri și a încercat să-l liniștească, după ce s-a lămurit că nu au nici o scăpare. Oamenii mei i-au înșfăcat sub ochii mulțimii îngrozite care nu se dezmeticise, i-au vârat într-un microbuș și-au dat bice. Totul extrem de rapid. Minunat de bine calculat; la milimetru. Nimeni n-a avut cum să depună o mărturie care să plaseze poliția pe vreo pistă reală. Microbușul cu seria de motor pilită avea numere de înmatriculare false și a fost părăsit la ieșirea din oraș, stropit cu benzină și flăcările l-au mistuit îndată. Au continuat drumul într-o altă mașină. Schimbată și ea pentru mai multă prudență. O precauție în plus

drum spre casă, a oprit să mai stea la taclale.

Grija lui Glay însă e să-și aline fratele, să-l facă să se creadă descins într-un univers prietenos. E îmbrăcat tot în smoching - îi stă bine așa! - și cântărește din priviri locul unde au nimerit. Parcă ar vrea să țină minte totul - cum sunt așezate canapelele, masa din mijloc, măsuțele joase, vitrina cu bibelouri, desenul complicat al covoarelor în care te-afunzi, tablourile de pe pereți. Ar vrea parcă să spună ceva - dar se-abține, poate din neîncredere, poate din mândrie.

Li s-au preparat cele mai gustoase mâncăruri. Li s-au servit prăjituri, bomboane. Li s-au adus băuturi răcoritoare. Am poruncit să li se îndeplinească orice dorință. Li s-au pus desene animate la video. Bob s-a bucurat, pe unele nu le văzuse. În schimb Glay mă contrariază, ba este sfidător, ca și cum m-ar judeca, apoi devine tandru cu cel mic, pentru ca în clipa următoare s-arunce priviri încărcate de ură spre cei care i-au răpit. El a priceput totul; cel mic în schimb a început să se familiarizeze cu

noul mediu, cu necunoscutii care-i îndeplinesc orice capriciu, îi aduc jucării. Amândoi sunt doi copii reușiți. Amândoi ar fi putut fi ai mei. Cel mare are o gravitate care mă emoționează - întotdeauna mi-au plăcut copiii liniștiți - nu blegi! - care în loc să se zben-guie iau o carte în mână și citesc, sau se uită cu priviri îngândurate la cei mari și așteaptă clipa când vor lua și ei hotărâri, vor conduce. Simt o învidie fără margini fiindcă sunt copiii altuia!

Însă n-am voie să mă moi toc-mai acum. Tocmai acum când a sosit ziua răzbunării. Copiii celui mai crud dușman al meu, care mi-a omorât mulți oameni, mi-a pus bețe-n roate în multe afaceri, mi-a făcut zile și nopți amare, se află în mâinile mele: Se va face dreptate!

Am dormit puțin noaptea: puțin și agitat. Acum lângă mine au venit consilierii mei - patru la număr, sfatul înțelepților, cum îi numesc eu în glumă. Beau cafele, sorb din pahare de coniac, pradă unei veselii nebune. N-a fost niciodată un asemenea triumf. Nu oricând poți să dai o lovitură așa cum am dat-o noi. Să pui mâna pe odraslele celui care conduce banda rivală nu e un lucru tocmai simplu. Îți trebuie cap și mijloace. E nevoie de un plan minuțios pregătit. Eu însumi sunt molipsit de dezlanțuirea lor. Mă și gândesc cât să cerem ca răscumpărare. Ar trebui să le pretindem o sumă care să ne despăgubească pentru pierderile pe care ni le-au pricinuit de-a lungul timpului. Sau să le cerem să nu ne mai calce niciodată teritoriul unde operăm noi și unde ne-am izbit deseori unii de alții și ne-am încăierat cu victime și de o parte și de alta. Sau să le luăm un procent din afaceri. Există multe, foarte multe posibilități de a-i ingenunchea. Toate în avantajul nostru. Nici una care să-i favorizeze. Și deodată, cineva

spune cu o liniște care mă-ngheață: „Băieții trebuie împușcați și cadavrelor lor să le fie trimise părinților tăiate în bucăți.” O spune asta ca și cum ar zice: „Știți, se găsește un vin grozav la prăvălia din colț.”

- Cum? Îngaim eu ca trezit dintr-un somn lung.
- Ți se pare puțin?
- Nu, nu-i vorba de asta...
- Atunci?
- Sunt totuși niște copii nevinovați...
- Copiii unui monstru, care-or să-ajungă la fel ca el. Câți dintre copiii alor noștri n-au rămas orfani din pricina lui? Câți oameni ne-a omorât nemernicul

asta? Câți oameni de-ai noștri înfundă pușcări sau zac prin spitale cu gloanțe în burtă? Exis vreun ucigaș mai nemilos ca el? I-a mai rămas ceva sfânt în lupta lui pentru putere și bani?

Toți îi dau dreptate, ronțăie biscuiți, beau minerală, mai cer coniac. Nimeni nu spune o vorbă bună pentru a-i salva pe micuți. Sunt îndărj. Nimic nu-i mai poate urni din pornirea pe care au. În locul lor și eu aș fi la fel de aprig să c-o pedeapsă exemplară. În locul lor. Nu în locul meu. Cel mai cumplit loc. Unde ți se dă aparență totul, dar o singură mișcare greșită trimite în fundul oceanului cu o lespede de gât.

N-am încotro și trebuie să le spun o poveste. poveste dureroasă pentru mine, pe care a îngropat-o de ani în suflul meu. Cu vorbe șovăie nice, poticnindu-mă în fraze,.... le istorisesc desp legătura care-a fost între mine și femeia care conduce banda dușmană nouă. Cum ne-am prom dragoste veșnică și cum am trăit în tinerețe zile nopți pe care nu pot să le mai uit. Despre fericire noastră de a fi fost mereu împreună. Despre fug noastră cu mașina prin orașele învecinate unde ne-ascundeam prin hoteluri și în camerele lor ie tine am cunoscut cele mai toride nopți dragoste... Ce bucurie aveam să mergem la spectacole... Cum dansam ore în șir prin baruri... cum toată fericirea noastră s-a spulberat într-o când tatăl ei a dat-o ca pe-o marfă oarecare altcuva din orașul vecin... Un individ bogat care avea să le scoată din sărăcie întreaga familie... I ce-a urmat mi-a schimbat cursul vieții.

Fata mi-a scris de mai multe ori, mi-a explicat și-a cerut iertare, n-a avut încotro și-a trebuit să se supună tatălui ei. Nu i-am răspuns niciodată. Dar, la rândul meu, m-am zbatut să fac ceva. Exact cu aceleași mijloace ca ale bărbatului ei. Am furat, am înșelat, am ucis, am șantajat și am ajutat în fruntea celei mai puternice bande din Barintown. Nutrind dorul de a mă răzbuna. De-a-l vede prăbușit la picioarele mele pe cel care mi-a năru scurtă mea fericire. E-adevărat, am vile de viață, mașini luxoase, bani ai căror număr nu-l știu: nimeni nu egalează însă ce-am avut în tinerețe. Dar oricât l-aș urî pe bărbatul acela, gangsterul ăla lipsit de educație, parvenitul ăla fără cultură, nu-i pot ucid pe fiii singurei fete la care am ținut ca la lumină ochilor.

Nu mi-am impresionat auditoriul. Beau în cafele, țin în mâini paharele de coniac. Dacă aș fi cuvântat la pereți aș fi avut poate mai mare succes.

În cele din urmă, cel mai în vârstă dintre cei doi, față, de la care m-așteptam la cel mai înțelept sfat la cel mai important sprijin, a început să vorbească în așa fel încât dacă m-arunca într-o groapă cu le aș fi simțit aceeași groază.

- Te compătimesc, ai trecut printr-o mare durere. Dar de ce te-ai ascuns? E-adevărat, nu te-ai înșurat ca să ne aparții numai nouă. Familia ta nu suntem. Nimeni n-are ce să-ți reproșeze. I-ai slujit pe băieții noștri; de aceea și ei te slujesc cu credință. Cu tine am dat lovituri îndrăznețe. Cu tine vom mai da lovituri care să lase lumea mută de uimire. Tocmai de aceea tu nu trebuie să ai milă. Mila te costă. Mila ne poate pierde. Te face slab. Te lasă la cheremul altora care n-or să fie cu inima moale. Mai ai un singur pas pe care trebuie să-l faci ca să capeți acel suflul de piatră care te-ar ajuta să judeci faptele numai cu mintea, nu și cu inima. O clipă am șovăit eu însumi dacă să-i omorăm sau nu pe copii. Acum aprob cu toată liniștea condamnarea lor. Ți s-a făcut prea mult rău, ni s-a făcut prea mult rău, ca să mai avem îndurare.

Am obținut, după discuții lungi, înfocate, un singur lucru: să nu le fie ciopârțite trupurile. Nu știu ce le-au făcut - i-au împușcat, i-au spânzurat, i-au găuit. Au fost puși în portbagajul unei mașini și lăsați în fața casei lor. Un telefon i-a anunțat pe părinți ce li s-a-ntâmpat copiilor. Am citit în ziare despre disperarea care i-a cuprins când i-au găsit. La înmormântare a participat tot orașul lor. Fiindcă acolo dușmanul meu e socotit un cetățean onorabil. Ca și mine în Barintown. Și nimeni n-a avut cea mai mică bănuială în legătură cu făptaș. Evident, tartorul știe, dar nu poate spune nimic. Ar însemna să dea și el de belea. Clocește însă planuri de răzbunare.

Câteva zile n-am fost bun de nimic. Îmi părea c-am acceptat prea ușor o cruzime care nu-mi stă în fire. Într-adevăr, suflul mi s-a împietrit. De aceea am rămas indiferent când, într-una din zile, am primit o scrisoare așternută pe hârtie de o mână pe care o sărutasem de mii de ori, care mă vestea că băiatul cel mai mare fusese fiul meu și el știuse aceasta.

Ilustrație de AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

nu strică. Prudența s-a dovedit însă inutilă - nimeni nu i-a oprit, poliția n-a avut când să-și pună barajele. Iar acum cei doi copii se află în vila mea din Barintown și se uită cu ochi mari la mine.

Cel mic - Bob - e înspăimântat. N-a înțeles mare lucru din ce li s-a întâmplat. Nu i-a văzut nici pe cei împușcați. Însă unde-i acum? Unde e tata? Unde e mama? Ce-i cu oamenii ăștia străini? Chipul său buclat e bun de-o poză la o reclamă de pampersi. Costumașul de seară - un smoching și cu papion - îi vine nostim. Un domn mic care a asistat la o reprezentație de gală, și-acum, în

JON BON JOVI

Nu-mi plac excesele, dar tot am o mică problemă: alcoolul!"

Foarte curând, mai exact pe 2 martie, Jon Bon Jovi își va sărbători 33 de ani de viață și va asista la nașterea celui al doilea copil al său, prevăzută pentru aceeași săptămână. Greu să fii același timp tătic și sex symbol? Nu i-ar fi, din moment ce în cazul său, tatăl de familie n-a fost niciodată o piedică în calea succesului. Sau aproape niciodată.

Jon s-a născut și a crescut în New Jersey. De patru ani e căsătorit cu Dorothea "Doro" Jovi, din copilărie, Dorothea "Doro" Jovi. În mai 1993 cuplului i se mai adaugă prin naștere micuța Stephanie Jovi. Și fericirea familială a fost însoțită de succesul grupului Bon Jovi. Această vară va efectua un turneu mondial pentru promovarea albumului "New World" "Cross Road". Și, ca și în cazul n-are fi fost de ajuns, Jon se ocupă și într-o carieră cinematografică. Va putea fi văzut în filmul "Moonlight And Valentino" alături de Whoopi Goldberg, Kathleen Turner și Elisabeth Perkins (care a jucat în "Flinstones").

- Ce simți când știi că vei deveni tată al două oară?

- E de-a dreptul minunat. Faptul că familia îmi place mult. De altfel, pentru mine familia e mai importantă decât muzica... dar din fericire pot să mă ocup de amândouă. Turneul mondial pe care-l vom întreprinde riscă să fie unul foarte agitat pentru că în

afară de cei doi copii ai mei, vor mai fi două prietene ale fiicei mele. Trăiescă grădinița!

- Te consideri un tată responsabil?

- Da. Sunt obligat. Nu mai e cazul de petreceri cu prietenii până dimineața. Nici să mai compun cântând toată noaptea la pian în living-room. Să fii tată implică o serie de sacrificii. Mai ales trebuie să-ți obișnuiești copiii să se culce devreme. Și n-are nici un sens să-i culci la 7 seara pentru ca mai apoi să faci lată cu invitații.

- Copiii te-au schimbat?

- Mi-au dezvoltat simțul umorului. Înainte eram mai degrabă introvertit, nu vorbeam prea mult. Stephanie e foarte hazlie și m-a deschis mult. Am devenit de asemenea mai calm, am învățat ce înseamnă răbdarea. Aveam nevoie. În general, aș putea spune că dragostea pe care o port fiicei mele mi-a ocazionat o nouă revelație asupra acestui sentiment.

- De când s-a căsătorit cu Heather Locklear (actrița din "Melrose Place"), crezi că Richie Sambora e hotărât în aceeași măsură ca tine să-și consolideze o familie?

- Poate. Dar trebuie știut că până acum, singura viață care conta pentru Richie, era aceea dintr-o trupă rock. Era Casanova rock'n'roll-ului. Adora să frecventeze fetele frumoase... Acum că a achiziționat-o pe cea mai frumoasă, probabil se va schimba, dar sper că va

rămâne unul dintre cei mai buni chitariști ai lumii. Pentru că tipul ăsta e un zeu!

- Dar tu ai fost atras de grupurile și de toate fetele care mișună în jurul star-urilor?

- Nu. Sunt împreună cu soția mea din adolescență și m-a urmat în toată cariera. Cunoaște toate atitudinile inerente unui cântăreț de rock, seducția fără să se ofere neapărat, și mai știe că sunt un tip loial și că deci n-are nici un motiv să fie geloasă. Există lucruri mult mai interesante în viață decât colecționarea de amante...

- În concluzie, viața ta nu corespunde stereotipurilor rock'n'roll-ului?

- Să zicem că aș avea o înclinație spre băutură. Nu până la stadiul în care devine necesară dezintoxicarea într-o clinică, precum alți membri ai grupului. Alcoolismul meu nu degenerază. Excesele nu mă atrag.

- Și drogurile?

- Am fost tentat și am încercat în adolescență. Părinții mei intraseră în panică temându-se să nu devin toxicoman... Adevărul e că mi-a trecut foarte rapid și de atunci nu m-am mai atins de ele. Consider că drogul e metoda sigură pentru a-ți rata complet viața.

- De-a lungul carierei tale, ai cunoscut deziluzii?

- Bineînțeles. Tone! Când eram adolescent lumea muzicii rock era

pentru mine de-a dreptul magică. De fapt e vorba de un job identic cu majoritatea celorlalte, care necesită multă muncă. Show bizz-ul nu are romantismul pe care și-l imaginează lumea. E o industrie. Dar, să înregistrezi discuri și să dai concerte, asta da, rămâne extraordinar, mai mult decât îți poți imagina când ești puști.

- Cum te-ai decis la această meserie?

- Am fost întotdeauna atras de muzică. Să compun cântece a fost scopul meu permanent. E imposibil să descriu efectul pe care-l poate cauza o piesă venită din sufletul și din chitara cuiva. Și s-o mai și cânti în fața a mii de persoane, ce poate fi mai magic?

LED ZEPPELIN pentru un album tribut rocker-ilor britanici.

Alți artiști care au contribuit la Led Zeppelin: Tribute sunt Duran Duran, Hootie And Blowfish, The Rollins Band și 4 Non Blondes. Chiar Robert Plant a înregistrat o piesă împreună cu Tori Amos pentru acest album ce va fi lansat în martie.

■ ELTON JOHN și

BILLY JOEL vor fi din nou în turneu împreună anul acesta. Cuplul va cânta în 8 orașe americane începând cu 24 martie în Las Vegas și sfârșind pe 13 aprilie în Miami, Florida. Turneul lor din vara trecută a fost unul din cele mai mari ale anului. Performanța se va repeta pentru că Elton John va lansa un nou album, "Made England", iar Billy Joel își continuă turneul mondial cu "River of Dreams".

■ Plecarea chitaristului GILBY CLARKE de la Guns'N'Roses, vara trecută, a generat zvonuri conform cărora grupul e pe cale de a se destrăma. Ele

au fost întărite și de faptul că, pentru ultimul single al grupului "Symphony For The Devil", Axl Rose a decis să folosească un chitarist necunoscut, Paul Huger. S-a mai spus că decizia în cazul concedierii lui Clarke, ca și în cel al înlocuirii lui, i-a aparținut în exclusivitate lui Axl, luate fără a se fi consultat cu Slash. Afirmațiile lui Slash confirmă acest lucru și discuțiile în contradictoriu pe care le-a avut cu lead-singer-ul, având în vedere că se înțelegea bine cu Gilby. În rest însă, în afara disputelor oarecum firești dintr-un "rock'n'roll marriage" a negat că Guns'N'Roses ar avea motive să se despartă.

■ Duo-ul suedez ROXETTE va fi primul grup pop vestic care va cânta în China de când Wham a concertat acolo acum 10 ani.

Tratativele între managerii grupului și guvernul chinez au fost inițiate în primăvara trecută, dar numai recent ministrul culturii a permis grupului să apară pe Workers Indoor Stadium în Beijing pe 13 februarie.

Marie Fredriksson a declarat în legătură cu acest show: "Este cu siguranță cea mai importantă ocazie din cariera noastră... A necesitat mult timp și efort această permisiune pentru concert și, după câte știi, suntem al doilea grup vestic care pătrunde în Beijing. Mi se pare foarte măgulitor!"

■ Trei dintre cele mai de succes interprete au făcut echipă pentru înregistrarea unui "Charity single". Cher, Neneh Cherry și Krissie Hynde de la

Pretenders au realizat versiunea lor "Love Can Build A Bridge" după originalul celor de la The Judds pentru "Comic Relief", instituție filantropică britanică ce a luat ființă în 1986. De atunci a donat 130 milioane dolari pentru diverse proiecte, din care două treimi pentru Africa. Single-ul care este încă în producție va fi lansat în Europa pe 6 martie.

■ În videoclipul "Please Come Home For Christmas", Cindy Crawford și Jon Bon Jovi sunt într-adevăr foarte, foarte apropiați. Agentul lui Jon a precizat că cei doi sunt prieteni de mult timp. N-ar fi acesta motiv de supărare pentru Richard Gere, ci mai degrabă ceea ce îl îngrijorează este una din consecințele divorțului de Cindy: aceasta i-ar putea pretinde jumătate din avere, nici mai mult nici mai puțin de 15 milioane dolari!

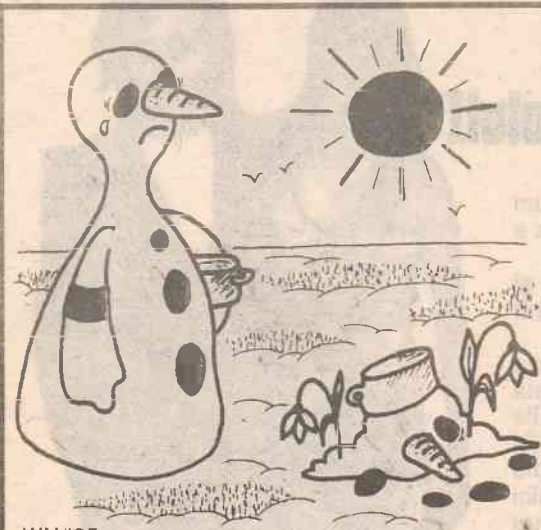
Sheryl Crow

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

WN/'95

PRĂJITURĂ CU FRIȘCĂ DESENATOR SATIRIC		NIȘĂ ȘTIRI		PIETRE ALBASTRE PLIN DE ACID		SPORTIVĂ ÎN ECHIPĂ FOC DE ARMĂ		LEGENDĂ A SE RĂSTI		PĂTURI EZITANTE	
CONTROLOR AULE				VENIT DOMNESC (Inv.)				ÎNCEPUT DE VACANȚĂ !			
CONTROLOR DE TRAFIC SLOVĂ						MĂRUNȚIT RADU POPES- CU				COADĂ DE ULIU ! SE REFERĂ LA FAPTE	
SPECTA- COLUL UNUI SOLIST MEDICAMENT		NECROPOLĂ PUNEREA DATEI (pl.)		SĂRMULIȚĂ SOLDAT		PERSONAJE RĂSĂRITEANĂ					
				ENOT FĂRĂ COADĂ !		LA REVEDERE ! LIZIBIL		FIER			
DE CAMĂTĂ						PALPABILI CASTANIU					
				APROPIATE CURELUȘA DE MEȘINĂ				PENE ! ÎN TEMĂ !		ȘEF	
ASCUNSE OĂMENII HANULUI				MIORIȚĂ ALIFIE (reg.)				MORAL CAREUL MIC			
				DIN LUT (fem.)							
MATROZI INSTRUMENT BANCAR				PROPRIETAR DE NAVE				DOP LA BUTOI			

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

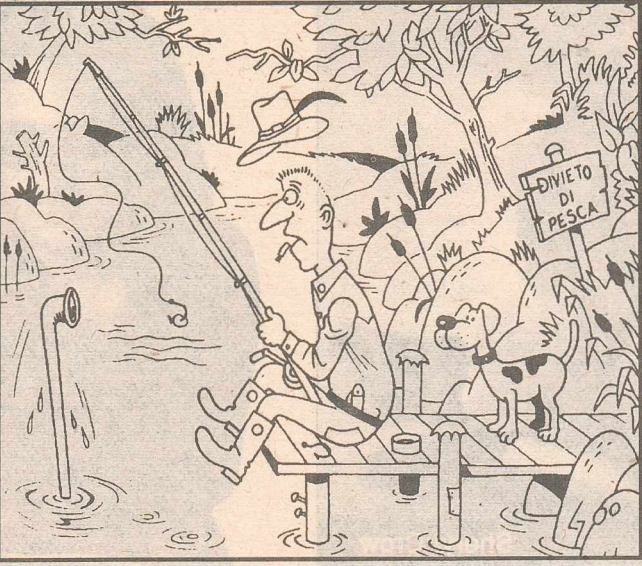
... LOGIC

TICĂLOȘIE A MURDĂRI		A AVEA AUTORIZAT		SAMANȚĂ STĂVILARE JUDECĂ CU RIGOARE (pl.)		AMEȚIȚI ÎNGHEȚATE LOCALURI CU GRĂȚAR	
						EPOCĂ FIRAV LA TRUP !	
ALUNGĂ ZĂDUFUL MĂICUȚĂ							
A CONDUCE A RECLĂDI						LA FILM ! 100 m ²	
				CAMPIONI OANA ADAM			
ÎN PLIC ! TAINICĂ		CARIE !		SERVIT CU PILAF CRAIUL DE LA RĂSĂRIT			
						ÎN ORAȘ ! MARIA NICOLAU	
PASĂRE DE CURTE REPRIZĂ DE TENIS						POVESTE	
		VORBĂ JIGNITOARE					

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

JOCUL DIFERENȚELOR

Cele două desene diferă prin 25 de mici particularități. Vă invităm să le descoperiți!